

Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient

DECRET 81/2013, de 21 de juny, del Consell, d'aprovació definitiva del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV). [2013/6658]

PREÀMBUL

L'article 45 de la Constitució Espanyola proclama la defensa d'un medi ambient adequat per al desenrotllament de la persona i el deure de conservar-lo. D'acord amb este mandat global de protecció del medi ambient, els poders públics han de vetlar per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient, i es dóna suport en la indispensable solidaritat col·lectiva.

D'acord amb l'article 50.6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, correspon a la Generalitat el desplegament legislatiu i l'execució de la normativa bàsica en matèria de medi ambient, sense perjudi de les facultats de la Generalitat per a establir normes addicionals de protecció. Així mateix, en matèria d'ordenació del territori, l'article 49.1.9a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atribueix a la Generalitat la competència exclusiva.

En este marc normatiu i en l'exercici de les expressades competències, la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb la normativa bàsica estatal, va concretar les competències que té la Generalitat, tant sobre el règim jurídic de la producció i gestió dels residus, com pel que fa a la planificació.

En este sentit, la llei esmentada regula en el títol II la planificació, la competència de la Generalitat, l'objectiu de la qual és coordinar l'actuació de les diferents administracions públiques per a aconseguir una adequada gestió dels residus. Es preveuen en l'àmbit autònom dos tipus de plans, el Pla Integral de Residus i els plans zonals, els dos de compliment obligatori per a totes les administracions públiques i particulars, per mitjà dels quals es distribuïxen en el territori de la Comunitat Valenciana el conjunt d'instal·lacions necessàries per a garantir el respecte dels principis d'autosuficiència i proximitat. Els dos plans s'elaboren partint del principi general de coordinació de competències entre la Generalitat i les administracions locals valencianes amb vista a aconseguir una planificació concertada i eficaç.

Com a exponent dels instruments de planificació previstos en la llei esmentada, el Pla Integral de Residus s'erigix en l'instrument director i coordinador de totes les actuacions que es realitzen en la Comunitat Valenciana en matèria de gestió de residus.

La Comunitat Valenciana disposa, des de 1997, d'un Pla Integral de Residus (PIR97), aprovat pel Decret 317/1997, de 24 de desembre, del Consell, i modificat pel Decret 32/1999, de 2 de març, del Consell, que ha establert les pautes i els criteris que s'ha de seguir amb l'objectiu d'aconseguir una gestió integral i coordinada dels residus, i que ha culminat amb l'aprovació dels distints plans zonals previstos, dissenyats prenent com a base d'actuació els principis de prevenció i reducció en la producció de residus, de proximitat, de subsidiarietat, de responsabilitat i autosuficiència zonal en la producció, valorització i eliminació de residus.

Al llarg del període d'execució del pla mencionat, i sobre la base dels principis que estableix (prevenció i reducció en la producció de residus, proximitat, subsidiarietat, responsabilitat i autosuficiència en l'arreglada, valorització i eliminació de residus), s'han aconseguit notables avanços que han millorat substancialment la gestió dels residus a la Comunitat Valenciana. L'aparició de noves normes europees cada vegada més exigents, la contínua transformació de la societat, els canvis demogràfics i l'evolució de les activitats productives, així com l'adaptació necessària al nou marc normatiu d'àmbit europeu i estatal en matèria de residus, constitueixen factors que impliquen la necessitat de realitzar una revisió dels objectius i les mesures establerts en el PIR97 aprovat i procedir a l'actualització, partint d'una visió integral del procés, des de la producció fins a la gestió final, conjugant criteris ecològics, econòmics i socials.

Consellería de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente

DECRETO 81/2013, de 21 de junio, del Consell, de aprobación definitiva del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV). [2013/6658]

PREÁMBULO

El artículo 45 de la Constitución Española proclama la defensa de un medioambiente adecuado para el desarrollo de la persona y el deber de conservarlo. Conforme a este mandato global de protección del medio ambiente, los poderes públicos han de velar por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva.

De acuerdo con el artículo 50.6 del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprobado por la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, corresponde a la Generalitat el desarrollo legislativo y la ejecución de la normativa básica en materia de medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de la Generalitat para establecer normas adicionales de protección. Asimismo, en materia de ordenación del territorio, el artículo 49.1.9º del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atribuye a la Generalitat la competencia exclusiva.

En este marco normativo y en el ejercicio de las expresadas competencias, la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana, de conformidad con la normativa básica estatal, concretó las competencias que ostenta la Generalitat, tanto sobre el régimen jurídico de la producción y gestión de los residuos, como en lo relativo a la planificación.

En este sentido, la mencionada ley regula en su título II la planificación, competencia de la Generalitat, cuyo objetivo es coordinar la actuación de las diferentes administraciones públicas en aras de una adecuada gestión de los residuos. Se prevén en el ámbito autonómico dos tipos de planes, el Plan Integral de Residuos y los planes zonales, ambos de obligado cumplimiento para todas las administraciones públicas y particulares, mediante los cuales se distribuyen en el territorio de la Comunitat Valenciana el conjunto de instalaciones necesarias para garantizar el respeto de los principios de autosuficiencia y proximidad. Ambos planes se elaboran partiendo del principio general de coordinación de competencias entre la Generalitat y las administraciones locales valencianas en orden a lograr una planificación concertada y eficaz.

Como exponente de los instrumentos de planificación contemplados en la citada ley, el Plan Integral de Residuos se erige en el instrumento director y coordinador de todas las actuaciones que se realicen en la Comunitat Valenciana en materia de gestión de residuos.

La Comunitat Valenciana cuenta desde 1997 con un Plan Integral de Residuos (PIR97), aprobado por el Decreto 317/1997, de 24 de diciembre, del Consell, y modificado por el Decreto 32/1999, de 2 de marzo, del Consell, que ha venido a establecer las pautas y criterios a seguir con el objetivo de lograr una gestión integral y coordinada de los residuos, y que ha culminado con la aprobación de los distintos planes zonales previstos, diseñados tomando como base de actuación los principios de prevención y reducción en la producción de residuos, de proximidad, de subsidiariedad, de responsabilidad y autosuficiencia zonal en la producción, valorización y eliminación de residuos.

A lo largo del período de ejecución del citado plan, y sobre la base de los principios que establece (prevención y reducción en la producción de residuos, proximidad, subsidiariedad, responsabilidad y autosuficiencia en la recogida, valorización y eliminación de residuos), se han conseguido notables avances que han venido a mejorar sustancialmente la gestión de los residuos en la Comunitat Valenciana. La aparición de nuevas normas europeas cada vez más exigentes, la contínua transformación de la sociedad, los cambios demográficos y la evolución de las actividades productivas, así como la necesaria adaptación al nuevo marco normativo de ámbito europeo y estatal en materia de residuos, constituyen factores que implican la necesidad de realizar una revisión de los objetivos y medidas establecidos en el PIR97 aprobado y proceder a su actualización, partiendo de una visión integral del proceso, desde la producción hasta la gestión final, conjugando criterios ecológicos, económicos y sociales.

La revisió i l'actualització del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana sorgix de la necessitat d'evitar que les polítiques territorials en matèria de residus queden obsoletes, i consolidar així el camí iniciat l'any 1997. El nou Pla Integral de Residus de la Comunitat (PIRCV), tenint en compte els principis i pilars estratègics que informen el pla en vigor, redefinix els objectius i les accions que s'han considerat necessaris per a adaptar-ho a una situació en contínua evolució, i constituir l'estratègia que s'ha de seguir en matèria de residus a la Comunitat Valenciana.

L'estratègia mencionada s'emmarca en els principis que van ser establits en el Sext Programa d'Acció Comunitari en Matèria de Medi Ambient, amb l'objectiu de garantir un elevat nivell de protecció, basant-se especialment en el principi «qui contamina paga», en els principis de cautela i acció preventiva i en el principi de correcció de la contaminació en la seua font.

D'acord amb la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es deroguen determinades directives, la política recent en matèria de residus ha de tindre també per objecte reduir l'ús de recursos i afavorir l'aplicació pràctica de la jerarquia de residus.

La directiva mencionada ha sigut objecte de transposició a l'ordenament jurídic intern per mitjà de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, en la qual es formula una nova jerarquia de residus que explicita l'orde de prioritats en les actuacions en la política de residus: prevenció (en la generació de residus), preparació per a la reutilització, reciclatge, altres tipus de valorització (inclosa l'energètica) i, finalment, l'eliminació dels residus. Així mateix, seguint les línies marcades per la directiva marc, s'arreglen com a instruments de planificació els plans i programes de gestió de residus i els programes de prevenció de residus, i es regula en l'article 14 el contingut dels plans autonòmics de gestió de residus, que inclouran els elements establits en l'annex V.

Quant al seu contingut, el PIRCV està integrat pels següents documents mínims establits en l'article 26 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana:

Una memòria d'informació.

Una memòria de justificació.

Un document d'ordenació no vinculant.

Un document d'ordenació normatiu i vinculant.

A més, s'inclouen en el PIRCV:

Un document de síntesi, que conté de forma resumida les prescripcions de la memòria de justificació per a general coneixement.

Els annexos següents:

Annex 1.1. Norma tècnica reguladora de la implantació i funcionament dels ecoparcs.

Annex 1.2. Model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc.

Annex 2. Sistema d'indicadors de la implementació del PIRCV.

Annex 3. Estimació de les necessitats d'ocupació.

Annex 4. Programa de divulgació i informació ciutadanes.

Annex 5. Programa de prevenció.

Annex 6. Estimació de la càrrega de població.

Annex 7. Incorporació de la nova Directiva 2008/98/CE al PIRCV.

Annex 8. Bioresidus.

En l'àmbit material, el Pla Integral de Residus s'aplica a totes les tipologies de residus, i es vertebrava en tres grups que responen als principals orígens dels residus mencionats: residus urbans o municipals, residus industrials, i residus específics, grup este últim que aglutina aquells residus que, pel seu origen, característiques especials o legislació particular, mereixen un tractament i anàlisi diferenciat.

Des del punt de vista procedimental, igual que el PIR97, el PIRCV té la naturalesa de pla d'acció territorial de caràcter sectorial, de conformitat amb l'article 27 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana, i s'aplica al seu procediment d'aprovació el que establix la normativa actualment vigent en matèria d'ordenació territorial. En este sentit, la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, preveu l'elaboració de plans d'acció territorial de caràcter sectorial els objectius i estratègies de la qual estiguen vinculats a un o més

La revisió y actualización del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana surge de la necesidad de evitar que las políticas territoriales en materia de residuos queden obsoletas, consolidando así el camino iniciado en el año 1997. El nuevo Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV), teniendo en cuenta los principios y pilares estratégicos que informan el plan en vigor, redefine los objetivos y acciones que se han considerado necesarios para adaptarlo a una situación en continua evolución, constituyendo la estrategia a seguir en materia de residuos en la Comunitat Valenciana.

Dicha estrategia se enmarca en los principios que fueron establecidos en el Sexto Programa de Acción Comunitario en Materia de Medio Ambiente, con el objetivo de garantizar un elevado nivel de protección, basándose especialmente en el principio «quien contamina paga», en los principios de cautela y acción preventiva y en el principio de corrección de la contaminación en su fuente.

De acuerdo con la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directives, la reciente política en materia de residuos debe tener también por objeto reducir el uso de recursos y favorecer la aplicación práctica de la jerarquía de residuos.

La citada directiva ha sido objeto de transposición al ordenamiento jurídico interno mediante la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, en la que se formula una nueva jerarquía de residuos que explicita el orden de prioridad en las actuaciones en la política de residuos: prevención (en la generación de residuos), preparación para la reutilización, reciclado, otros tipos de valorización (incluida la energética) y, por último, la eliminación de los residuos. Asimismo, siguiendo las líneas marcadas por la Directiva marco, se recogen como instrumentos de planificación los planes y programas de gestión de residuos y los programas de prevención de residuos, regulando en su artículo 14 el contenido de los planes autonómicos de gestión de residuos, que incluirán los elementos establecidos en su anexo V.

En cuanto a su contenido, el PIRCV está integrado por los siguientes documentos mínimos establecidos en el artículo 26 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana:

Una memoria de información.

Una memoria de justificación.

Un documento de ordenación no vinculante.

Un documento de ordenación normativo y vinculante.

Además, se incluyen en el PIRCV:

Un documento de síntesis, que contiene de forma resumida las prescripciones de la memoria de justificación para general conocimiento.

Los siguientes anexos:

Anexo 1.1. Norma técnica reguladora de la implantación y funcionamiento de los ecoparques.

Anexo 1.2. Modelo de ordenanza reguladora del uso y funcionamiento del ecoparque.

Anexo 2. Sistema de indicadores de la implementación del PIRCV.

Anexo 3. Estimación de las necesidades de empleo.

Anexo 4. Programa de divulgación e información ciudadanas.

Anexo 5. Programa de prevención.

Anexo 6. Estimación de la carga de población.

Anexo 7. Incorporación de la nueva Directiva 2008/98/CE al PIRCV.

Anexo 8. Biorresiduos.

En el ámbito material, el Plan Integral de Residuos se aplica a todas las tipologías de residuos, vertebrándose en tres grupos que responden a los principales orígenes de dichos residuos: residuos urbanos o municipales, residuos industriales, y residuos específicos, grupo este último que aglutina aquellos residuos que, por su origen características especiales o legislación particular, merecen un tratamiento y análisis diferenciado.

Desde el punto de vista procedimental, al igual que el PIR97, el PIRCV tiene la naturaleza de plan de acción territorial de carácter sectorial, de conformidad con el artículo 27 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana, aplicándose a su procedimiento de aprobación lo establecido en la normativa actualmente vigente en materia de ordenación territorial. En este sentido, la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, prevé la elaboración de planes de acción territorial de carácter sectorial cuyos objetivos y estrategias estén

sectors de l'acció pública. D'acord amb l'article 57, «els plans d'acció territorial sectorials establiran les determinacions necessàries per al compliment dels seus objectius i seran coherents amb els objectius i criteris d'ordenació establits en esta llei i, si és el cas, en l'Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana». L'Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana, aprovada per mitjà del Decret 1/2011, de 13 de gener, del Consell, defineix les infraestructures de gestió de residus com a part integrant, entre altres, del sistema d'infraestructures bàsiques (directriu 127), defineix els principis directores en este sentit (directriu 128) i estableix els criteris per a la integració paisatgística i territorial de les infraestructures de residus (directriu 132).

Així mateix, el PIRCV, com a document de planificació, ha seguit el procediment d'avaluació ambiental estratègica establert per la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre Avaluació dels Efectes de Determinats Plans i Programes en el Medi Ambient, i s'han complert igualment les disposicions de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els Drets d'Accés a la Informació, de Participació Pública i d'Accés a la Justícia en Matèria de Medi Ambient, i de la Llei 11/2008, de 3 de juliol, de la Generalitat, de Participació Ciutadana de la Comunitat Valenciana.

D'acord amb la normativa citada, en l'elaboració del projecte de PIRCV s'ha donat una àmplia participació ciutadana i institucional. En concret, en el procediment per a l'aprovació del PIRCV s'han efectuat els següents tràmits essencials:

1. Elaboració de la versió preliminar del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana.

2. Consulta prèvia a les administracions públiques i al públic interessat i redacció del document de referència.

3. Informe de Sostenibilitat Ambiental (ISA) d'acord amb el document de referència.

4. Sotmetiment de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental i de la versió preliminar del pla a consultes a les administracions públiques afectades i del públic interessat per un termini de dos mesos.

5. Informació pública per un termini de dos mesos.

6. Tràmit d'audiència i al·legacions.

7. Memòria ambiental del Pla.

8. Revisió i incorporació d'al·legacions a la versió definitiva del pla.

9. Aprovació provisional mitjançant una Resolució de 31 de gener de 2013, de la consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient.

Així mateix, de conformitat amb el Decret 202/1997, d'1 de juliol, del Consell, pel qual es regula la tramitació i aprovació del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana, modificat pel Decret 32/1999, de 2 de març, el pla s'ha sotmés a consulta, per a l'emissió d'informe, a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, al Consell Assessor i de Participació del Medi Ambient i al Comitè Econòmic i Social.

Igualment, s'ha sotmés a informe del Consell Valencià de Cultura i a consulta amb agents clau, així com a dictamen preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, conforme a l'article 10.4 de la Llei 10/1994, de 19 de desembre, de la Generalitat, de creació d'este òrgan consultiu.

Conclòs el procés de tramitació, és competència del Consell l'aprovació definitiva del PIRCV, de conformitat amb el que estableix l'article 27.2 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana, i l'article 60 de la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, aprovació que s'efectua per mitjà d'este decret.

En relació amb els documents que conformen el PIRCV, la naturalesa reglamentària del document d'ordenació normatiu i vinculant exigeix tant la seua aprovació per decret del Consell, de conformitat amb allò que disposa l'article 33 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell, com la seua corresponent publicació, segons l'article 35 de l'esmentada Llei, incloent-se com a annex en este decret.

S'inclouen igualment en este decret els annexos al mencionat document d'ordenació normatiu i vinculant, relatius a la norma tècnica reguladora de la implantació i el funcionament dels ecoparcs, en la mesura que, encara que de caràcter fonamentalment tècnic, té caràcter vinculant, i al model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc, este últim amb fins de general coneixement com a guia per a l'adopció d'ordenances per les entitats locals.

vinculados a uno o varios sectores de la acción pública. Conforme a su artículo 57 «los planes de acción territorial sectoriales establecerán las determinaciones necesarias para el cumplimiento de sus objetivos y serán coherentes con los objetivos y criterios de ordenación establecidos en esta ley y, en su caso, en la Estrategia Territorial de la Comunitat Valenciana». La Estrategia Territorial de la Comunitat Valenciana, aprobada mediante el Decreto 1/2011, de 13 de enero, del Consell, define las infraestructuras de gestión de residuos como parte integrante, entre otras, del sistema de infraestructuras básicas (directriz 127), define los principios directores en este sentido (directriz 128) y establece los criterios para la integración paisajística y territorial de las infraestructuras de residuos (directriz 132).

Asimismo, el PIRCV, en cuanto documento de planificación, ha seguido el procedimiento de evaluación ambiental estratégica establecido por la Ley 9/2006, de 28 de abril, sobre Evaluación de los Efectos de Determinados Planes y Programas en el Medio Ambiente, habiéndose cumplido igualmente las disposiciones de la Ley 27/2006, de 18 de julio, por la que se regulan los Derechos de Acceso a la Información, de Participación Pública y de Acceso a la Justicia en Materia de Medio Ambiente, y de la Ley 11/2008, de 3 de julio, de la Generalitat, de Participación Ciudadana de la Comunitat Valenciana.

De acuerdo con la normativa citada, en la elaboración del proyecto de PIRCV se ha dado una amplia participación ciudadana e institucional. En concreto, en el procedimiento para la aprobación del PIRCV se han efectuado los siguientes trámites esenciales:

1. Elaboración de la versión preliminar del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana.

2. Consulta previa a las administraciones públicas y al público interesado y redacción del documento de referencia.

3. Informe de Sostenibilidad Ambiental (ISA) de acuerdo con el documento de referencia.

4. Sometimiento del Informe de Sostenibilidad Ambiental y de la versión preliminar del plan a consultas a las administraciones públicas afectadas y del público interesado por el plazo de dos meses.

5. Información pública por el plazo de dos meses.

6. Trámite de audiencia y alegaciones.

7. Memoria ambiental del plan.

8. Revisión e incorporación de alegaciones a la versión definitiva del plan.

9. Aprobación provisional mediante Resolución de 31 de enero de 2013, de la consellera de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente.

Asimismo, de conformidad con el Decreto 202/1997, de 1 de julio, del Consell, por el que se regula la tramitación y aprobación del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana, modificado por el Decreto 32/1999, de 2 de marzo, el plan se ha sometido a consulta, para la emisión de informe, a la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, al Consejo Asesor y de Participación del Medio Ambiente y al Comité Económico i Social.

Igualmente, se ha sometido a informe del Consell Valencià de Cultura y a consulta con agentes clave, así como a dictamen preceptivo del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, conforme al artículo 10.4 de la Ley 10/1994, de 19 de diciembre, de la Generalitat, de creación de este órgano consultivo.

Concluido el proceso de tramitación, es competencia del Consell la aprobación definitiva del PIRCV, de conformidad con lo establecido en el artículo 27.2 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana, y el artículo 60 de la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, aprobación que se efectúa mediante el presente decreto.

En relación con los documentos que conforman el PIRCV, la naturaleza reglamentaria del documento de ordenación normativo y vinculante exige tanto su aprobación por decreto del Consell, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 33 de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, del Consell, como su correspondiente publicación, según el artículo 35 de la citada Ley, incluyendo como anexo en el presente decreto.

Se incluyen igualmente en el presente decreto los anexos al mencionado documento de ordenación normativo y vinculante, relativos a la norma técnica reguladora de la implantación y funcionamiento de los ecoparques, en la medida que, aunque de carácter fundamentalmente técnico, tiene carácter vinculante, y al modelo de ordenanza reguladora del uso y funcionamiento del ecoparque, este último con fines de general conocimiento como guía para la adopción de ordenanzas por las entidades locales.

En virtut de tot el que s'ha exposat anteriorment, complits els tràmits procedimentals, a proposta de la consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, conforme amb el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 21 de juny de 2013,

DECRETE

Article únic. Aprovació definitiva del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV)

1. S'aprova definitivament la revisió i actualització del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV), en compliment del que estableix l'article 27 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana, i en la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, per als plans d'acció territorial de caràcter sectorial.

2. Forma part del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV) el document d'ordenació normatiu i vinculant arrellegat com a annex en este decret.

S'incorporen, així mateix, en este decret els annexos 1.1 i 1.2 del referit document d'ordenació normatiu i vinculant:

a) Annex 1.1. Norma tècnica reguladora de la implantació i funcionament dels ecoparc.

b) Annex 1.2. Model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc.

3. La resta de documents que comprén el Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV) estaran disponibles per a la seua consulta en la pàgina web de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única. No increment del gasto públic

La implementació i posterior desenrotllament d'este decret no implicarà augment del gasto públic, i, en tot cas, haurà de ser atés amb els mitjans personals i materials de la conselleria competent en matèria de medi ambient.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Queda derogat el Decret 317/1997, de 24 de desembre, del Consell, pel qual es va aprovar el Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana, i la seua modificació aprovada pel Decret 32/1999, de 2 de març, del Consell.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. Entrada en vigor

El Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV) entrarà en vigor l'endemà de la publicació d'este decret en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, amb transcripció de les seues determinacions normatives, d'acord amb el que estableix l'article 47.1 de la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge.

València, 21 de juny de 2013

El president de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

La consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient,
ISABEL BONIG TRIGUEROS

En virtud de cuanto antecede, cumplidos los trámites procedimentales, a propuesta de la consellera de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente, conforme con el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 21 de junio de 2013,

DECRETO

Artículo único. Aprobación definitiva del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV)

1. Se aprueba definitivamente la revisión y actualización del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV), en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana, y en la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, para los planes de acción territorial de carácter sectorial.

2. Forma parte del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV) el documento de ordenación normativo y vinculante recogido como anexo en el presente decreto.

Se incorporan, asimismo, en el presente decreto los anexos 1.1 y 1.2 del referido documento de ordenación normativo y vinculante:

a) Anexo 1.1. Norma técnica reguladora de la implantación y funcionamiento de los ecoparc.

b) Anexo 1.2. Modelo de ordenanza reguladora del uso y funcionamiento del ecoparc.

3. Los restantes documentos que comprende el Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV) estarán disponibles para su consulta en la página web de la Conselleria de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única. No incremento del gasto público

La implementación y posterior desarrollo de este decreto no implicará aumento del gasto público, y, en todo caso, deberá ser atendido con los medios personales y materiales de la conselleria competente en materia de medio ambiente.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. Derogación normativa

Queda derogado el Decreto 317/1997, de 24 de diciembre, del Consell, por el que se aprobó el Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana, y su modificación aprobada por el Decreto 32/1999, de 2 de marzo, del Consell.

DISPOSICIÓN FINAL

Única. Entrada en vigor

El Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV) entrarà en vigor el día siguiente al de la publicación del presente decreto en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, con transcripción de sus determinaciones normativas, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 47.1 de la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje.

Valencia, 21 de junio de 2013

El president de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

La consellera de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente,
ISABEL BONIG TRIGUEROS

ANNEX

Document d'ordenació normatiu i vinculant del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV)

Índex

Capítol I. Disposicions generals
Article 1. Objecte
Article 2. Naturalesa
Article 3. Efectes
Article 4. Vigència
Article 5. Àmbit material
Article 6. Principis bàsics en la gestió dels residus
Article 7. Jerarquia de les opcions de gestió de residus
Article 8. Delimitació del concepte de residu
Article 9. Incorporació de requisits i criteris mediambientals que s'han d'incloure en els plecs de clàusules administratives que regisquen els contractes de l'administració de la Generalitat
Article 10. Arreplega i emmagatzematge com a activitat de gestió
Article 11. Memòries anuals de gestors de residus no perillosos de la Comunitat Valenciana

Capítol II. Disposicions relatives a residus urbans
Article 12. Vinculació urbanística de determinades instal·lacions de gestió
Article 13. Reserva de zones considerades aptes pels plans zonals

Article 14. Establiment de zones d'influència
Article 15. Revisió de la nomenclatura de plans zonals i àrea de gestió
Article 16. Adscripció de municipis a altres plans zonals
Article 17. Instal·lacions de valorització de residus urbans
Article 18. Comissió de coordinació de consorcis
Article 19. Sistema impositiu específic per a la gestió de residus urbans
Article 20. Ecoparcs
Article 21. Bioresidus

Capítol III. Disposicions relatives a residus industrials
Article 22. Instal·lacions de gestió de residus industrials
Article 23. Centres de transferència en polígons industrials
Article 24. Plans de prevenció i reducció de residus

Capítol IV. Disposicions relatives a residus específics
Article 25. Residus de construcció i demolició
Article 26. Vehicles al final de la seua vida útil
Article 27. Olis industrials usats
Article 28. Residus sanitaris

Disposicions addicionals
Primera. Model d'ordenança reguladora dels ecoparcs
Segona. Mitjans tècnics

Disposicions transitòries
Disposició transitòria primera. Instal·lacions de titularitat privada existents
Disposició transitòria segona. Termini d'adaptació de les instal·lacions existents per a la gestió de residus urbans
Disposició transitòria tercera. Adaptació dels planejaments urbanístics en revisió
Disposició transitòria quarta. Vigència normativa

Disposició final
Disposició final única. Habilitació

Annexos al document d'ordenació vinculant
Annex 1.1. Norma tècnica reguladora de la implantació i funcionament dels ecoparcs
Annex 1.2. Model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc

ANEXO

Documento de ordenación normativo y vinculante del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV)

Índice

Capítulo I. Disposiciones generales
Artículo 1. Objeto
Artículo 2. Naturaleza
Artículo 3. Efectos
Artículo 4. Vigencia
Artículo 5. Ámbito material
Artículo 6. Principios básicos en la gestión de los residuos
Artículo 7. Jerarquía de las opciones de gestión de residuos
Artículo 8. Delimitación del concepto de residuo
Artículo 9. Incorporación de requisitos y criterios medioambientales a incluir en los pliegos de cláusulas administrativas que rijan los contratos de la administración de la Generalitat
Artículo 10. Recogida y almacenamiento como actividad de gestión
Artículo 11. Memorias anuales de gestores de residuos no peligrosos de la Comunitat Valenciana

Capítulo II. Disposiciones relativas a residuos urbanos
Artículo 12. Vinculación urbanística de determinadas instalaciones de gestión
Artículo 13. Reserva de zonas consideradas aptas por los planes zonales
Artículo 14. Establecimiento de zonas de influencia
Artículo 15. Revisión de la nomenclatura de planes zonales y área de gestión
Artículo 16. Adscripción de municipios a otros planes zonales
Artículo 17. Instalaciones de valorización de residuos urbanos
Artículo 18. Comisión de coordinación de consorcios
Artículo 19. Sistema impositivo específico para la gestión de residuos urbanos
Artículo 20. Ecoparques
Artículo 21. Biorresiduos

Capítulo III. Disposiciones relativas a residuos industriales
Artículo 22. Instalaciones de gestión de residuos industriales
Artículo 23. Centros de transferencia en polígonos industriales
Artículo 24. Planes de prevención y reducción de residuos

Capítulo IV. Disposiciones relativas a residuos específicos
Artículo 25. Residuos de construcción y demolición
Artículo 26. Vehículos al final de su vida útil
Artículo 27. Aceites industriales usados
Artículo 28. Residuos sanitarios

Disposiciones adicionales
Primera. Modelo de Ordenanza Reguladora de los Ecoparques
Segunda. Medios técnicos

Disposiciones transitorias
Disposición transitoria primera. Instalaciones de titularidad privada existentes
Disposición transitoria segunda. Plazo de adaptación de las instalaciones existentes para la gestión de residuos urbanos
Disposición transitoria tercera. Adaptación de los planeamientos urbanísticos en revisión
Disposición transitoria cuarta. Vigencia normativa

Disposición final
Disposición final única. Habilitación

Annexos al Documento de Ordenación Vinculante.
Anexo 1.1. Norma Técnica Reguladora de la Implantación y Funcionamiento de los Ecoparques.
Anexo 1.2. Modelo de Ordenanza Reguladora del Uso y Funcionamiento del Ecoparque.

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

Este document té com a objecte establir les disposicions de caràcter general i vinculants necessàries per a l'ordenació material i territorial de les activitats de gestió de residus a la Comunitat Valenciana, a fi de fer efectives les previsions de planificació contingudes en el PIRCV, i possibilitar el compliment dels objectius previstos en este i en la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, i la posterior normativa comunitària en matèria de residus. Així mateix, s'establixen les disposicions especials sobre residus específics que es consideren necessàries.

Preveu igualment mesures i prescripcions tècniques de compliment obligatori necessàries per a implementar les previstes en el document d'ordenació no vinculant, amb vista a assolir els objectius fonamentals previstos en la gestió dels residus, com ara les normes tècniques necessàries per a garantir l'adequada gestió dels residus i la previsió d'una xarxa d'instal·lacions de gestió de residus que possibilita l'autosuficiència en el tractament dels residus generats a la Comunitat Valenciana, tenint en compte les circumstàncies geogràfiques i la necessitat d'instal·lacions especialitzades per a un determinat tipus de residus.

Tot això d'acord amb la seua naturalesa i amb els efectes previstos en els articles següents.

Article 2. Naturalesa

En tant que document integrant del PIRCV, participa de la seua naturalesa de pla d'acció territorial de caràcter sectorial, elaborat, formulat, tramitat i aprovat d'acord amb el que estableix la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, tal com preveu l'article 27 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, i basant-se en les determinacions establides en l'article 28 de la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es derogaen determinades directives.

Té, per tant, caràcter normatiu. Les determinacions contingudes en este document tenen naturalesa reglamentària, establides en desplegament de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana. Constituïxen prescripcions d'ordenació, tant pel que fa al règim aplicable a les activitats de gestió de residus, com en la planificació territorial per a possibilitar el compliment dels objectius previstos.

Article 3. Efectes

Segons els articles 39 i 40 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, les determinacions contingudes en el PIRCV i en els plans zonals vinculen als distints instruments d'ordenació urbanística i són de compliment obligatori tant per a les entitats públiques com per a les privades.

Estes determinacions vinculen els distints instruments d'ordenació urbanística i de planificació territorial i sectorial, i constituïxen prescripcions obligatòries per a entitats públiques i privades quant a les activitats de gestió de residus i altres actuacions, plans o programes sectorials en la matèria.

L'autorització de les instal·lacions de gestió de residus, així com les activitats tant públiques com privades de gestió de residus, s'han d'adequar al que estableix el PIRCV, i específicament a les prescripcions previstes en este document.

Article 4. Vigència

Este document, en tant que part integrant del PIRCV, té vigència indefinida, de conformitat amb l'article 47 de la Llei 4/2004, sense perjudici de l'avaluació i revisió sexennal establida per als plans i programes de gestió de residus per l'article 14.5 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats.

En tot cas, serà possible la modificació a fi d'adequar les seues determinacions normatives a la normativa sectorial aplicable en matèria de residus.

CAPÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1. Objeto

El presente documento tiene como objeto establecer las disposiciones de carácter general y vinculantes necesarias para la ordenación material y territorial de las actividades de gestión de residuos en la Comunitat Valenciana, con el fin de hacer efectivas las previsiones de planificación contenidas en el PIRCV, y posibilitar el cumplimiento de los objetivos previstos en el mismo y en la propia Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, y la posterior normativa comunitaria en materia de residuos. Asimismo, se establecen las disposiciones especiales sobre residuos específicos que se consideran necesarias.

Contempla igualmente medidas y prescripciones técnicas de obligado cumplimiento necesarias para implementar las previstas en el documento de ordenación no vinculante, en orden a alcanzar los objetivos fundamentales previstos en la gestión de los residuos, tales como las normas técnicas necesarias para garantizar la adecuada gestión de los residuos, y la previsión de una red de instalaciones de gestión de residuos que posibilite la autosuficiencia en el tratamiento de los residuos generados en la Comunitat Valenciana, teniendo en cuenta las circunstancias geográficas y la necesidad de instalaciones especializadas para determinado tipo de residuos.

Todo ello de acuerdo con su naturaleza y efectos contemplados en los artículos siguientes.

Artículo 2. Naturaleza

En cuanto documento integrante del PIRCV, participa de su naturaleza de Plan de Acción Territorial de carácter sectorial, elaborado, formulado, tramitado y aprobado conforme a lo establecido en la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, tal como prevé el artículo 27 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, y en base a las determinaciones establecidas en el artículo 28 de la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008 sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directives.

Ostenta, por tanto, carácter normativo. Las determinaciones contenidas en el presente documento tienen naturaleza reglamentaria, establecidas en desarrollo de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana. Constituyen prescripciones de ordenación, tanto en lo referente al régimen aplicable a las actividades de gestión de residuos, como en lo relativo a la planificación territorial para posibilitar el cumplimiento de los objetivos previstos.

Artículo 3. Efectos

Según los artículos 39 y 40 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, las determinaciones contenidas en el PIRCV y en los planes zonales vinculan a los distintos instrumentos de ordenación urbanística y son de obligado cumplimiento tanto para las entidades públicas como para las entidades privadas.

Tales determinaciones vinculan a los distintos instrumentos de ordenación urbanística y de planificación territorial y sectorial, constituyendo prescripciones obligatorias para entidades públicas y privadas en cuanto a las actividades de gestión de residuos y otras actuaciones, planes o programas sectoriales en la materia.

La autorización de las instalaciones de gestión de residuos, así como las actividades tanto públicas como privadas de gestión de residuos se adecuarán a lo establecido en el PIRCV, y específicamente a las prescripciones contempladas en el presente documento.

Artículo 4. Vigencia

El presente documento, en cuanto parte integrante del PIRCV, tiene vigencia indefinida, conforme al artículo 47 de la Ley 4/2004, sin perjuicio de la evaluación y revisión sexenal establecida para los planes y programas de gestión de residuos por el artículo 14.5 de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y suelos contaminados.

En cualquier caso, será posible su modificación a fin de adecuar sus determinaciones normativas a la normativa sectorial aplicable en materia de residuos.

Article 5. Àmbit material

5.1. Este document d'ordenació, elaborat en el marc del PIRCV, actua amb caràcter vinculant i normatiu respecte a tots els residus generats o gestionats en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, ententent per estos els definits en l'article 3.a de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats:

«Qualsevol substància o objecte que el seu posseïdor rebutge o tinga la intenció o l'obligació de rebutjar».

5.2. En concret, partint de la definició exposada i seguint l'estructura del PIRCV, comprén les disposicions normatives i vinculants dels residus següents classificats principalment en atenció al seu origen:

Residus urbans o municipals. S'inclouen en el PIRVC amb esta denominació tots aquells residus que, compresos en les noves categories de residus domèstics i residus comercials definides per la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats (article 3 apartats b i c, els gestionen les entitats locals.

Residus industrials, d'acord amb la definició que d'estos efectua l'article 3 apartat d de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats.

Residus específics:

Residus de construcció i demolició (RCD)

Vehicles al final de la seua vida útil (VFU)

Pneumàtics fora d'ús (PFU)

Olis industrials usats

Residus d'aparells que continguen policlorobifenils (PCB)

Residus de piles i acumuladors

Residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE)

Residus d'envasos i envasos usats

Sòls contaminats

Residus sanitaris

Residus agropecuaris

Llots de depuració

5.3. D'acord amb el que establix l'article 3 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana; l'article 2 de la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, per la qual es deroguen determinades directives, i l'article 2 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació del PIRCV i d'este document els següents:

a) Les emissions a l'atmosfera, regulades en la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, així com el diòxid de carboni capturat i transportat amb fins d'emmagatzematge geològic i efectivament emmagatzemat en formacions geològiques de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni. Tampoc s'aplicarà a l'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni realitzat amb fins d'investigació, desenvolupament o experimentació de nous productes i processos sempre que la capacitat prevista d'emmagatzematge siga inferior a 100 quilos tones.

b) Els sòls no contaminats excavats i altres materials naturals excavats durant les activitats de construcció quan es tinga la certesa que estos materials s'utilitzaran amb fins de construcció en el seu estat natural en el lloc o obra on van ser extrets.

c) Els residus radioactius.

d) Els explosius, cartutxeria i artificis pirotècnics desclassificats, així com residus de matèries primeres perilloses o de productes explosius utilitzats en la fabricació dels anteriors, regulats en el Reglament d'Explosius aprovat pel Reial Decret 230/1998, de 16 de febrer.

e) Les matèries fecals, si no estan previstes en el Reglament CE núm. 1069/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament CE núm. 1774/2002, palla i altre material natural, agrícola o silvícola, no perillós, utilitzat en l'agricultura, en la silvicultura o en la producció d'energia a base d'esta biomassa, per mitjà de procediments o mètodes que no danyen el medi ambient o posen en perill la salut humana.

Artículo 5. Ámbito material

5.1. El presente documento de ordenación, elaborado en el marco del PIRCV, opera con carácter vinculante y normativo respecto a todos los residuos generados o gestionados en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana, entendiendo por tales los definidos en el artículo 3.a) de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados:

«Cualquier sustancia u objeto que su poseedor deseche o tenga la intención o la obligación de desechar».

5.2. En concreto, partiendo de la definición expuesta, y siguiendo la estructura del PIRCV, comprende las disposiciones normativas y vinculantes de los siguientes residuos clasificados principalmente en atención a su origen:

Residuos urbanos o municipales, incluyéndose en el PIRVC con esta denominación todos aquellos residuos que, comprendidos en las nuevas categorías de «residuos domésticos» y «residuos comerciales» definidas por la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados (artículo 3 apartados b y c), son gestionados por las entidades locales.

Residuos industriales, conforme a la definición que de estos efectúa el artículo 3 apartado d) de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados.

Residuos específicos:

Residuos de construcción y demolición (RCD)

Vehículos al final de su vida útil (VFU)

Neumáticos fuera de uso (NFU)

Aceites industriales usados

Residuos de aparatos que contengan policlorobifenilos (PCB)

Residuos de pilas y acumuladores

Residuos de aparatos eléctricos y electrónicos (RAEE)

Residuos de envases y envases usados

Suelos contaminados

Residuos sanitarios

Residuos agropecuarios

Lodos de depuración

5.3. De acuerdo con lo establecido en el artículo 3 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, el artículo 2 de la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directives, y el artículo 2 de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, quedan excluidos del ámbito de aplicación del PIRCV y del presente documento los siguientes:

a) Las emisiones a la atmósfera, reguladas en la Ley 34/2007, de 15 de noviembre, de calidad del aire y protección de la atmósfera, así como el dióxido de carbono capturado y transportado con fines de almacenamiento geológico y efectivamente almacenado en formaciones geológicas de conformidad con la Ley 40/2010, de 29 de diciembre, de almacenamiento geológico de dióxido de carbono. Tampoco se aplicará al almacenamiento geológico de dióxido de carbono realizado con fines de investigación, desarrollo o experimentación de nuevos productos y procesos siempre que la capacidad prevista de almacenamiento sea inferior a 100 kilo toneladas.

b) Los suelos no contaminados excavados y otros materiales naturales excavados durante las actividades de construcción cuando se tenga la certeza de que estos materiales se utilizarán con fines de construcción en su estado natural en el lugar u obra donde fueron extraídos.

c) Los residuos radiactivos.

d) Los explosivos, cartuchería y artificios pirotécnicos desclasificados, así como residuos de materias primas peligrosas o de productos explosivos utilizados en la fabricación de los anteriores, regulados en el Reglamento de Explosivos aprobado por Real Decreto 230/1998, de 16 de febrero.

e) Las materias fecales, si no están contempladas en el Reglamento CE nº 1069/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de octubre de 2009, por el que se establecen las normas sanitarias aplicables a los subproductos animales y los productos derivados no destinados al consumo humano y por el que se deroga el Reglamento CE nº 1774/2002, paja y otro material natural, agrícola o silvícola, no peligroso, utilizado en la agricultura, en la silvicultura o en la producción de energía a base de esta biomasa, mediante procedimientos o métodos que no dañen el medio ambiente o pongan en peligro la salud humana.

D'acord amb això, per al supòsit de matèries fecals previstes en el Reglament CE núm. 1069/2009 (Reglament SANDACH) s'aplicarà el que disposa este Reglament i, per tant, únicament s'aplicarà la normativa de residus quan es destinen a incineració, abocadors o siguen utilitzades en una planta de biogàs o de compostatge.

5.4. De conformitat amb els preceptes esmentats en l'apartat anterior, en la mesura que ja està cobert per una altra normativa, queden excloses de la normativa en matèria de residus i, per tant, de l'abast del PIRCV i d'este document, les matèries següents, i s'aplicarà la normativa de residus únicament amb caràcter supletori:

a) Les aigües residuals.

b) Els subproductes animals, inclosos els productes transformats coberts pel Reglament CE núm. 1069/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament CE núm. 1774/2002.

No s'inclouen en esta excepció, i per tant es regularan per la normativa de residus, els subproductes animals i els seus productes derivats, quan es destinen a la incineració, als abocadors o siguen utilitzats en una planta de biogàs o de compostatge.

c) Els cadàvers d'animals que hagen mort de forma diferent del sacrifici, incloent-hi els que han sigut morts a fi d'eradicar epizooties, i que són eliminats d'acord amb el Reglament CE núm. 1069/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009.

d) Els residus resultants de la prospecció, extracció, valorització, eliminació i emmagatzematge de recursos minerals, així com l'explotació de pedreres coberts per la Directiva 2006/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2006, sobre la gestió dels residus d'indústries extractives, i en l'àmbit estatal pel Reial Decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus d'indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.

Sense perjudi de les obligacions imposades en virtut de la normativa específica aplicable en matèria d'aigües, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació els sediments reubicats en l'interior de les aigües superficials als efectes de gestió de les aigües i de les vies navegables, de prevenció de les inundacions o de mitigació dels efectes de les inundacions i de les sequeres, o de creació de noves superfícies de terreny, si es demostra que estos sediments són no perillosos.

Els sòls contaminats tenen disposicions específiques en el títol V de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, així com en el títol IV de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana.

Article 6. Principis bàsics en la gestió dels residus

Constituïxen principis bàsics establits en la normativa europea, estatal i autonòmica vigent en matèria de residus els següents:

Principi d'autosuficiència: creació d'una xarxa integrada d'instal·lacions de gestió de residus que permeta a la Comunitat Valenciana ser autosuficient en matèria de tractament d'aquells residus per als quals existix la massa crítica que ho justifique.

Principi de proximitat: tractament dels residus en les instal·lacions adequades més pròximes al lloc de la seua producció, i evitar moviments innecessaris.

Principi «qui contamina paga»: internalització dels costos ambientals per part dels agents econòmics com a responsables primers de la producció de residus i de la seua introducció en el medi ambient. D'acord amb este principi, els costos de gestió dels residus recauen sobre el posseïdor dels residus o el productor del producte de què procedixen els residus.

Principi de subsidiarietat: intervenció de la Generalitat només en la mesura que els objectius de l'acció pretesa no puguen ser aconseguits pels agents involucrats.

Principi de la responsabilitat compartida: concertació i col·laboració de tots els agents, Administració autonòmica, corporacions locals, empreses públiques i privades i ciutadans, per a la solució dels problemes plantejats en la producció i gestió dels residus.

Principi de prevenció: limitació en la generació de residus en l'origen, i animar les empreses productores i els consumidors a preferir productes i servicis que generen menys residus.

De acuerdo con ello, para el supuesto de materias fecales contempladas en el Reglamento CE nº 1069/2009 (Reglamento SANDACH), se aplicará lo dispuesto en este Reglamento y, por tanto, únicamente se aplicará la normativa de residuos cuando se destinen a incineración, vertederos, o sea utilizadas en una planta de biogás o de compostaje.

5.4. De conformidad con los preceptos citados en el apartado anterior, en la medida en que ya está cubierto por otra normativa, quedan excluidas de la normativa en materia de residuos y, por ende, del alcance del PIRCV y del presente documento, las siguientes materias, aplicándose la normativa de residuos únicamente con carácter supletorio:

a) Las aguas residuales.

b) Los subproductos animales, incluidos los productos transformados cubiertos por el Reglamento CE nº 1069/2009, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de octubre de 2009, por el que se establecen las normas sanitarias aplicables a los subproductos animales y los productos derivados no destinados al consumo humano y por el que se deroga el Reglamento CE nº 1774/2002.

No se incluyen en esta excepción, y por tanto se regularán por la normativa de residuos, los subproductos animales y sus productos derivados, cuando se destinen a la incineración, a los vertederos o sean utilizados en una planta de biogás o de compostaje.

c) Los cadáveres de animales que hayan muerto de forma diferente al sacrificio, incluidos los que han sido muertos con el fin de erradicar epizootias, y que son eliminados con arreglo al Reglamento CE nº 1069/2009, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de octubre de 2009.

d) Los residuos resultantes de la prospección, extracción, valorización, eliminación y almacenamiento de recursos minerales, así como la explotación de canteras cubiertos por la Directiva 2006/21/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 15 de marzo de 2006, sobre la gestión de los residuos de industrias extractivas y en el ámbito estatal por el Real Decreto 975/2009, de 12 de junio, sobre gestión de los residuos de industrias extractivas y de protección y rehabilitación del espacio afectado por actividades mineras.

Sin perjuicio de las obligaciones impuestas en virtud de la normativa específica aplicable en materia de aguas, se excluyen del ámbito de aplicación los sedimentos reubicados en el interior de las aguas superficiales a efectos de gestión de las aguas y de las vías navegables, de prevención de las inundaciones o de mitigación de los efectos de las inundaciones y de las sequías, o de creación de nuevas superficies de terreno, si se demuestra que dichos sedimentos son no peligrosos.

Los suelos contaminados cuentan con disposiciones específicas en el título V de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, así como en el título IV de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana.

Artículo 6. Principios básicos en la gestión de los residuos

Constituyen principios básicos establecidos en la normativa europea, estatal y autonómica vigente en materia de residuos los siguientes:

Principio de autosuficiencia: creación de una red integrada de instalaciones de gestión de residuos que permita a la Comunitat Valenciana ser autosuficiente en materia de tratamiento de aquellos residuos para los que existe la masa crítica que lo justifique.

Principio de proximidad: tratamiento de los residuos en las instalaciones adecuadas más próximas al lugar de su producción, evitando movimientos innecesarios.

Principio «quien contamina paga»: internalización de los costes ambientales por parte de los agentes económicos como responsables primeros de la producción de residuos y de su introducción en el medio ambiente. De acuerdo con este principio, los costes de gestión de los residuos recaen sobre el poseedor de los residuos o el productor del producto del que proceden los residuos.

Principio de subsidiariedad: intervención de la Generalitat sólo en la medida en que los objetivos de la acción pretendida no puedan ser alcanzados por los agentes involucrados.

Principio de la responsabilidad compartida: concertación y colaboración de todos los agentes, Administración Autonómica, Corporaciones Locales, empresas públicas y privadas y ciudadanos, para la solución de los problemas planteados en la producción y gestión de los residuos.

Principio de prevención: limitación en la generación de residuos en el propio origen, animando a las empresas productoras y a los consumidores a preferir productos y servicios que generen menos residuos.

Principi de cautela o de precaució: adopció de mesures de protecció que reduïsquen la possibilitat de riscos o amenaces al medi ambient, a pesar que s'ignore la probabilitat precisa de què realment ocorreguen.

Principi d'accés a la informació mediambiental: efectivitat del dret dels ciutadans a obtindre informació mediambiental en les condicions establides en la normativa vigent.

Foment del desenvolupament sostenible: adopció de mesures en favor de l'ús prudent dels recursos naturals i la protecció de l'ecosistema, incloent-hi el manteniment i la conservació de la biodiversitat, la protecció hidrològica..., junt amb la prosperitat econòmica i un desenvolupament social equilibrat per a aconseguir fomentar un desenvolupament sostenible.

Lluita contra el canvi climàtic: contribució a l'objectiu a llarg termini d'estabilitzar les concentracions en l'atmosfera de gasos d'efecte d'hivernacle en un nivell que impedisca la interferència antropogènica perillosa en el sistema climàtic.

Protecció de la salut ambiental i humana: contribució a un alt nivell de qualitat de vida i benestar social per als ciutadans, i proporcionar un medi ambient en què els nivells de contaminació no tinguen efectes perjudicials sobre la salut humana i el medi ambient.

Eficiència en els recursos: assegurar models de producció i consum més sostenibles, dissociant d'esta manera l'ús dels recursos i la generació de residus i la taxa de creixement econòmic, per a garantir que el consum dels recursos tant renovables com no renovables no excedisca la capacitat d'absorció del medi ambient.

Minimització de l'afecció al paisatge: desenvolupament de les activitats de gestió dels residus de manera que siguen compatibles amb els valors paisatgístics i es contribuïska a la seua preservació.

Principi de responsabilitat ampliada del productor: garantir que qualsevol persona física o jurídica que desenvolupe, fabrique, processe, tracte, venda o importe productes de forma professional (el productor del producte) tinga ampliada la seua responsabilitat de productor.

Article 7. Jerarquia de les opcions de gestió de residus

7.1. L'estratègia comunitària de gestió de residus (Resolució del Consell de 24 de febrer de 1997, sobre una estratègia comunitària de gestió de residus, DO C 76 de 11.3.1997), determina que la prevenció de residus ha de constituir la primera prioritat de la gestió de residus, i que s'ha de preferir la reutilització i el reciclatge a la valorització i eliminació de residus.

Esta estratègia es confirma amb la normativa europea més recent en matèria de residus, actualment en la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es deroguen determinades directives, i d'acord amb la qual, en la prevenció i tractament de residus se seguirà la jerarquia següent amb l'orde de prioritats que a continuació s'establix:

Prevenció: mesures adoptades abans que una substància, material o producte s'haja convertit en residu, per a reduir:

- a) la quantitat de residu, fins i tot per mitjà de la reutilització dels productes o l'allargament de la seua vida útil,
- b) els impactes adversos sobre el medi ambient i la salut humana de la generació de residus, o
- c) el contingut de substàncies nocives en materials i productes.

Preparació per a la reutilització: consistent en la comprovació, neteja o reparació, per mitjà de la qual productes o components de productes que s'hagen convertit en residus es preparen perquè puguen reutilitzar-se sense cap altra transformació prèvia.

Reciclatge: tota operació de valorització per mitjà de la qual els materials de residus són transformats novament en productes, materials o substàncies, tant si és amb la finalitat original com amb qualsevol altra finalitat. Inclou la transformació del material orgànic, però no la valorització energètica ni la transformació en materials que s'usaran com a combustibles o per a operacions de farciment.

Un altre tipus de valorització: per exemple la valorització energètica. En general, qualsevol operació el resultat principal de la qual siga que el residu servisca per a una finalitat útil en substituir altres materials que d'una altra manera s'haurien utilitzat per a complir una funció particular, o que el residu siga preparat per a complir eixa funció, en la instal·lació o en l'economia en general. A més de la utilització principal com a combustible o un altre mode de produir energia, constitueixen operacions

Principio de cautela o de precaución: adopción de medidas de protección que reduzcan la posibilidad de riesgos o amenazas al medio ambiente, a pesar de que se ignore la probabilidad precisa de que realmente ocurran.

Principio de acceso a la información medioambiental: efectividad del derecho de los ciudadanos a obtener información medioambiental en las condiciones establecidas en la normativa vigente.

Fomento del desarrollo sostenible: adopción de medidas en favor del uso prudente de los recursos naturales y la protección del ecosistema, incluyendo el mantenimiento y conservación de la biodiversidad, la protección hidrológica..., junto con la prosperidad económica y un desarrollo social equilibrado en aras de fomentar un desarrollo sostenible.

Lucha contra el cambio climático: contribución al objetivo a largo plazo de estabilizar las concentraciones en la atmósfera de gases de efecto invernadero en un nivel que impida la interferencia antropogénica peligrosa en el sistema climático.

Protección de la salud ambiental y humana: contribución a un alto nivel de calidad de vida y bienestar social para los ciudadanos, proporcionando un medio ambiente en el que los niveles de contaminación no tengan efectos perjudiciales sobre la salud humana y el medio ambiente.

Eficiencia en los recursos: asegurar modelos de producción y consumo más sostenibles, disociando de este modo el uso de los recursos y la generación de residuos y la tasa de crecimiento económico, y para garantizar que el consumo de los recursos tanto renovables como no renovables no exceda la capacidad de absorción del medio ambiente.

Minimización de la afección al paisaje: desarrollo de las actividades de gestión de los residuos de forma que sean compatibles con los valores paisajísticos y se contribuya a su preservación.

Principio de responsabilidad ampliada del productor: garantizar que cualquier persona física o jurídica que desarrolle, fabrique, procese, trate, venda o importe productos de forma profesional (el productor del producto) vea ampliada su responsabilidad de productor.

Artículo 7. Jerarquía de las opciones de gestión de residuos

7.1. La estrategia comunitaria de gestión de residuos (Resolución del Consejo de 24 de febrero de 1997 sobre una estrategia comunitaria de gestión de residuos (DO C 76 de 11.03.1997), determina que la prevención de residuos debe constituir la primera prioridad de la gestión de residuos, y que debe preferirse la reutilización y el reciclado a la valorización y eliminación de residuos.

Dicha estrategia se confirma con la normativa europea más reciente en materia de residuos, actualmente en la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directivas, y conforme a la cual, en la prevención y tratamiento de residuos se seguirá la siguiente jerarquía con el orden de prioridades que a continuación se establece:

Prevención: medidas adoptadas antes de que una sustancia, material o producto se haya convertido en residuo, para reducir:

- a) la cantidad de residuo, incluso mediante la reutilización de los productos o el alargamiento de la vida útil de los productos
- b) los impactos adversos sobre el medio ambiente y la salud humana de la generación de residuos, o
- c) el contenido de sustancias nocivas en materiales y productos.

Preparación para la reutilización: consistente en la comprobación, limpieza o reparación, mediante la cual productos o componentes de productos que se hayan convertido en residuos se preparan para que puedan reutilizarse sin ninguna otra transformación previa.

Reciclado: toda operación de valorización mediante la cual los materiales de residuos son transformados de nuevo en productos, materiales o sustancias, tanto si es con la finalidad original como con cualquier otra finalidad. Incluye la transformación del material orgánico, pero no la valorización energéctica ni la transformación en materiales que se vayan a usar como combustibles o para operaciones de relleno.

Otro tipo de valorización: por ejemplo la valorización energética. En general, cualquier operación cuyo resultado principal sea que el residuo sirva a una finalidad útil al sustituir a otros materiales que de otro modo se habrían utilizado para cumplir una función particular, o que el residuo sea preparado para cumplir esa función, en la instalación o en la economía en general. Además de la utilización principal como combustible u otro modo de producir energía, constituyen operaciones de

de valorització les previstes en l'annex II de la nova directiva, com ara la recuperació o regeneració de dissolvents, el reciclatge o recuperació de substàncies orgàniques que no s'utilitzen com a dissolvents (inclosos el compostatge i altres processos de transformació biològica), el reciclatge o recuperació d'altres matèries inorgàniques, la regeneració o un altre ús d'olis, etc.

Eliminació: qualsevol operació que no siga la valorització, fins i tot quan l'operació tinga com a conseqüència secundària l'aprofitament de substàncies o energia. L'annex I de la nova directiva preveu igualment una relació no exhaustiva de les operacions d'eliminació.

7.2. Determinats fluxos de residus podran ser apartats de la jerarquia de residus establida quan estiga justificat per motius de factibilitat tècnica, viabilitat econòmica i protecció del medi ambient i, en particular, per un enfocament del cicle de vida sobre els impactes globals de la generació i gestió d'estos residus.

Article 8. Delimitació del concepte de residu

8.1. A fi de delimitar el concepte de residu, d'acord amb el que s'establix per als subproductes en la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, una substància o l'objecte resultant d'un procés de producció, la finalitat primària del qual no siga la producció d'eixa substància o objecte, únicament podrà considerar-se que no és residu si es complixen les condicions següents:

Si és segur que la substància o l'objecte serà utilitzat ulteriorment.

Si la substància o objecte pot utilitzar-se directament sense haver de sotmetre's a una transformació ulterior diferent de la pràctica industrial normal.

Si la substància o objecte es produïx com a part integrant d'un procés de producció.

Si l'ús ulterior és legal, és a dir, la substància o objecte complix tots els requisits pertinents per a l'aplicació específica relatiu als productes i a la protecció del medi ambient i de la salut, i no produirà impactes generals adversos per al medi ambient o la salut humana.

En conseqüència, els productes o substàncies que complisquen estes condicions acumulatives no tenen la consideració de residus. D'acord amb la directiva esmentada, basant-se en estes condicions, es possibilita l'adopció de mesures per a determinar els criteris que hauran de complir les substàncies o objectes específics per a ser considerats com a subproductes i no com a residus. Estes mesures han de ser adoptades en primera instància en l'àmbit comunitari.

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, trasllada a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2008/98/CE i recull les esmentades condicions en l'article 4 «Subproductes». Així mateix, disposa que la comissió de coordinació en matèria de residus avaluarà la consideració d'estes substàncies o objectes com a subproductes, tenint en compte el que s'establix, si és el cas, respecte d'això per a l'àmbit de la Unió Europea, i proposarà la seua aprovació al ministeri competent en medi ambient que dictarà l'orde ministerial corresponent.

8.2. De conformitat igualment amb el que estableix la directiva esmentada, determinats residus específics deixaran de ser residus, en el sentit en què es definixen en la directiva esmentada, quan hagen sigut sotmesos a una operació de valorització, incloent-hi el reciclatge, i complisquen els criteris específics que s'elaboren d'acord amb les condicions següents:

La substància o l'objecte s'usa normalment per a finalitats específiques.

Hi ha un mercat o una demanda per a esta substància o objecte.

La substància o l'objecte satisfà els requisits tècnics per a finalitats específiques i complix la legislació existent i les normes aplicables als productes.

L'ús de la substància o l'objecte no generarà impactes adversos globals per al medi ambient o la salut.

La determinació de la finalitat de la condició de residus està referida per la directiva a determinats residus que complisquen criteris específics que s'elaboren a este efecte d'acord amb les condicions esmentades i que, d'acord amb la directiva, han de ser adoptats en primera instància a escala comunitària.

Igual que s'ha assenyalat a propòsit de l'apartat 8.1, la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, recull les condicions

valorització les contemplades en el annex II de la nueva directiva, tales como la recuperación o regeneración de disolventes, el reciclado o recuperación de sustancias orgánicas que no se utilizan como disolventes (incluidos el compostaje y otros procesos de transformación biológica), el reciclado o recuperación de otras materias inorgánicas, la regeneración u otro nuevo empleo de aceites, etc.

Eliminación: cualquier operación que no sea la valorización, incluso cuando la operación tenga como consecuencia secundaria el aprovechamiento de sustancias o energía. El anexo I de la nueva directiva contempla igualmente una relación no exhaustiva de las operaciones de eliminación.

7.2. Determinados flujos de residuos podrán ser apartados de la jerarquía de residuos establecida cuando esté justificado por motivos de factibilidad técnica, viabilidad económica y protección del medio ambiente, y, en particular, por un enfoque del ciclo de vida sobre los impactos globales de la generación y gestión de dichos residuos.

Artículo 8. Delimitación del concepto de residuo

8.1. A fin de delimitar el concepto de residuo, conforme a lo establecido para los subproductos en la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, una sustancia u objeto, resultante de un proceso de producción, cuya finalidad primaria no sea la producción de esa sustancia u objeto, únicamente podrá considerarse que no es residuo si se cumplen las siguientes condiciones:

Es seguro que la sustancia u objeto va a ser utilizado posteriormente

La sustancia u objeto puede utilizarse directamente sin tener que someterse a una transformación ulterior distinta de la práctica industrial normal

La sustancia u objeto se produce como parte integrante de un proceso de producción

El uso ulterior es legal, es decir la sustancia u objeto cumple todos los requisitos pertinentes para la aplicación específica relativos a los productos y a la protección del medio ambiente y de la salud, y no producirá impactos generales adversos para el medio ambiente o la salud humana.

En consecuencia, los productos o sustancias que cumplan dichas condiciones acumulativas, no tienen la consideración de residuos. De acuerdo con la directiva citada, basándose en dichas condiciones, se posibilita la adopción de medidas para determinar los criterios que deberán cumplir las sustancias u objetos específicos para ser considerados como subproductos y no como residuos. Dichas medidas han de ser adoptadas en primera instancia a nivel comunitario.

La Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados transpone al ordenamiento jurídico interno la Directiva 2008/98/CE y recoge las mencionadas condiciones en su artículo 4, «Subproductos». Asimismo, dispone que la Comisión de Coordinación en materia de residuos evaluará la consideración de estas sustancias u objetos como subproductos, teniendo en cuenta lo establecido en su caso al respecto para el ámbito de la Unión Europea, y propondrá su aprobación al Ministerio competente en medio ambiente que dictará la orden ministerial correspondiente.

8.2. De conformidad igualment amb el que estableix en la directiva citada, determinats residus específics deixaran de ser residus, en el sentit en què se definen en dicha directiva, cuando hayan sido sometidos a una operación de valorización, incluido el reciclado, y cumplan los criterios específicos que se elaboren con arreglo a las condiciones siguientes:

La sustancia u objeto se usa normalmente para finalidades específicas

Existe un mercado o una demanda para dicha sustancia u objeto

La sustancia u objeto satisface los requisitos técnicos para finalidades específicas y cumple la legislación existente y las normas aplicables a los productos

El uso de la sustancia u objeto no generará impactos adversos globales para el medio ambiente o la salud.

La determinación del fin de la condición de residuos viene referida por la directiva a determinados residuos que cumplan criterios específicos que se elaboren al efecto con arreglo a las condiciones citadas y que, de acuerdo con la directiva, han de ser adoptados en primera instancia a escala comunitaria.

Al igual que se ha señalado a propósito del apartado 8.1, la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados recoge las

esmentades en l'article 5 «Fi de la condició de residu», i estableix que «Per orde del ministeri competent en medi ambient es podran establir els criteris específics que determinats tipus de residus, que hagen sigut sotmesos a una operació de valorització, hauran de complir perquè puguen deixar de ser considerats com a tals... En l'elaboració d'esta orde es tindrà en compte l'estudi previ que realitzarà la comissió de coordinació en matèria de residus, que analitzarà el que ha establert, si és el cas, la Unió Europea, la jurisprudència aplicable, els principis de precaució i prevenció, els eventuais impactes nocius del material resultant i, quan calga, la procedència d'incloure valors límit per a les substàncies contaminants».

Article 9. Incorporació de requisits i criteris mediambientals que s'han d'incloure en els plec de clàusules administratives que regisen els contractes de l'administració de la Generalitat

L'article 26 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, estableix que les administracions promouran l'ús de materials reutilitzables, reciclables i valoritzables, així com el de productes fabricats amb material reciclat que complisquen les especificacions tècniques requerides en el marc de la contractació pública.

L'annex IV de la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives, preveu entre els exemples de mesures de prevenció de residus que conté l'article 29, que poden afectar la fase de consum i ús, «en relació amb les compres del sector públic i les empreses, la integració de criteris mediambientals i de prevenció de residus en els concursos i contractes d'acord amb el manual sobre la contractació pública amb criteris mediambientals publicat per la Comissió el 29 d'octubre de 2004».

La nova Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, estableix igualment en l'article 16 que les administracions públiques han de promoure en el marc de contractació de les compres públiques l'ús de productes reutilitzables i de materials fàcilment reciclables, així com de productes fabricats amb materials procedents de residus, la qualitat dels quals complisca les especificacions tècniques requerides.

Així mateix, l'article 15 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, inclou entre els principis generals la referència al foment de l'ús de productes regenerats o elaborats totalment o parcialment amb materials reciclats.

En l'àmbit normatiu en matèria de contractació pública, la Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de servicis inclou entre els principis fonamentals l'aplicació de criteris objectius en els procediments de licitació i adjudicació, i així possibilita que la protecció mediambiental pugua integrar-se en les prescripcions tècniques relatives a les característiques de les obres, subministraments o servicis objecte dels contractes (article 23), que puguen exigir-se condicions especials en relació amb l'execució del contracte sempre que estes siguen compatibles amb el dret comunitari i s'indiquen en l'anunci de licitació o en el plec de condicions, entre estes les referides a consideracions de tipus mediambiental (article 26), així com la presentació de certificats acreditatius del compliment de normes de gestió mediambiental (article 50), i també que, en determinats casos, es pugua integrar l'objectiu de protecció del medi ambient en els criteris d'adjudicació del contracte (article 53).

La Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, va incorporar a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2004/18/CE, i va introduir modificacions en diversos àmbits, entre estos la integració dels aspectes mediambientals en la contractació pública. Seguint esta línia, l'actual Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, preveu la possibilitat d'incloure per a l'acreditació de la solvència tècnica en els contractes les mesures de gestió mediambiental que podrà aplicar l'empresari (article 76 i següents); la d'exigir en els contractes subjectes a una regulació harmonitzada la presentació de certificats expedits per organismes independents que acrediten que l'empresari complix determinades normes de gestió mediambiental (article 81); la inclusió de característiques mediambientals en les prescripcions tècniques (article 117); l'establiment de condicions especials en relació

mencionadas condiciones en su artículo 5, «Fin de la condición de residuo», y establece que «Por orden del Ministerio competente en medio ambiente se podrán establecer los criterios específicos que determinados tipos de residuos, que hayan sido sometidos a una operación de valorización, deberán cumplir para que puedan dejar de ser considerados como tales,... En la elaboración de esta orden se tendrá en cuenta el estudio previo que realizará la Comisión de coordinación en materia de residuos, que analizará lo establecido en su caso por la Unión Europea, la jurisprudencia aplicable, los principios de precaución y prevención, los eventuales impactos nocivos del material resultante y, cuando sea necesario, la procedencia de incluir valores límite para las sustancias contaminantes».

Artículo 9. Incorporación de requisitos y criterios medioambientales a incluir en los pliegos de cláusulas administrativas que rijan los contratos de la administración de la Generalitat

El artículo 26 de la Ley 10/1998, de 21 de abril, de Residuos, establece que las Administraciones promoverán el uso de materiales reutilizables, reciclables y valorizables, así como el de productos fabricados con material reciclado que cumplan las especificaciones técnicas requeridas en el marco de la contratación pública.

El anexo IV de la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directivas, contempla entre los ejemplos de medidas de prevención de residuos contempladas por el artículo 29, que pueden afectar a la fase de consumo y uso, «en relación con las compras del sector público y las empresas, la integración de criterios medioambientales y de prevención de residuos en los concursos y contratos, de acuerdo con el manual sobre la contratación pública con criterios medioambientales publicado por la Comisión el 29 de octubre de 2004».

La nueva Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, establece igualmente en su artículo 16 que las administraciones públicas promoverán en el marco de contratación de las compras públicas el uso de productos reutilizables y de materiales fácilmente reciclables, así como de productos fabricados con materiales procedentes de residuos, cuya calidad cumpla con las especificaciones técnicas requeridas.

Asimismo, el artículo 15 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, incluye entre sus principios generales la referencia al fomento del uso de productos regenerados o elaborados total o parcialmente con materiales reciclados.

En el ámbito normativo en materia de contratación pública, la Directiva 2004/18/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 31 de marzo de 2004, sobre coordinación de los procedimientos de adjudicación de los contratos públicos de obras, de suministro y de servicios incluye entre sus principios fundamentales la aplicación de criterios objetivos en los procedimientos de licitación y adjudicación, posibilitando que la protección medioambiental pueda integrarse en las prescripciones técnicas relativas a las características de las obras, suministros o servicios objeto de los contratos (artículo 23), que puedan exigirse condiciones especiales en relación con la ejecución del contrato siempre que éstas sean compatibles con el derecho comunitario y se indiquen en el anuncio de licitación o en el pliego de condiciones, entre ellas las referidas a consideraciones de tipo medioambiental (artículo 26), así como la presentación de certificados acreditativos del cumplimiento de normas de gestión medioambiental (artículo 50), y también que, en determinados casos, se pueda integrar el objetivo de protección del medio ambiente en los criterios de adjudicación del contrato (artículo 53).

La Ley 30/2007, de 30 de octubre, de Contratos del Sector Público, incorporó al ordenamiento jurídico interno la Directiva 2004/18/CE, e introdujo modificaciones en diversos ámbitos, entre ellos la integración de los aspectos medioambientales en la contratación pública. Siguiendo dicha línea, el actual Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público, contempla la posibilidad de incluir para la acreditación de la solvencia técnica en los contratos las medidas de gestión medioambiental que podrá aplicar el empresario (artículo 76 y siguientes), la de exigir en los contratos sujetos a una regulación armonizada la presentación de certificados expedidos por organismos independientes que acrediten que el empresario cumple determinadas normas de gestión medioambiental (artículo 81), la inclusión de características medioambientales en las prescripciones técnicas (artículo 117), el establecimien-

amb l'execució del contracte, que podran referir-se en especial a consideracions mediambientals, sempre que siguen compatibles amb el dret comunitari i s'indiquen en l'anunci de licitació i en el plec o en el contracte (article 118), així com la inclusió per a la valoració de les proposicions i la determinació de l'oferta econòmicament més avantajosa de criteris directament vinculats a l'objecte del contracte, entre estes les característiques mediambientals (article 150).

D'acord amb la normativa esmentada, en els contractes administratius que formalitze l'administració de la Generalitat, s'exigirà entre els mitjans per a acreditar la solvència tècnica del contractista, en els plecs de clàusules administratives i sempre que la naturalesa del contracte ho permeta, un o més dels següents:

Document que certifique l'assumpció per part de l'empresa de bones pràctiques de gestió ambiental, ja siga per tindre implantat un sistema de gestió ambiental d'acord amb el Reglament (CE) 761/2001, de 19 de març de 2001, o un sistema de gestió establert en la norma internacional ISO 14001 o una altra equivalent.

Document acreditatiu d'una determinada experiència prèvia o especialització en matèries mediambientals, en aquells casos en que el contracte requereisca coneixements tècnics especials en l'àmbit del medi ambient, sense perjudici de la resta de titulacions o experiència que s'exigisquen.

En els plecs de clàusules administratives particulars i, si és el cas, en els models tipus d'estos plecs que s'elaboren per a l'adjudicació de contractes, s'incorporaran com a criteris mediambientals de caràcter objectiu, sempre que siga possible per la naturalesa del contracte i/o tècnicament viable, els criteris de valoració següents en l'adjudicació:

Ús de productes o ús de materials reutilitzats i/o valoritzats, reutilitzables i/o valoritzables.

Ús de productes o ús de materials que no generen residus perillosos o que generen residus de menor perillositat o en menor quantitat.

Utilització d'àrids reciclats.

Utilització de compost de residus urbans.

Ús de mesclades de pols de cautxú procedent del reciclatge de pneumàtics fora d'ús.

Utilització de plàstics, vidre, paper/cartó i altres materials procedents de la valorització d'envasos arreglats selectivament.

En general, l'ús de materials procedents de processos de valorització de residus.

Article 10. Arreplega i emmagatzematge com a activitat de gestió

De conformitat amb la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es derogan determinades directives, ha de distingir-se clarament l'emmagatzematge inicial dels residus que estan a l'espera de ser arreplegats (efectuat pels productors de residus), de l'emmagatzematge inicial dels residus en l'àmbit de la definició d'arreplega, entenent-se esta com a operació de gestió de residus consistent a ajuntar residus, inclosa la seua classificació i emmagatzematge inicials amb l'objecte de transportar-los posteriorment a una instal·lació de tractament de residus.

En este sentit, s'entendrà per centre d'arreplega i emmagatzematge de residus, com a instal·lació de gestió, aquella on es du a terme l'agrupament, emmagatzematge i/o condicionament dels residus amb la finalitat d'actuar com a centres de regulació de flux de residus per al transport posterior a una instal·lació autoritzada per a la valorització o eliminació d'estos.

Respecte d'això, en l'àmbit de la gestió, la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, defineix l'«arreplega» com l'operació consistent en l'aplec de residus, inclosa la classificació i emmagatzematge inicials per al transport posterior a una instal·lació de tractament.

Article 11. Memòries anuals de gestors de residus no perillosos de la Comunitat Valenciana

De conformitat amb l'article 50 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, els gestors autoritzats de residus no perillosos que realitzen operacions de valorització i eliminació d'estos hauran de portar «un registre documental en que es faran

to de condiciones especiales en relación con la ejecución del contrato, que podrán referirse en especial a consideraciones medioambientales, siempre que sean compatibles con el derecho comunitario y se indiquen en el anuncio de licitación y en el pliego o en el contrato (artículo 118), así como la inclusión para la valoración de las proposiciones y la determinación de la oferta económicamente más ventajosa de criterios directamente vinculados al objeto del contrato, entre ellos las características medioambientales (artículo 150).

De acuerdo con la normativa citada, en los contratos administrativos que celebre la administración de la Generalitat, se exigirá entre los medios para acreditar la solvencia técnica del contratista, en los pliegos de cláusulas administrativas y siempre que la naturaleza del contrato lo permita, uno o varios de los siguientes:

Documento que certifique la asunción por parte de la empresa de buenas prácticas de gestión ambiental, ya sea por tener implantado un sistema de gestión ambiental de acuerdo con el Reglamento (CE) 761/2001, de 19 de marzo de 2001, o un sistema de gestión establecido en la norma internacional ISO 14001 u otra equivalente.

Documento acreditativo de una determinada experiencia previa o especialización en materias medioambientales, en aquellos casos en que el contrato requiera conocimientos técnicos especiales en el ámbito del medio ambiente, sin perjuicio de las restantes titulaciones o experiencia que se exijan.

En los pliegos de cláusulas administrativas particulares y, en su caso, en los modelos tipo de dichos pliegos que se elaboren para la adjudicación de contratos, se incorporarán como criterios medioambientales de carácter objetivo, siempre que sea posible por la naturaleza del contrato y/o técnicamente viable, los siguientes criterios de valoración en la adjudicación:

Empleo de productos o uso de materiales reutilizados y/o valorizados, reutilizables y/o valorizables

Empleo de productos o uso de materiales que no generen residuos peligrosos o que generen residuos de menor peligrosidad o en menor cantidad

Utilización de áridos reciclados

Utilización de compost de residuos urbanos

Empleo de mezclas de polvo de caucho procedente del reciclado de neumáticos fuera de uso

Utilización de plásticos, vidrio, papel/cartón y otros materiales procedentes de la valorización de envases arregados selectivamente

En general, el uso de materiales procedentes de procesos de valorización de residuos.

Artículo 10. Recogida y almacenamiento como actividad de gestión

De conformidad con la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se derogan determinadas directives, ha de distinguirse claramente el almacenamiento inicial de los residuos a la espera de su recogida (efectuado por los productores de residuos), del almacenamiento inicial de los residuos en el ámbito de la definición de recogida, entendiéndose ésta como operación de gestión de residuos consistente en juntar residuos, incluida su clasificación y almacenamiento iniciales con el objeto de transportarlos posteriormente a una instalación de tratamiento de residuos.

En este sentido, se entenderá por centro de recogida y almacenamiento de residuos, como instalación de gestión, aquella donde se lleva a cabo el agrupamiento, almacenamiento y/o acondicionamiento de los residuos con la finalidad de actuar como centros de regulación de flujo de residuos para su transporte posterior a una instalación autorizada para la valorización o eliminación de éstos.

A este respecto, en el ámbito de la gestión, la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, define la «recogida» como la operación consistente en el acopio de residuos, incluida la clasificación y almacenamiento iniciales para su transporte a una instalación de tratamiento.

Artículo 11. Memorias anuales de gestores de residuos no peligrosos de la Comunitat Valenciana

De conformidad con el artículo 50 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, los gestores autorizados de residuos no peligrosos que realicen operaciones de valorización y eliminación de los mismos deberán llevar «un registro documen-

constar la quantitat, naturalesa, origen, destinació, freqüència d'arregla, mètode de valorització o eliminació dels residus gestionats. Este registre estarà a la disposició de la conselleria competent en matèria de medi ambient, i s'hauran de remetre resums anuals en la forma i amb el contingut que es determine reglamentàriament».

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, estableix en l'article 40 l'obligació de les persones físiques o jurídiques registrades de disposar d'un arxiu físic o telemàtic on es reculla per orde cronològic la quantitat, naturalesa, origen, destinació i mètode de tractament dels residus, i s'ha d'inscriure també, quan calga, el mitjà de transport i la freqüència d'arregla. L'article 41 estableix, per a les persones físiques o jurídiques que hagen obtingut una autorització, l'obligació d'enviar anualment a les comunitats autònomes i, si és el cas, a les entitats locals competents, una memòria resum de la informació continguda en l'arxiu cronològic amb el contingut que figura en l'annex XII, obligació que s'estableix tant per a residus perillosos com per a no perillosos.

D'acord amb el que s'ha expressat anteriorment, els gestors autoritzats hauran de presentar davant de la conselleria competent en matèria de medi ambient, abans de l'1 de març, una memòria anual referida als residus gestionats l'any immediatament anterior.

El contingut serà inicialment el previst en l'annex XII de de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, si bé mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria de medi ambient podrà desplegar-se el contingut i la formalització.

Com a norma addicional de protecció, l'òrgan autonòmic competent en matèria de medi ambient podrà exigir, mitjançant una orde, la presentació de memòries anuals d'activitat als gestors de residus no subjectes a autorització.

La presentació i remissió d'informació podrà ser efectuada d'acord amb el que estableixen en matèria de registres administratius la legislació vigent, continguda fonamentalment amb caràcter general en la Llei 30/1992, de 26 de juny, reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com en la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics i, en l'àmbit autonòmic, en la Llei 3/2010, de 5 de maig, de la Generalitat, d'Administració Electrònica de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTOL II DISPOSICIONS RELATIVES A RESIDUS URBANS

Article 12. Vinculació urbanística de determinades instal·lacions de gestió

Les instal·lacions de gestió de residus urbans executades o previstes en els plans zonals vinculen les determinacions de qualsevol altre instrument d'ordenació urbanística i territorial.

Article 13. Reserva de zones considerades aptes pels plans zonals

En virtut de la previsió normativa de l'article 57.2 de la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, i per al compliment dels objectius del PIRCV, quant al pla d'acció territorial de caràcter sectorial, queden reservades totes aquelles zones incorporades en els diferents plans zonals com a aptes per a la ubicació d'instal·lacions de gestió de residus urbans.

La reserva tindrà caràcter temporal, i s'extingirà a mesura que les distintes instal·lacions de gestió derivades de l'execució dels plans zonals obtinguen l'autorització ambiental integrada per al conjunt de les instal·lacions de valorització i eliminació de residus urbans corresponents a l'àmbit territorial de cada un dels plans zonals.

Article 14. Establiment de zones d'influència

Amb caràcter general, s'estableix com a zona d'influència una distància mínima de 500 metres lineals, sempre que es tracte d'un sòl no urbanitzable, comptadors des de qualsevol punt del perímetre de les instal·lacions de valorització i/o eliminació de residus urbans executades, previstes en els plans zonals, a fi de garantir-ne al màxim el funcionament davant de la possible ubicació posterior d'activitats, modi-

tal en el que se harán constar la cantidad, naturaleza, origen, destino, frecuencia de recogida, método de valorización o eliminación de los residuos gestionados. Dicho registro estará a disposición de la Conselleria competente en materia de medio ambiente, debiendo remitir resúmenes anuales en la forma y con el contenido que se determine reglamentariamente».

La Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, establece en su artículo 40 la obligación de las personas físicas o jurídicas registradas de disponer de un archivo físico o telemático donde se recoja por orden cronológico la cantidad, naturaleza, origen, destino y método de tratamiento de los residuos, inscribiéndose también, cuando proceda, el medio de transporte y la frecuencia de recogida. En su artículo 41 establece para las personas físicas o jurídicas que hayan obtenido una autorización la obligación de enviar anualmente a las Comunidades Autónomas y, en su caso, a las Entidades Locales competentes, una memoria resumen de la información contenida en el Archivo cronológico con el contenido que figura en el anexo XII, obligación que se establece tanto para residuos peligrosos como no peligrosos.

De acuerdo con lo anterior, los gestores autorizados deberán presentar ante la conselleria competente en materia de medio ambiente, antes del 1 de marzo, una memoria anual referida a los residuos gestionados en el año inmediato anterior.

El contenido será inicialmente el contemplado en el anexo XII de de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, si bien mediante orden de la conselleria competente en materia de medio ambiente podrá desarrollarse su contenido y formalización.

Como norma adicional de protección, el órgano autonómico competente en materia de medio ambiente, podrá exigir, mediante orden, la presentación de memorias anuales de actividad a los gestores de residuos no sujetos a autorización.

La presentación y remisión de información podrá efectuarse de acuerdo con lo establecido en materia de registros administrativos por la legislación vigente, contenida fundamentalmente con carácter general en la Ley 30/1992 de 26 de junio, reguladora del Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, así como en la Ley 11/2007, de 22 de junio, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios Públicos y, en el ámbito autonómico, en la Ley 3/2010, de 5 de mayo, de la Generalitat, de Administración Electrónica de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTULO II DISPOSICIONES RELATIVAS A RESIDUOS URBANOS

Artículo 12. Vinculación urbanística de determinadas instalaciones de gestión

Las instalaciones de gestión de residuos urbanos ejecutadas, contempladas o previstas en los planes zonales, vinculan las determinaciones de cualquier otro instrumento de ordenación urbanística y territorial.

Artículo 13. Reserva de zonas consideradas aptas por los Planes Zonales

En virtud de la previsión normativa del artículo 57.2 de la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, y para el cumplimiento de los objetivos del PIRCV, en cuanto plan de acción territorial de carácter sectorial, quedan reservadas todas aquellas zonas incorporadas en los diferentes Planes Zonales como aptas para la ubicación de instalaciones de gestión de residuos urbanos.

La reserva tendrá carácter temporal, extinguiéndose a medida que las distintas instalaciones de gestión derivadas de la ejecución de los planes zonales obtengan la autorización ambiental integrada para el conjunto de las instalaciones de valorización y eliminación de residuos urbanos correspondientes al ámbito territorial de cada uno de los Planes Zonales.

Artículo 14. Establecimiento de zonas de influencia

Con carácter general se establece como zona de influencia una distancia mínima de 500 metros lineales, siempre y cuando se trate de un Suelo No Urbanizable, contados desde cualquier punto del perímetro de las instalaciones de valorización y/o eliminación de residuos urbanos ejecutadas, contempladas o previstas en los planes zonales, al objeto de garantizar al máximo el funcionamiento de las mismas frente a la

ficacions del planejament municipal o un altre tipus d'actuacions que comprometen la continuïtat d'estes.

Igualment, s'aplicarà l'esmentada distància mínima a les instal·lacions de valorització energètica de les fraccions no valoritzades materialment en les plantes de tractament de residus urbans (comunament conegudes com a rebutjos de planta).

Article 15. Revisió de la nomenclatura de plans zonals i àrees de gestió

L'agrupació d'algunes de les zones PIR97 en els plans zonals i la seua nomenclatura basada en números romans ha posat de manifest dificultats en la identificació de l'àmbit territorial a què fa referència el pla zonal o l'àrea de gestió. No resulta fàcil la correlació entre la distribució comarcal o les mancomunitats existents i les zones de gestió ja que, com ocorre en algunes ocasions, o bé no està estandaritzada la nomenclatura de les comarques o bé les zones de gestió inclouen diverses comarques. Tot això motiva l'adopció d'una nova nomenclatura relacionada amb l'àrea geogràfica concreta i en la qual se substitueix la numeració romana per números aràbics que s'adapte a l'agrupació actual de les zones de gestió i que facilite al mateix temps la identificació de l'àmbit provincial a què fan referència.

La nova nomenclatura dels plans zonals s'estableix per mitjà de l'assignació de números aràbics de forma correlativa de nord a sud de la Comunitat Valenciana. Les àrees de gestió adopten una nomenclatura unívoca que inclou la primera lletra del nom de la província a què pertanyen, seguida d'un número aràbic assignat també de forma correlativa de nord a sud de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que estableix la taula següent:

Nomenclatura anterior dels plans zonals	Nomenclatura anterior d'àrees de gestió	Nova nomenclatura de plans zonals	Nova nomenclatura d'àrees de gestió
Pla zonal de la zona I	—	Pla zonal 1	C1
Pla zonal de les zones II,IV,V	—	Pla zonal 2	C2
Pla zonal de les zones III,VIII	AG 2	Pla zonal 3	C3/V1
Pla zonal de les zones III,VIII	AG 1	Pla zonal 3	V2
Pla zonal de les zones VI,VII,IX	—	Pla zonal 4	V3
Pla zonal de les zones X,XI,XII	AG 1	Pla zonal 5	V4
Pla zonal de les zones X,XI,XII	AG 2	Pla zonal 5	V5
Pla zonal de la zona XV	—	Pla zonal 6	A1
Pla zonal de la zona XIV	—	Pla zonal 7	A2
Pla zonal de la zona XIII	—	Pla zonal 8	A3
Pla zonal de la zona XVI	—	Pla zonal 9	A4
Pla zonal de la zona XVIII	—	Pla zonal 10	A5
Pla zonal de la zona XVII	—	Pla zonal 11	A6

Article 16. Adscripció de municipis a altres plans zonals

D'acord amb els principis de relació i col·laboració de les administracions públiques establits amb caràcter general en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i a petició d'ambdós entitats locals, es modifica l'adscripció a plans zonals dels municipis següents:

Municipi	Pertinença a pla zonal anterior	Pertinença a pla zonal actual	Nova nomenclatura d'àrees de gestió
Montán	III i VIII, AG 2	II, IV i V	C2
San Antonio de Benagéber	VI, VII, IX	III i VIII, AG 1	V2

Article 17. Instal·lacions de valorització de residus urbans, incloent-hi la valoració energètica

17.1. Amb independència de la tecnologia usada i del procés de tractament, totes les instal·lacions de valorització de residus urbans

posible ubicación posterior de actividades, modificaciones del planeamiento municipal u otro tipo de actuaciones que vengan a comprometer la continuidad de éstas.

Igualmente, se aplicará dicha distancia mínima a las instalaciones de valorización energética de las fracciones no valorizadas materialmente en las plantas de tratamiento de residuos urbanos (comúnmente conocidas como rechazos de planta).

Artículo 15. Revisión de la nomenclatura de Planes Zonales y Áreas de Gestión.

La agrupación de algunas de las zonas PIR97 en los planes zonales y su nomenclatura basada en números romanos ha puesto de manifiesto dificultades en la identificación del ámbito territorial al que se refiere el Plan Zonal o el área de gestión. No resulta fácil la correlación entre la distribución comarcal o las mancomunidades existentes y las zonas de gestión ya que, como ocurre en algunas ocasiones, o bien no está estandarizada la nomenclatura de las comarcas o bien las zonas de gestión incluyen a varias comarcas. Todo ello motiva la adopción de una nueva nomenclatura relacionada con el área geográfica concreta y en la que se sustituye la numeración romana por números arábigos adaptándose a la agrupación actual de las zonas de gestión facilitando al mismo tiempo la identificación del ámbito provincial al que se refieren.

La nueva nomenclatura de los planes zonales se establece mediante la asignación de números arábigos de forma correlativa de norte a sur de la Comunitat Valenciana. Las áreas de gestión adoptan una nomenclatura unívoca que incluye la primera letra del nombre de la provincia a la que pertenecen, seguida de un número arábigo asignado también de forma correlativa de norte a sur de la Comunitat Valenciana, conforme a lo establecido en la siguiente tabla:

Nomenclatura anterior de los planes zonales	Nomenclatura anterior de áreas de gestión	Nueva nomenclatura de planes zonales	Nueva nomenclatura de áreas de gestión
Plan Zonal de la Zona I	—	Plan Zonal 1	C1
Plan Zonal de las Zonas II,IV,V	—	Plan Zonal 2	C2
Plan Zonal de las Zonas III,VIII	AG 2	Plan Zonal 3	C3/V1
Plan Zonal de las Zonas III,VIII	AG 1	Plan Zonal 3	V2
Plan Zonal de las Zonas VI,VII,IX	—	Plan Zonal 4	V3
Plan Zonal de las Zonas X,XI,XII	AG 1	Plan Zonal 5	V4
Plan Zonal de las Zonas X,XI,XII	AG 2	Plan Zonal 5	V5
Plan Zonal de la Zona XV	—	Plan Zonal 6	A1
Plan Zonal de la Zona XIV	—	Plan Zonal 7	A2
Plan Zonal de la Zona XIII	—	Plan Zonal 8	A3
Plan Zonal de la Zona XVI	—	Plan Zonal 9	A4
Plan Zonal de la Zona XVIII	—	Plan Zonal 10	A5
Plan Zonal de la Zona XVII	—	Plan Zonal 11	A6

Artículo 16. Adscripción de municipios a otros planes zonales

De acuerdo con los principios de relación y colaboración de las Administraciones Públicas establecidos con carácter general en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, y a petición de ambas entidades locales, se modifica la adscripción a Planes Zonales de los siguientes municipios:

Municipio	Pertenencia a plan zonal anterior	Pertenencia a plan zonal actual	Nueva nomenclatura de áreas de gestión
Montán	III y VIII, AG 2	II, IV y V	C2
San Antonio de Benagéber	VI, VII, IX	III y VIII, AG 1	V2

Artículo 17. Instalaciones de valorización de residuos urbanos, incluida la valorización energética

17.1. Con independencia de la tecnología empleada y del proceso de tratamiento, todas las instalaciones de valorización de residuos urba-

hauran de tindre rendiments globals de recuperació de materials, excloent la matèria orgànica, no inferiors al 9% sobre entrades dels residus.

17.2. La generació de rebutjos no valoritzables es limitarà com a màxim al 44% sobre entrada de residus.

17.3. Es preveu la valorització energètica de la fracció de rebuig no valoritzable materialment (operació de valorització R1 de l'annex II B de la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre residus) procedent de les plantes de tractament. Cal implantar plantes de valorització energètica d'àmbit suprazonal, estratègicament ubicades i que permeten afrontar de manera eficaç, econòmicament i mediambientalment eficients este nou repte, en sintonia amb la tendència dels països europeus més avançats en la gestió de residus.

17.4. La conselleria competent en matèria de residus elaborarà un pla de valorització energètica per a la Comunitat Valenciana. El nombre de plantes de valorització energètica i la seua ubicació geogràfica la formularà la Comissió de Coordinació de Consorcis.

17.5. Fins a la posada en marxa efectiva de les noves plantes de valorització energètica es tindrà en compte l'existència actual de sectors industrials amb potencialitat per a la valorització energètica de la fracció rebuig de les plantes de tractament de residus urbans.

Article 18. Comissió de Coordinació de Consorcis

18.1. A fi de satisfer el principi de responsabilitat compartida, es crea una comissió de coordinació dels consorcis constituïts, que actuarà com a òrgan consultiu de la conselleria amb competències en matèria de residus de la Generalitat.

18.2. Estarà composta pels membres següents:

a) *President/a*: el conseller o la consellera que tinga atribuïdes les competències en matèria de residus, o la persona en qui delegue.

b) *Vicepresident/a*: el director o la directora general que tinga atribuïdes les competències en matèria de residus, o la persona en qui delegue.

c) *Vocals*: un nombre total de vint-i-nou vocals d'acord amb els següents criteris de designació:

– Vint-i-sis vocals corresponents als presidents de cada consorci o administració competent, o les persones en qui deleguen, més un membre de l'assemblea de cada administració competent, designat pel president.

– Tres vocals corresponents als presidents de les diputacions provincials d'Alacant, Castelló i València, o les persones en qui deleguen.

Tots els membres de la Comissió de Coordinació tindran veu i vot, i decidirà, en cas d'empat, el vot de qualitat del president.

Els seus membres podran estar eventualment assistits per consellers tècnics, econòmics o jurídics, amb veu però sense vot.

Actuarà com a secretari de la Comissió de Coordinació un funcionari de la direcció general competent en matèria de residus, designat a proposta del titular de l'esmentada direcció general, i amb la deliberació prèvia de la Comissió en la seua sessió constitutiva.

18.3. Són funcions de la Comissió de Coordinació de Consorcis:

a) Servir de fòrum de debat i intercanvi d'experiències entre les administracions competents per a l'execució dels diferents plans zonals de residus urbans de la Comunitat Valenciana.

b) Constituir una via de participació per a altres agents interessats en la gestió dels residus urbans des d'un punt de vista social, econòmic i mediambiental.

c) Homogeneïtzar, en la mesura que siga possible, els processos de valorització i eliminació de residus urbans, i vigilar el compliment dels rendiments mínims en tots els plans zonals i, consegüentment, tendir a unificar els costos de tractament corresponents, en el cas de tecnologies i capacitats comparables entre les diferents instal·lacions.

d) Impulsar de manera decidida l'arreglada separada de residus urbans en totes les formes previstes en els plans zonals, donant suport als ajuntaments i la resta d'entitats locals, amb la doble finalitat de complir els objectius de valorització i eliminació dels plans zonals, així com donar una adequada resposta a les demandes creixents dels ciutadans de la Comunitat Valenciana.

nos deberán tener rendimientos globales de recuperación de materiales, excluyendo la materia orgánica, no inferiores al 9% sobre entradas de los residuos.

17.2. La generación de rechazos no valorizables se limitará como máximo al 44% sobre entrada de residuos.

17.3. Se contempla la valorización energética de la fracción rechazo no valorizable materialmente (operación de valorización R1 del anexo II B de la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre residuos) procedente de las plantas de tratamiento. Se hace necesario proceder a la implantación de plantas de valorización energética de ámbito suprazonal, estratégicamente ubicadas y que permitan afrontar de forma eficaz, económica y medioambientalmente eficientes este nuevo reto, en sintonía con la tendencia de los países europeos más avanzados en la gestión de residuos.

17.4. La conselleria competente en materia de residuos elaborará un Plan de Valorización Energética para la Comunitat Valenciana. El número de plantas de valorización energética y su ubicación geográfica serán formuladas por la Comisión de Coordinación de Consorcios.

17.5. Hasta la puesta en marcha efectiva de las nuevas plantas de valorización energética se tendrá en cuenta la existencia actual de sectores industriales con potencialidad para la valorización energética de la fracción rechazo de las plantas de tratamiento de residuos urbanos.

Artículo 18. Comisión de Coordinación de Consorcios

18.1. A fin de satisfacer el principio de responsabilidad compartida, se crea una Comisión de Coordinación de los Consorcios constituídos, que actuará como órgano consultivo de la Conselleria con competencias en materia de residuos de la Generalitat.

18.2. Estará compuesta por los siguientes miembros:

a) *Presidente/a*: el/la conseller/a que tenga atribuidas las competencias en materia de residuos, o persona en quien delegue.

b) *Vicepresidente/a*: el/la director/a general que tenga atribuidas las competencias en materia de residuos, o persona en quien delegue.

c) *Vocales*. En número total de veintinueve vocales conforme a los siguientes criterios de designación:

– Veintiséis vocales correspondientes a los/las Presidentes/as de cada Consorcio o administración competente, o personas en quien deleguen, más un miembro de la Asamblea de cada administración competente, designado por el/la Presidente/a.

– Tres vocales correspondientes a los/las presidentes/as de las diputaciones provinciales de Alicante, Castellón y Valencia, o personas en quien deleguen.

Todos los miembros de la Comisión de Coordinación tendrán voz y voto, decidiendo, en caso de empate, el voto de calidad del/de la presidente/a.

Sus miembros podrán estar eventualmente asistidos por consejeros técnicos, económicos o jurídicos, con voz pero sin voto.

Actuará como secretario/a de la Comisión de Coordinación un/a funcionario/a de la dirección general competente en materia de residuos, designado a propuesta del titular de dicha dirección general, y previa deliberación de la Comisión en su sesión constitutiva.

18.3. Son funciones de la Comisión de Coordinación de Consorcios:

a) Servir de foro de debate e intercambio de experiencias entre las administraciones competentes para la ejecución de los diferentes planes zonales de residuos urbanos de la Comunitat Valenciana.

b) Constituir un cauce de participación para otros agentes interesados en la gestión de los residuos urbanos desde un punto de vista social, económico y medioambiental.

c) Homogeneizar, en la medida de lo posible, los procesos de valorización y eliminación de residuos urbanos, vigilando el cumplimiento de los rendimientos mínimos en todos los planes zonales y, consecuentemente, tender a unificar los costes de tratamiento correspondientes, en el caso de tecnologías y capacidades comparables entre las diferentes instalaciones.

d) Impulsar de manera decidida la recogida separada de residuos urbanos en todas las formas previstas en los planes zonales, apoyando a los ayuntamientos y demás entidades locales, con la doble finalidad de cumplir los objetivos de valorización y eliminación de los planes zonales, así como dar una adecuada respuesta a las demandas crecientes de los ciudadanos de la Comunitat Valenciana.

e) Resoldre els possibles conflictes generats entre zones PIR per l'assignació dels residus urbans en el seu àmbit territorial, i cooperar així amb la Generalitat en l'objectiu primordial de garantir l'adequat tractament de tots els residus generats a la Comunitat.

f) Decidir, en cas d'incidències que afecten el funcionament normal de qualsevol de les instal·lacions de residus urbans, quines altres instal·lacions han de fer-se càrrec dels seus residus, sota el principi bàsic de la solidaritat interterritorial en esta matèria.

g) Proposar a la Generalitat l'adopció de noves normes tècniques que permeten adaptar-se al desenvolupament tecnològic futur així com, si és el cas, altres normes que, respectant el principi de «qui contamina paga», possibiliten de manera contínua la millora global de la gestió dels residus urbans a la Comunitat Valenciana.

h) Formular i elevar a la conselleria competent en matèria de residus la proposta relativa a la determinació del nombre i la ubicació d'instal·lacions específiques per a la valorització energètica de la fracció de residus no valoritzable materialment procedents de les plantes de tractament que s'han d'incloure en el Pla de Valorització Energètica per a la Comunitat Valenciana que la conselleria elabore.

i) En general, assessorar la conselleria competent en matèria de medi ambient en tots els assumptes que facen referència a la producció i gestió dels residus urbans a la Comunitat Valenciana.

18.4. La Comissió es reunirà dos vegades a l'any com a mínim i sempre que es complisquen els requisits legals per a la seua convocatòria, a similitud del funcionament dels òrgans de govern de les entitats locals.

18.5. La Comissió de Coordinació de Consorcis actuarà com a òrgan consultiu de la conselleria amb competències en matèria de residus de la Generalitat pel que fa a la gestió de residus urbans.

18.6. En tot allò no previst, la Comissió es regirà supletòriament pel règim establert per als òrgans col·legiats per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 19. Sistema impositiu específic per a la gestió de residus urbans

19.1. En el marc de la legislació vigent en matèria tributària de les entitats locals, de caràcter bàsic, i respecte a l'autonomia local en esta matèria, en la gestió dels residus urbans es distingiran les taxes següents en atenció al seu fet imposable:

Taxes d'àmbit municipal per a l'arregleja i transport de residus municipals.

Taxes d'àmbit supramunicipal per a la valorització, eliminació, transferència i, si és el cas, gestió dels ecoparcs d'este àmbit.

19.2. La taxa municipal d'arregleja i transport de residus urbans l'aprovarà la corresponent entitat local per mitjà d'una ordenança fiscal. Esta taxa podrà associar-se a la d'altres servicis municipals, com ara neteja de vials, parcs i jardins, i altres espais d'ús comú, però en cap cas s'associarà al servicí de valorització i eliminació de residus que presten els consorcis o altres administracions competents.

19.3. La taxa per tractament de residus, d'àmbit supramunicipal, l'establiran els consorcis o administracions competents, incloent-hi les operacions de valorització i eliminació, gestió d'ecoparcs i, si és el cas, transferència de residus urbans. Esta taxa s'aplicarà sobre la totalitat de residus urbans entregats per cada municipi dels que conformen el consorci o administració competent, inclosos tots els admesos ecoparcs, i haurà de tindre el mateix tipus de gravamen per a tots els municipis, independentment de la seua dimensió i de la distància als centres de tractament o a les estacions de transferència.

19.4. Per a la determinació d'ambdós taxes, es tindrà en compte el compliment dels criteris següents:

El cost de l'arregleja, transport, valorització i eliminació dels residus urbans ha de ser visible i repercutir-se directament sobre els ens locals amb l'objecte de fer complir el principi de responsabilitat del productor.

Les taxes hauran de guardar relació de proporcionalitat amb la quantitat de residus generada, en funció dels paràmetres que cada entitat responsable considere oportú, com ara:

Registre en pes dels residus arreglegats, o

e) Resolver los posibles conflictos generados entre zonas PIR por la asignación de los residuos urbanos en su ámbito territorial, cooperando así con la Generalitat en el objetivo primordial de garantizar el adecuado tratamiento de todos los residuos generados en la Comunitat.

f) Decidir, en caso de incidencias que afecten al normal funcionamiento de cualquiera de las instalaciones de residuos urbanos, qué otras instalaciones deben hacerse cargo de sus residuos, bajo el principio básico de la solidaridad interterritorial en esta materia.

g) Proponer a la Generalitat la adopción de nuevas normas técnicas que permitan adaptarse al desarrollo tecnológico futuro así como en su caso, otras normas que, respetando el principio de «quien contamina paga», posibiliten de manera continua la mejora global de la gestión de los residuos urbanos en la Comunitat Valenciana.

h) Formular y elevar a la conselleria competente en materia de residuos la propuesta relativa a la determinación del número y ubicación de instalaciones específicas para la valorización energética de la fracción de residuos no valorizable materialmente procedentes de las plantas de tratamiento a incluir en el Plan de Valorización Energética para la Comunitat Valenciana que la conselleria elabore.

i) En general, asesorar a la conselleria competente en materia de medio ambiente en cuantos asuntos se refieran a la producción y gestión de los residuos urbanos en la Comunitat Valenciana.

18.4. La Comisión se reunirá dos veces al año como mínimo y siempre que se cumplan los requisitos legales para su convocatoria, a similitud del funcionamiento de los órganos de gobierno de las entidades locales.

18.5. La Comisión de Coordinación de Consorcios, actuará como órgano consultivo de la conselleria con competencias en materia de residuos de la Generalitat en lo que se refiere a la gestión de residuos urbano.

18.6. En lo no previsto, la Comisión se regirá supletoriamente por el régimen establecido para los órganos colegiados por la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 19. Sistema impositivo específico para la gestión de residuos urbanos

19.1. En el marco de la legislación vigente en materia tributaria de las entidades locales, de carácter básico, y con respecto a la autonomía local en dicha materia, en la gestión de los residuos urbanos se distinguirán las siguientes tasas en atención a su hecho imponible:

Tasas de ámbito municipal por la recogida y transporte de residuos municipales.

Tasas de ámbito supramunicipal por la valorización, eliminación, transferencia y, en su caso, gestión de los ecoparques de dicho ámbito.

19.2. La tasa municipal de recogida y transporte de residuos urbanos se aprobará por la correspondiente entidad local mediante ordenanza fiscal. Dicha tasa podrá asociarse a la de otros servicios municipales, tales como limpieza de viales, parques y jardines, y otros espacios de uso común, pero en ningún caso se asociará al servicio de valorización y eliminación de residuos que presten los consorcios u otras administraciones competentes.

19.3. La tasa por tratamiento de residuos, de ámbito supramunicipal, será establecida por los consorcios o administraciones competentes, incluyendo en dicha tasa las operaciones de valorización y eliminación, gestión de ecoparques y, en su caso, transferencia de residuos urbanos. Esta tasa se aplicará sobre la totalidad de residuos urbanos entregados por cada municipio de los que conformen el consorcio o administración competente, incluidos todos los admitidos ecoparques, debiendo tener el mismo tipo de gravamen para todos los municipios, independientemente de su tamaño y de la distancia a los centros de tratamiento o a las estaciones de transferencia.

19.4. Para la determinación de ambas tasas, se tendrá en cuenta el cumplimiento de los siguientes criterios:

El coste de la recogida, transporte, valorización y eliminación de los residuos urbanos debe ser visible y repercutirse directamente sobre los entes locales con el objeto de hacer cumplir el principio de responsabilidad del productor.

Las tasas deberán guardar relación de proporcionalidad con la cantidad de residuos generada, en función de los parámetros que cada entidad responsable estime oportuno, tales como:

Registro en peso de los residuos recogidos, o

Registre del volum d'aigua potable consumida, o Tipus d'immoble i activitat hi exercida.

El cost de valorització i eliminació dels residus haurà de tindre en compte les amortitzacions de les inversions, els gastos de manteniment i els gastos d'exploració, tots estos ajustats a la vida útil que es considere per a l'obra civil, instal·lació o equip, segons corresponga, i per al cas particular dels abocadors, també el manteniment posterior al tancament durant almenys 30 anys.

Les taxes podran ser objecte de bonificacions o exempcions proporcionals a les quantitats de residus arrellegats separadament, d'aplicació a totes les fraccions dels residus urbans que siguen objecte d'arrellega separada en cada moment.

Les taxes municipals d'arrellega i transport hauran de quedar clarament diferenciades de les taxes supramunicipals de valorització i eliminació. Es tracta, en definitiva, d'una desagregació dels conceptes impositius, atés que a més de conceptes diferents les entitats destinatàries dels fons corresponents també ho són: municipis per a l'arrellega i transport, i consorcis o altres administracions competents per a la valorització i eliminació.

Article 20. Ecoparcs

20.1. Amb la finalitat que tots els municipis puguen disposar dels servicis propis dels ecoparcs amb independència de la seua capacitat econòmica, s'introdueixen en el PIRCV nous criteris d'ubicació d'ecoparcs a la Comunitat Valenciana, de manera que no siguen instal·lacions d'ús exclusiu per a cada municipi sinó compartides entre municipis pròxims d'acord amb el que estableixen els plans zonals. Estos criteris són els següents:

a) S'identificarà el municipi de més població del pla zonal, on obligatoriament haurà d'ubicar-se un ecoparc. A partir d'este, es traçarà un radi de 5 km que delimitarà la seua àrea d'influència, dins de la qual quedaran identificats els nuclis urbans dels municipis que se situen dins d'esta i, per consegüent, l'adscripció d'estos a l'ecoparc o ecoparcs que continga.

b) En funció de la població existent en l'àrea d'influència, es concretarà el nombre i la tipologia d'ecoparcs que s'han d'instal·lar segons el que estableix la Norma Tècnica d'Ecoparcs de la Comunitat Valenciana. Per als supòsits en què corresponga més d'un ecoparc per àrea d'influència, haurà de tindre's en compte per a la seua ubicació la distribució poblacional.

c) S'identificarà el següent municipi del pla zonal que tinga més nombre d'habitants i el nucli urbà del qual no es trobe en l'àrea d'influència de l'anterior ecoparc o ecoparcs. En este municipi s'ubicarà un altre o altres dels ecoparcs necessaris, amb els mateixos criteris exposats en el punt anterior.

d) Este procediment s'aplicarà progressivament fins que tots els nuclis urbans municipals queden inclosos en una àrea d'influència i tinguen assignat almenys un ecoparc.

20.2. Es preveu la utilització d'ecoparcs mòbils per a zones rurals de baixa densitat de població i zones urbanes d'alta densitat de població, subjecte a les necessitats que es detecten, bé per falta de sòl dotacional o per optimització de recursos. En tot cas, els ecoparcs mòbils sempre tindran una gestió dels residus associada a l'ecoparc fix més pròxim a la zona en què preste servicis.

Els ecoparcs mòbils s'utilitzaran, segons les necessitats, en:

Els nuclis de població que no disposen de sòl dotacional suficient per a la ubicació d'un ecoparc fix adequat a la grandària del municipi.

Els nuclis amb alta densitat de població estacional, com a reforç temporal d'un ecoparc fix, o per a millorar la proximitat del servicis als ciutadans.

Els nuclis dispersos de població l'ús conjunt dels quals per part de diversos municipis resulte de major rendibilitat que la disposició d'ecoparcs fixos individuals, valorant en conjunt tant els costos d'inversió i amortitzacions, com els d'exploració i manteniment.

En aquells supòsits en què la distància entre els nuclis urbans siga major de 5 km, es podrà optar entre la construcció d'un ecoparc fix o un ecoparc mòbil associat al fix més pròxim o al més gran de la seua zona.

En general, en tots aquells casos en què es considere com a millor opció a nivell logístic, tenint en compte tant la població a la qual es

Registro del volumen de agua potable consumida, o Tipo de inmueble y actividad desarrollada en el mismo.

El coste de valorización y eliminación de los residuos habrá de tener en cuenta las amortizaciones de las inversiones, los gastos de mantenimiento y los gastos de explotación, todos ellos ajustados a la vida útil que se considere para la obra civil, instalación o equipo, según corresponda, y para el caso particular de los vertederos, también el mantenimiento posterior al cierre durante al menos 30 años.

Las tasas podrán ser objeto de bonificaciones o exenciones proporcionales a las cantidades de residuos recogidas separadamente, de aplicación a todas las fracciones de los residuos urbanos que sean objeto de recogida separada en cada momento.

Las tasas municipales de recogida y transporte deberán quedar clarament diferenciadas de las tasas supramunicipales de valorización y eliminación. Se trata, en definitiva, de una desagregación de los conceptos impositivos, dado que además de conceptos diferentes las entidades destinatarias de los fondos correspondientes también lo son: municipios para la recogida y transporte, y consorcios u otras administraciones competentes para la valorización y eliminación.

Artículo 20. Ecoparques

20.1. Con la finalidad de que todos los municipios puedan disponer de los servicios propios de los ecoparques con independencia de su capacidad económica, se introducen en el PIRCV nuevos criterios de ubicación de ecoparques en la Comunitat Valenciana, de forma que no sean instalaciones de uso exclusivo para cada municipio sino compartidas entre municipios cercanos de acuerdo con lo establecido en los planes zonales. Tales criterios son los siguientes:

a) Se identificará el municipio de mayor población del plan zonal, donde obligatoriamente deberá ubicarse un ecoparque. A partir de este, se trazará un radio de 5 km que delimitará su área de influencia, dentro de la cual quedarán identificados los cascos urbanos de los municipios que se sitúen dentro de esta y, por consiguiente, la adscripción de éstos al ecoparque o ecoparques situados dentro de la misma.

b) En función de la población existente en el área de influencia, se concretará el número y tipología de ecoparques a instalar según lo establecido en la Norma Tècnica de Ecoparques de la Comunitat Valenciana. Para los supuestos en los que corresponda más de un ecoparque por área de influencia, deberá tenerse en cuenta para su ubicación la distribución poblacional.

c) Se identificará el siguiente municipio del plan zonal que tenga mayor número de habitantes y cuyo casco urbano no se encuentre en el área de influencia del anterior ecoparque o ecoparques. En este municipio se ubicará otro u otros de los ecoparques necesarios, con los mismos criterios expuestos en el punto anterior.

d) Este procedimiento se aplicará progresivamente hasta que todos los cascos urbanos municipales queden incluidos en un área de influencia y tengan asignado al menos un ecoparque.

20.2. Se prevé la utilización de ecoparques móviles para zonas rurales de baja densidad de población y zonas urbanas de alta densidad de población, sujeto a las necesidades que se detecten, bien por falta de suelo dotacional o por optimización de recursos. En cualquier caso, los ecoparques móviles siempre tendrán una gestión de los residuos asociada al eco parque fijo más cercano a la zona en la que preste servicio.

Los ecoparques móviles se utilizarán, según las necesidades, en:

Los núcleos de población que no dispongan de suelo dotacional suficiente para la ubicación de un ecoparque fijo adecuado al tamaño del municipio.

Los núcleos con alta densidad de población estacional, como refuerzo temporal de un eco parque fijo, o para mejorar la proximidad del servicio a los ciudadanos.

Los núcleos dispersos de población cuyo uso conjunto por parte de varios municipios resulte de mayor rentabilidad que la disposición de eco parques fijos individuales, valorando en conjunto tanto los costes de inversión y amortizaciones, como los de explotación y mantenimiento.

En aquellos supuestos en que la distancia entre los núcleos urbanos sea mayor de 5 km., se podrá optar entre la construcción de un ecoparque fijo o un ecoparque móvil asociado al fijo más cercano o al de mayor tamaño de su zona.

En general, en todos aquellos casos en los que se considere como mejor opción a nivel logístico, considerando tanto la población servida,

dóna servici, la seua dispersió geogràfica i la quantitat de residus que s'han d'arreglar, enfront d'un ecoparc fix.

20.3. A fi d'homologar les instal·lacions dels ecoparcs i el seu funcionament, el PIRCV inclou la Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament dels Ecoparcs a la Comunitat Valenciana, que s'inclou com a annex 1.1 a este document d'ordenació.

Esta norma resulta d'aplicació tant per a aquelles instal·lacions que es troben en funcionament, com per a aquelles que es projecten en el futur.

Les instal·lacions existents en el moment de l'aprovació del PIRCV hauran d'adaptar-se a les prescripcions d'este en el termini màxim de dos anys a partir de la data de la seua aprovació, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria segona d'este document d'ordenació.

La Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament dels Ecoparcs a la Comunitat Valenciana té caràcter vinculant.

Article 21. Bioresidus

Es considera bioresidu, d'acord amb la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives, i l'article 3 apartat g) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, el residu biodegradable de jardins i parcs, residus alimentaris i de cuina procedents de llars, restaurants, servicis de restauració col·lectiva i establiments de consum al detall, i residus comparables procedents de plantes de transformació d'aliments.

En consonància amb la jerarquia de residus i a fi de reduir l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle originats per la eliminació de residus en abocadors, i de conformitat amb el que preveu l'article 24 de la Llei 22/2011, s'haurà de facilitar l'arregla separada i el tractament adequat dels bioresidus, per a produir compost segur per al medi ambient i altres materials produïts a partir dels bioresidus.

Els requisits mínims per a la gestió de bioresidus i els criteris de qualitat per al compost i el digest procedents de bioresidus s'han d'ajustar al que estableix a este efecte la normativa comunitària i la normativa bàsica estatal que es dicte en la matèria.

CAPÍTOL III DISPOSICIONS RELATIVES A RESIDUS INDUSTRIALS

Article 22. Instal·lacions de gestió de residus industrials

D'acord amb la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, la instal·lació, ampliació, modificació substancial i trasllat de les indústries o activitats productores, així com gestores de residus, competix a la iniciativa privada, i correspon a l'administració de la Generalitat, a través de la conselleria amb competències en matèria de medi ambient, l'autorització o registre, la vigilància, el control i, si és el cas, sanció d'estes activitats.

En conseqüència, el PIRCV no estableix limitacions a la iniciativa privada per a la implantació d'instal·lacions per a la correcta gestió de residus industrials, sempre que estes instal·lacions complisquen el que estableix la normativa vigent en matèria de residus.

En consonància amb els objectius del PIRCV, s'orienta la iniciativa privada per a aconseguir l'autosuficiència d'instal·lacions de gestió de residus a la Comunitat Valenciana per a determinades operacions de gestió de residus industrials.

En particular, en els casos en què, com a resultat de l'anàlisi efectuada en el PIRCV, es conclou la falta d'instal·lacions per a operacions concretes de gestió en relació amb determinats residus, es preveu que la iniciativa pública pugua actuar, amb caràcter subsidiari respecte de la iniciativa privada, quan esta no emprenga accions per a la creació de les instal·lacions de gestió necessàries o quan les que s'establisquen resulten insuficients o notòriament inadequades.

Article 23. Centres de transferència en polígons industrials

S'estableix l'obligatorietat que els polígons industrials disposen, almenys, d'un centre de transferència de residus, perillosos i no perillosos, amb capacitat suficient per a donar servici als residus que siguen produïts en les indústries del polígon, principalment xicotets productors.

su dispersión geográfica, y la cantidad de residuos a recoger, frente a un eco parque fijo.

20.3. Al objeto de homologar las instalaciones de los ecoparques y su funcionamiento, el PIRCV incluye la «Norma Técnica reguladora de la Implantación y Funcionamiento de los Ecoparques en la Comunitat Valenciana» que se incluye como anexo 1.1 al presente documento de ordenación.

Dicha norma resulta de aplicación tanto para aquellas instalaciones que se encuentren en funcionamiento, como para aquellas que se proyecten en el futuro.

Las instalaciones existentes en el momento de la aprobación del PIRCV deberán adaptarse a las prescripciones de éste en el plazo máximo de dos años a partir de la fecha de su aprobación, conforme a lo establecido en la Disposición transitoria segunda del presente documento de ordenación.

La Norma Técnica reguladora de la Implantación y Funcionamiento de los Ecoparques en la Comunitat Valenciana tiene carácter vinculante.

Artículo 21. Biorresiduos

Se considera biorresiduo, de acuerdo con la Directiva 2008/98/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 19 de noviembre de 2008, sobre los residuos y por la que se deroguen determinadas directives, y el artículo 3 apartado g) de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados, el residuo biodegradable de jardines y parques, residuos alimenticios y de cocina procedentes de hogares, restaurantes, servicios de restauración colectiva y establecimientos de consumo al por menor, y residuos comparables procedentes de plantas de transformación de alimentos.

En consonancia con la jerarquía de residuos y con objeto de reducir la emisión de gases de efecto invernadero originados por la eliminación de residuos en vertederos, y conforme prevé el artículo 24 de la Ley 22/2011, se deberá facilitar la recogida separada y el tratamiento adecuado de los biorresiduos, para producir compost seguro para el medio ambiente y otros materiales producidos a partir de los biorresiduos.

Los requisitos mínimos para la gestión de biorresiduos y los criterios de calidad para el compost y el digestato procedentes de biorresiduos se ajustarán a lo establecido al efecto por la normativa comunitaria y la normativa básica estatal que se dicte en la materia.

CAPÍTULO III DISPOSICIONES RELATIVAS A RESIDUOS INDUSTRIALES

Artículo 22. Instalaciones de gestión de residuos industriales

De acuerdo con la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, la instalación, ampliació, modificació substancial y traslado de las industrias o actividades productoras, así como gestoras de residuos, compete a la iniciativa privada, correspondiendo a la administración de la Generalitat, a través de la Conselleria con competencias en materia de medio ambiente, la autorización o registro, la vigilancia, el control y, en su caso, sanción de dichas actividades.

En consecuencia, el PIRCV no establece limitaciones a la iniciativa privada para la implantación de instalaciones para la correcta gestión de residuos industriales, siempre que tales instalaciones cumplan lo establecido en la normativa vigente en materia de residuos.

En consonancia con los objetivos del PIRCV, se orienta a la iniciativa privada para alcanzar la autosuficiencia de instalaciones de gestión de residuos en la Comunitat Valenciana para determinadas operaciones de gestión de residuos industriales.

En particular, en los casos en que, a resultados del análisis efectuado en el PIRCV, se concluye en la carencia de instalaciones para concretas operaciones de gestión en relación con determinados residuos, se prevé que la iniciativa pública pueda actuar, con carácter subsidiario respecto de la iniciativa privada, cuando por ésta no se emprendan acciones para la creación de las instalaciones de gestión necesarias o cuando las que se establezcan resulten insuficientes o notoriamente inadecuadas.

Artículo 23. Centros de transferencia en polígonos industriales

Se establece la obligatoriedad de que los polígonos industriales cuenten con, al menos, un centro de transferencia de residuos, peligrosos y no peligrosos, con capacidad suficiente para dar servicio a los residuos que sean producidos en las industrias del polígono, principalmente pequeños productores.

A este efecto, en el planeamiento urbanístico de nuevas zonas industriales o que preveja l'ordenació de sectors de sòl urbanitzable d'ús predominant industrial, s'haurà de preveure l'existència d'una o diverses parcel·les la qualificació urbanística de les quals permeta albergar, almenys, una infraestructura de transferència de residus industrials, perillosos i no perillosos.

Així mateix, en relació amb els polígons industrials ja existents, esta obligatorietat haurà de ser prevista en les revisions del planejament general que s'efectuen a partir de l'entrada en vigor del PIRCV.

En tot cas, la ubicació d'estes instal·lacions es considerarà compatible amb l'ús industrial.

L'existència d'estes infraestructures no implicarà l'obligatorietat de les empreses ubicades en el polígon de gestionar els seus residus a través d'estos centres.

Article 24. Plans de prevenció i reducció de residus

A fi de facilitar al productor de residus perillosos l'elaboració dels plans de prevenció i reducció de residus industrials, la conselleria competent en matèria de medi ambient ordenarà el seu contingut, de manera que puguen ser avaluable i comparables, a fi de determinar els percentatges efectius de minimització de residus de forma dissociada del propi creixement econòmic que puga tindre lloc en determinats sectors industrials.

CAPÍTOL IV DISPOSICIONS RELATIVES A RESIDUS ESPECÍFICS

Article 25. Residus de construcció i demolició

En compliment del que disposa el Reial Decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, la conselleria competent en medi ambient elaborarà i, si és el cas, aprovarà mitjançant una orde, una norma tècnica que fixe els tipus i les quantitats de residus no perillosos, així com les condicions en què les activitats de valorització realitzades en la mateixa obra poden quedar exemptes d'autorització.

Així mateix, crearà un registre d'aquelles activitats de valorització de residus no perillosos de construcció i demolició que es realitzen en la mateixa obra i que queden exemptes d'autorització. La informació d'este registre relativa a les activitats de valorització es farà pública per mitjà de mitjans oficials, principalment a través de la pàgina web de la conselleria competent en medi ambient, i es difondrà entre els sectors afectats.

En l'atorgament de la llicència municipal d'obres s'exigirà al productor de residus de construcció i demolició, definit en el Reial Decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, per mitjà de la corresponent ordenança municipal, una fiança o una altra garantia financera equivalent, en quantia suficient per a garantir el compliment de les obligacions que li imposa l'esmentat Reial Decret 105/2008, de conformitat amb el que s'establix en l'article 6.

Els residus perillosos que poden aparèixer en les obres de construcció i demolició, diferents de les obres menors de construcció o reparació domiciliària, d'acord amb la normativa vigent en matèria de residus, hauran de ser entregats a un gestor autoritzat per a la seua gestió, entrega que efectuarà qui execute les obres en condició de posseïdor de residus, sense que li siga exigible autorització o registre com a productor de residus perillosos de la Comunitat Valenciana.

De conformitat amb el Reial Decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, i la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, els residus procedents d'obres menors de construcció o reparació domiciliària tenen la consideració de residus urbanes.

Article 26. Vehícules al final de la seua vida útil

Els gestors de residus procedents de vehicles no inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1383/2002, de 20 de desembre, sobre gestió de vehicles al final de la seua vida útil (vehícules industrials, autobusos, motocicletes), estaran obligats a complir els mateixos requeriments tècnics i operacionals actualment exigibles a les instal·lacions que gestionen vehicles al final de la seua vida útil inclosos en l'àmbit

A tal efecto, en el planeamiento urbanístico de nuevas zonas industriales o que prevea la ordenación de sectores de suelo urbanizable de uso predominante industrial se deberá prever la existencia de una o varias parcelas cuya calificación urbanística permita albergar, al menos, una infraestructura de transferencia de residuos industriales, peligrosos y no peligrosos.

Asimismo, en relación con los polígonos industriales ya existentes, dicha obligatoriedad deberá también ser contemplada en las revisiones del planeamiento general que se efectúen a partir de la entrada en vigor del PIRCV.

En todo caso, la ubicación de estas instalaciones se considerará compatible con el uso industrial.

La existencia de estas infraestructuras no implicará la obligatoriedad de las empresas ubicadas en el polígono de gestionar sus residuos a través de estos centros.

Artículo 24. Planes de prevención y reducción de residuos

Al objeto de facilitar al productor de residuos peligrosos la elaboración de los Planes de prevención y reducción de residuos industriales, la Conselleria competente en materia de medio ambiente ordenará su contenido, de forma que puedan ser evaluables y comparables, con el fin de determinar los porcentajes efectivos de minimización de residuos de forma dissociada del propio crecimiento económico que pueda tener lugar en determinados sectores industriales.

CAPÍTULO IV DISPOSICIONES RELATIVAS A RESIDUOS ESPECÍFICOS

Artículo 25. Residuos de construcción y demolición

En cumplimiento de lo dispuesto en el Real Decreto 105/2008, de 1 de febrero, por el que se regula la producción y gestión de los residuos de construcción y demolición, la Conselleria competente en medio ambiente elaborará, y en su caso aprobará mediante Orden, una norma técnica que fije los tipos y cantidades de residuos no peligrosos, así como las condiciones en las que las actividades de valorización realizadas en la propia obra pueden quedar exentas de autorización.

Asimismo, creará un registro de aquellas actividades de valorización de residuos no peligrosos de construcción y demolición que se realicen en la misma obra y que queden exentas de autorización. La información de dicho registro relativa a las actividades de valorización se hará pública mediante medios oficiales, principalmente a través de la página web de la Conselleria competente en medio ambiente, y se difundirá entre los sectores afectados.

En el otorgamiento de la licencia municipal de obras se exigirá al productor de residuos de construcción y demolición, definido en el Real Decreto 105/2008, de 1 de febrero, por el que se regula la producción y gestión de los residuos de construcción y demolición, mediante la correspondiente ordenanza municipal, una fianza u otra garantía financiera equivalente, en cuantía suficiente para garantizar el cumplimiento de las obligaciones que le impone el citado Real Decreto 105/2008, de conformidad con lo establecido en su artículo 6.

Los residuos peligrosos que pudieran aparecer en las obras de construcción y demolición, distintas a las obras menores de construcción o reparación domiciliaria, de acuerdo con la normativa vigente en materia de residuos, deberán ser entregados a gestor autorizado para su gestión, entrega que se efectuará por quien ejecute las obras en condición de poseedor de residuos, sin que le sea exigible autorización o registro como productor de residuos peligrosos de la Comunitat Valenciana. Conforme al Real Decreto 105/2008, de 1 de febrero, por el que se regula la producción y gestión de los residuos de construcción y demolición, y la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, los residuos procedentes de obras menores de construcción o reparación domiciliaria tienen la consideración de residuos urbanos.

Artículo 26. Vehículos al final de su vida útil

Los gestores de residuos procedentes de vehículos no incluidos en el ámbito de aplicación del Real Decreto 1383/2002, de 20 de diciembre, sobre gestión de vehículos al final de su vida útil (vehículos industriales, autobuses, motocicletas), estarán obligados a cumplir los mismos requerimientos técnicos y operacionales actualmente exigibles a las instalaciones que gestionan vehículos al final de su vida útil incluidos en el

d'aplicació del real decret esmentat (centres autoritzats de tractament). A este fi, es concediran autoritzacions administratives específiques per a este tipus d'instal·lacions, per a l'atorgament de les quals es revisarà el compliment dels requisits actualment exigibles als centres autoritzats de tractament.

Article 27. Olis usats

Es consideren olis usats tots els olis minerals o sintètics, industrials o de lubricació que hagen deixat de ser aptes per a l'ús originàriament previst, com ara els olis usats de motors de combustió i els olis de caixes de canvis, els olis lubricants, els olis per a turbines i els olis hidràulics. Queden exclosos els olis industrials usats que continguen més de 50 ppm de policlorobifenils (PCB), els quals es regiran per la seua regulació específica.

La conselleria competent en matèria de medi ambient coadyuvarà a la iniciativa privada en la implantació d'instal·lacions de regeneració d'olis industrials usats, activitat ambiental amb potencial de desenrotllament i especial valor estratègic a la Comunitat Valenciana davant de la falta d'este tipus d'instal·lacions.

L'actuació de la Generalitat tendirà a garantir el compliment del principi d'autosuficiència específicament en este tipus de residus, de manera que siguen tractats íntegrament en instal·lacions de la Comunitat Valenciana.

La iniciativa pública podrà actuar, amb caràcter subsidiari, en el cas que la iniciativa privada no emprenga accions per a la creació d'este tipus d'instal·lacions a la Comunitat Valenciana, o quan les que s'establisquen resulten insuficients o notòriament inadequades.

Article 28. Residus sanitaris

D'acord amb l'article 8 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, la Generalitat té competència per a declarar servici públic de titularitat autonòmica totes o algunes de les operacions de gestió de determinats residus, de conformitat amb el que disposa l'article 12.3 de la Llei 10 1998/, de 21 d'abril, de Residus, que haurà de realitzar-se per mitjà d'una norma amb rang de llei formal.

Davant de la insuficient capacitat de tractament o la falta d'instal·lacions de tractament, en relació a determinats grups d'estos residus, considerant que la majoria dels residus sanitaris es generen en activitats hospitalàries de caràcter públic, per mitjà d'una norma amb rang de llei podran declarar-se servici públic de titularitat autonòmica les operacions consistents en:

Tractament dels residus sanitaris del grup III.

Tractament dels residus citostàtics del grup IV.

Les operacions de tractament seran les previstes com a tals per als grups esmentats en el Decret 240/1994, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament Regulador de la Gestió dels Residus Sanitaris, i en l'Orde de 14 de juliol de 1997, de la Conselleria de Medi Ambient, per la qual es desplega el decret esmentat, o les normes que les substituïsquen.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Model d'ordenança reguladora dels ecoparcs

Amb la finalitat de dotar les entitats locals d'un instrument de referència quant al règim de funcionament dels ecoparcs, s'inclou en l'annex 1.2 d'este document el model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc.

En esta s'aclarix, en relació amb la definició de residus urbans o municipals, la consideració com a tals dels residus d'empreses de manteniment en la mesura que són generats en domicilis particulars, comerços, oficines i servicis, els quals són, per tant, admissibles en els ecoparcs com a residus municipals.

Segona. Mitjans tècnics

A fi d'adaptar la normativa vigent a les noves tecnologies de la informació, el registre que han de portar els productors de residus perillosos, de residus sanitaris i els gestors de residus, perillosos o no perillosos, relatiu a l'origen, quantitat, destinació, mètodes i llocs de tractament, així com les dates de generació i cessió, podrà ser portat

àmbito de aplicació del real decreto mencionado (Centros Autorizados de Tratamiento). A este fin, se concederán autorizaciones administrativas específicas para este tipo de instalaciones, para cuyo otorgamiento se revisará el cumplimiento de los requisitos actualmente exigibles a los Centros Autorizados de Tratamiento.

Artículo 27. Aceites usados

Se consideran aceites usados todos los aceites minerales o sintéticos, industriales o de lubricación, que hayan dejado de ser aptos para el uso originalmente previsto, como los aceites usados de motores de combustión y los aceites de cajas de cambios, los aceites lubricantes, los aceites para turbinas y los aceites hidráulicos. Quedan excluidos los aceites industriales usados que contengan más de 50 ppm de PCB, los cuales se registrarán por su regulación específica.

La conselleria competente en materia de medio ambiente coadyuvará a la iniciativa privada en la implantación de instalaciones de regeneración de aceites industriales usados, actividad ambiental con potencial de desarrollo y especial valor estratégico en la Comunitat Valenciana ante la carencia de este tipo de instalaciones.

La actuación de la Generalitat tenderá a garantizar el cumplimiento del principio de autosuficiencia específicamente en este tipo de residuos, de forma que sean tratados íntegramente en instalaciones de la Comunitat Valenciana.

La iniciativa pública podrá actuar, con carácter subsidiario, en el supuesto de que la iniciativa privada no emprenda acciones para la creación de este tipo de instalaciones en la Comunitat Valenciana, o cuando las que se establezcan resulten insuficientes o notoriamente inadecuadas.

Artículo 28. Residuos sanitaris

De acuerdo con el artículo 8 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, la Generalitat tiene competencia para declarar servicio público de titularidad autonómica todas o algunas de las operaciones de gestión de determinados residuos, de conformidad a lo dispuesto en el artículo 12.3 de la Ley 10/1998, de 21 de abril, de Residuos, que deberá realizarse mediante norma con rango de ley formal.

Ante la insuficiente capacidad de tratamiento o la carencia de instalaciones de tratamiento, en relación a determinados Grupos de estos residuos, considerando que la mayoría de los residuos sanitarios se generan en actividades hospitalarias de carácter público, mediante norma con rango de ley podrán declararse servicio público de titularidad autonómica las operaciones consistentes en:

Tratamiento de los residuos sanitarios del grupo III

Tratamiento de los residuos citostáticos del grupo IV

Las operaciones de tratamiento serán las contempladas como tales para los grupos citados en el Decreto 240/1994, del Consell, por el que se aprueba el Reglamento Regulador de la Gestión de los Residuos Sanitarios, y la Orden de 14 de julio de 1997, de la Conselleria de Medio Ambiente, por la que se desarrolla el decreto citado, o normas que las sustituyan.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Modelo de ordenanza reguladora de los ecoparques

Con la finalidad de dotar a las entidades locales de un instrumento de referencia en cuanto al régimen de funcionamiento de los ecoparques, se incluye en el anexo 1.2 del presente documento el «Modelo de ordenanza reguladora del uso y funcionamiento del ecoparque».

En ella se clarifica, en relación con la definición de residuos urbanos o municipales, la consideración como tales de los residuos de empresas de mantenimiento en la medida que son generados en domicilios particulares, comercios, oficinas y servicios, siendo, por tanto, admisibles en los ecoparques como residuos municipales.

Segunda. Medios técnicos

Con el fin de adaptar la normativa vigente a las nuevas tecnologías de la información, el registro que deben llevar los productores de residuos peligrosos, de residuos sanitarios, y los gestores de residuos, peligrosos o no peligrosos, relativo al origen, cantidad, destino, métodos y lugares de tratamiento, así como las fechas de generación y cesión,

per mitjà d'una aplicació informàtica o qualsevol altre mitjà tècnic com a alternativa al "llibre oficial de control" en la mesura que l'esmentada informació siga sempre accessible per a l'administració.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Instal·lacions de titularitat privada existents

Les instal·lacions de gestió de residus de titularitat privada que a la publicació del PIRCV presten servicis a entitats municipals per a la gestió de residus urbans, es tindran en compte, en la mesura que es puga, en l'execució dels plans zonals en l'àmbit territorial dels quals s'inclouen.

Segona. Termini d'adaptació de les instal·lacions existents per a la gestió de residus urbans

Les instal·lacions existents en el moment de la publicació del PIRCV hauran d'adaptar-se a les prescripcions d'este, en el termini màxim de dos anys a partir de la data de la seua entrada en vigor.

Tercera. Adaptació dels planejaments urbanístics en revisió

En els expedients de revisió del planejament general que es troben en tràmit i aquells la informació pública dels quals s'inicie després de l'entrada en vigor del PIRCV, s'inclourà l'obligatorietat de preveure l'existència, almenys, d'una infraestructura de transferència de residus industrials, perillosos i no perillosos en els polígons industrials.

Quarta. Vigència normativa

Mentres que es procedisca a l'adaptació de les disposicions de desplegament en matèria de residus a les previsions contingudes en la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, establida per la disposició addicional octava de l'esmentada llei, continuen vigents les normes reglamentàries i ordes de desplegament a què s'al·ludix en el PIRCV, en tot el que no s'oposen, contradiguen o resulten incompatibles amb l'esmentada llei d'acord amb la disposició derogatòria única d'esta.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. Habilitació

Es faculta la persona titular de la conselleria amb competències en matèria de medi ambient per a desplegar i completar mitjançant una orde les disposicions contingudes en este document normatiu i vinculant, en particular quant a requisits de caràcter tècnic d'instal·lacions, models de documents que s'han d'omplir, normes tendents a la simplificació i eficàcia administrativa, contingut mínim de plans i d'altra documentació que han de presentar els productors i els gestors de residus.

ANNEXOS AL DOCUMENT D'ORDENACIÓ NORMATIU I VINCULANT

ANNEX 1.1

Norma tècnica reguladora de la implantació i funcionament dels ecoparcs

Índex

1. Definició
2. Règim jurídic
 - 2.1. Antecedents
 - 2.2. Règim legal
3. Objecte i àmbit d'aplicació
4. Característiques de les instal·lacions
 - 4.1. Planificació urbanística
 - 4.2. Criteris d'ubicació
 - 4.2.1. Respecte a la qualificació del sòl
 - 4.2.2. Respecte a l'accessibilitat
 - 4.3. Tipus d'ecoparcs
 - 4.3.1. Ecoparc tipus A
 - 4.3.2. Ecoparc tipus B
 - 4.3.3. Ecoparc tipus C

podrà ser llevado mediante una aplicación informática o cualquier otro medio técnico como alternativa al "libro oficial de control" en la medida que la citada información sea siempre accesible para la administración.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Instalaciones de titularidad privada existentes

Las instalaciones de gestión de residuos de titularidad privada que a la publicación del PIRCV vengan prestando sus servicios a entidades municipales para la gestión de residuos urbanos, se tendrán en cuenta, en lo posible, en la ejecución de los Planes Zonales en cuyo ámbito territorial se incluyan.

Segunda. Plazo de adaptación de las instalaciones existentes para la gestión de residuos urbanos

Las instalaciones existentes en el momento de la publicación del PIRCV deberán adaptarse a las prescripciones de éste, en el plazo máximo de dos años a partir de la fecha de su entrada en vigor.

Tercera. Adaptación de los planeamientos urbanísticos en revisión

En los expedientes de revisión del planeamiento general que se encuentren en trámite y aquéllos cuya información pública se inicie con posterioridad a la entrada en vigor del PIRCV, se incluirá la obligación de contemplar la existencia de, al menos, una infraestructura de transferencia de residuos industriales, peligrosos y no peligrosos en los polígonos industriales.

Cuarta. Vigencia normativa

En tanto se proceda a la adaptación de las disposiciones de desarrollo en materia de residuos a las previsions contenidas en la Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados, establecida por la disposición adicional octava de dicha Ley, continúan vigentes las normas reglamentarias y órdenes de desarrollo a las que se alude en el PIRCV, en lo que no se opongan, contradigan o resulten incompatibles con la citada ley conforme a la disposición derogatoria única de ésta.

DISPOSICIÓN FINAL

Única. Habilitación

Se faculta a la persona titular de la conselleria con competencias en materia de medio ambiente para desarrollar y completar mediante Orden las disposiciones contenidas en el presente documento normativo y vinculante, en particular en lo relativo a requisitos de carácter técnico de instalaciones, modelos de documentos a cumplimentar, normas tendentes a la simplificación y eficacia administrativa, contenido mínimo de planes y otra documentación a presentar por productores y gestores de residuos.

ANNEXOS AL DOCUMENTO DE ORDENACIÓ NORMATIVO Y VINCULANTE

ANEXO 1.1

Norma tècnica reguladora de la implantación y funcionamiento de los ecoparques

Índice

1. Definición
2. Régimen jurídico
 - 2.1. Antecedentes
 - 2.2. Régimen legal
3. Objeto y ámbito de aplicación
4. Características de las instalaciones
 - 4.1. Planificación urbanística
 - 4.2. Criterios de ubicación
 - 4.2.1. Con respecto a la calificación del suelo
 - 4.2.2. Con respecto a la accesibilidad
 - 4.3. Tipos de ecoparques
 - 4.3.1. Ecoparque tipo A
 - 4.3.2. Ecoparque tipo B
 - 4.3.3. Ecoparque tipo C

- 4.3.4. Ecoparc tipus D
- 4.3.5. Ecoparc mòbil
- 4.4. Ecoparcs necessaris
- 4.5. Projectes de construcció
- 4.5.1. Senyalització
- 4.5.2. Infraestructura i equipaments
- 4.6. Residus admissibles
- 4.7. Residus admissibles en funció del seu origen
- 5. Residus no admissibles
- 6. Normes d'ús i gestió de l'ecoparc
- 6.1. El personal de la instal·lació
- 6.2. Horari
- 6.3. Funcionament
- 6.4. Gestió dels residus depositats
- 6.5. Consideracions en la manipulació dels residus
- 6.5.1. Residus perillosos
- 6.5.2. Residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE)
- 6.5.3. Pneumàtics
- 6.6. Neteja i manteniment de les instal·lacions
- 6.7. Taxes administratives per prestació del servei
- 6.8. Activitats de sensibilització i educació ambiental
- 6.9. Control de la gestió de l'ecoparc
- 7. Annexos

Este annex del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV) desplega el contingut de la norma tècnica reguladora de la implantació i funcionament dels ecoparcs, i té caràcter vinculant.

La instal·lació definida com a ecoparc haurà de complir les condicions que s'especifiquen en esta norma tècnica.

1. Definició

L'ecoparc és una instal·lació municipal tancada i vigilada, destinada a la recepció i emmagatzematge temporal i separació d'aquells residus urbans que no són objecte d'arreglada en vorera, amb la finalitat de facilitar-ne i garantir-ne una adequada gestió.

Són usuaris dels ecoparcs els particulars, així com les persones físiques o jurídiques titulars de comerços, oficines i/o servicis en l'àmbit territorial a què done servici l'ecoparc.

Este tipus d'instal·lació ha de servir com a equipament d'educació ambiental, amb l'objectiu d'informar i sensibilitzar els usuaris sobre els beneficis ambientals d'una correcta segregació dels residus.

2. Règim jurídic

2.1. Antecedents

A la Comunitat Valenciana no hi ha cap normativa que establisca el règim jurídic aplicable a estes instal·lacions, la qual cosa fa encara més necessari la promulgació d'una norma que prevega les prescripcions tècniques necessàries per a la seua implantació. En els documents d'ordenació dels plans zonals de residus aprovats es proposava la instal·lació d'ecoparcs per a l'arreglada dels residus perillosos d'origen domiciliari, així com dels residus voluminosos, residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE) procedents de llars particulars, residus verds, residus de construcció i demolició (RCD) d'obra menor i altres residus no perillosos (vidre, plàstic, paper-cartó, metalls, tèxtils...) i s'establia com a criteri de localització un ecoparc per municipi. Amb la revisió del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana es pretén establir els criteris que definixen les instal·lacions identificades com a ecoparcs, la seua titularitat, les possibles ubicacions, els residus admissibles, les característiques constructives i les normes d'ús i gestió.

2.2. Règim legal

La construcció, ampliació o modificació de les instal·lacions de l'ecoparc queda sotmesa a llicència ambiental¹ i d'obertura, així com a llicència d'edificació que ha d'atorgar l'ajuntament o l'entitat local.

La titularitat de la instal·lació serà sempre de l'entitat local o del consorci corresponent, ja que el servici prestat és públic i de titularitat municipal.²

- 4.3.4. Ecoparque tipo D
- 4.3.5. Ecoparque móvil
- 4.4. Ecoparques necesarios
- 4.5. Proyectos de construcción
- 4.5.1. Señalización
- 4.5.2. Infraestructura y equipamientos
- 4.6. Residuos admisibles
- 4.7. Residuos admisibles en función de su origen
- 5. Residuos no admisibles
- 6. Normas de uso y gestión del ecoparque
- 6.1. El personal de la instalación
- 6.2. Horario
- 6.3. Funcionamiento
- 6.4. Gestión de los residuos depositados
- 6.5. Consideraciones en la manipulación de los residuos
- 6.5.1. Residuos peligrosos
- 6.5.2. Residuos de aparatos eléctricos y electrónicos (RAEEs)
- 6.5.3. Neumáticos
- 6.6. Limpieza y mantenimiento de las instalaciones
- 6.7. Tasas administrativas por prestación del servicio
- 6.8. Actividades de sensibilización y educación ambiental
- 6.9. Control de la gestión del ecoparque
- 7. Anexos

El presente anexo del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana (PIRCV) desarrolla el contenido de la norma técnica reguladora de la implantación y funcionamiento de los ecoparques, y tiene carácter vinculante.

La instalación definida como ecoparque deberá cumplir las condiciones que se especifican en esta norma técnica.

1. Definición

El ecoparque es una instalación municipal cerrada y vigilada, destinada a la recepción y almacenamiento temporal y separado de aquellos residuos urbanos que no son objeto de recogida en acera, con la finalidad de facilitar y garantizar una adecuada gestión de los mismos.

Son usuarios de los ecoparques los particulares, así como las personas físicas o jurídicas titulares de comercios, oficinas y/o servicios en el ámbito territorial a que dé servicio el ecoparque.

Este tipo de instalación debe servir como equipamiento de educación ambiental, con el objetivo de informar y sensibilizar a los usuarios sobre los beneficios ambientales de una correcta segregación de los residuos.

2. Régimen jurídico

2.1. Antecedentes

En la Comunitat Valenciana no existe ninguna normativa que establezca el régimen jurídico aplicable a estas instalaciones, lo cual hace aún más necesario la promulgación de una norma que prevea las prescripciones técnicas necesarias para su implantación. En los documentos de ordenación de los Planes Zonales de Residuos aprobados, se proponía la instalación de ecoparques para la recogida de los residuos peligrosos de origen domiciliario, así como de los residuos voluminosos, residuos de aparatos eléctricos y electrónicos (RAEE) procedentes de hogares particulares, residuos verdes, residuos de construcción y demolición (RCD) de obra menor y otros residuos no peligrosos (vidrio, plástico, papel-cartón, metales, textiles...) y se establecía como criterio de localización un ecoparque por municipio. Con la revisión del Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana se pretende establecer los criterios que definen las instalaciones identificadas como ecoparques, su titularidad, posibles ubicaciones, residuos admisibles, las características constructivas y las normas de uso y gestión.

2.2. Régimen legal

La construcción, ampliación o modificación de las instalaciones del ecoparque queda sometida a licencia ambiental¹ y de apertura, así como a licencia de edificación a otorgar por el ayuntamiento o entidad local.

La titularidad de la instalación será siempre de la entidad local o del consorcio correspondiente, al ser el servicio prestado público y de titularidad municipal.²

1. Llei 2/2006, de 5 de maig, de Prevenció de la Contaminació i Calidad Ambiental.

2. Article 5 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana; Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, i Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de de les Bases de Règim Local.

1. Ley 2/2006, de 5 de mayo, de Prevención de la Contaminación y Calidad Ambiental.

2. Artículo 5 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana. Ley 10/1998, de 21 de abril, de Residuos y Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de de las Bases de Régimen Local.

L'Administració pública titular de l'ecoparc (ajuntament, consorci o altres formes d'agrupació local) podrà realitzar les activitats de gestió de residus urbans, bé directament o per mitjà de qualsevol altra forma de gestió prevista en la legislació sobre règim local.

Les operacions de gestió de residus que es facen en els ecoparcs hauran d'estar autoritzades per la conselleria competent en matèria de medi ambient, d'acord amb la normativa de residus.

Pel fet que en estes instal·lacions es realitzen operacions de gestió de residus perillosos, queden subjectes a la formalització prèvia d'una assegurança de responsabilitat civil que garantisca la cobertura de responsabilitats derivades dels possibles danys causats a terceres persones, a les seues coses o al medi ambient en la quantia que es determine en la corresponent autorització. En el cas de gestió indirecta, l'assegurança de responsabilitat civil estarà subscripta per l'empresa explotadora.

Cada ecoparc haurà de disposar d'un reglament intern d'ús i gestió, basat en les especificacions contingudes en esta norma tècnica.

El titular de la instal·lació haurà d'omplir, abans de l'1 de març de cada any, una memòria anual amb el resum de les activitats realitzades l'any anterior, que serà presentada davant de l'òrgan competent en matèria de residus. En esta memòria hauran de distingir-se els diferents orígens dels residus arrellegats.

3. Objecte i àmbit d'aplicació

Esta norma tècnica s'ha elaborat per a la normalització dels ecoparcs de nova construcció i per als ja existents, per la qual cosa resulta d'aplicació per a tots els ecoparcs de la Comunitat Valenciana.

Les instal·lacions preexistents hauran d'adaptar-se a les seues determinacions en el termini màxim de dos anys. Excepcionalment, es podrà autoritzar l'ampliació d'este termini, a fi de no interrompre el servei de recollida selectiva de residus urbans, sempre que no es danye el medi ambient ni es pose en perill la salut de les persones.

4. Característiques de les instal·lacions

4.1. Planificació urbanística

L'ecoparc ha de ser considerat un equipament públic d'infraestructura-servici urbà (IS) pertanyent a la xarxa primària i, a este efecte, els instruments de planificació urbanística han d'establir les reserves de sòl amb destinació dotacional necessàries per a la seua implantació.

4.2. Criteris d'ubicació

4.2.1. Respecte a la qualificació del sòl

L'ecoparc s'ubicarà preferentment en sòl urbà i, si això no és possible, en sòl no urbanitzable comú.

En els casos d'ubicació en sòl no urbanitzable comú, es tindran en compte els criteris següents:

– Respecte a la proximitat de terreny forestal, es guardarà la distància que establisca la normativa vigent en matèria d'ordenació territorial i forestal. En l'actualitat esta distància és de 500 metres amb el terreny forestal³, llevat que es justifique la impossibilitat de respectar esta distància, i en este cas es podrà reduir la separació al terreny forestal preparant i mantenint una zona de discontinuïtat, mai inferior a 25 metres d'amplària, separant la zona edificada de la forestal, permanentment lliure de vegetació baixa i arbustiva, i, si és el cas, amb l'estrat arbori fortament aclarit i podat fins a dos terços de l'alçària total de cada peu, així com un camí perimetral de 5 metres d'amplària⁴. Esta zona de discontinuïtat es dissenyarà d'acord amb la metodologia establida pel Pla de Silvicultura Preventiva de la Comunitat Valenciana. Tot això per a previndre situacions de risc d'incendi de la massa forestal.

– S'ha de tindre en compte l'existència de pous d'abastiment, fonts i altres recursos hídrics per a evitar riscos de contaminació, per tant s'han de complir, si és el cas, les distàncies mínimes establides en la normativa vigent. Amb caràcter general i segons la normativa actual, s'establirà un perímetre de protecció de 300 metres, comptador des del

La administración pública titular del ecoparque (ayuntamiento, consorcio u otras formas de agrupación local) podrá realizar las actividades de gestión de residuos urbanos, bien directamente o mediante cualquier otra forma de gestión prevista en la legislación sobre régimen local.

Las operaciones de gestión de residuos que se realicen en los ecoparques deberán estar autorizadas por la conselleria competente en materia de medio ambiente, conforme a la normativa de residuos.

Debido a que en estas instalaciones se realizan operaciones de gestión de residuos peligrosos, quedan sujetas a la previa formalización de un seguro de responsabilidad civil, que garantice la cobertura de responsabilidades derivadas de los posibles daños causados a terceras personas, a sus cosas o el medio ambiente en la cuantía que se determine en la correspondiente autorización. En el caso de gestión indirecta, el seguro de responsabilidad civil estará suscrito por la empresa explotadora.

Cada ecoparque deberá disponer de un reglamento interno de uso y gestión, basado en las especificaciones contenidas en esta norma técnica.

El titular de la instalación deberá cumplimentar, antes del 1 de marzo de cada año, una memoria anual, con el resumen de las actividades realizadas en el año anterior, que será presentada ante el órgano competente en materia de residuos. En dicha memoria deberán distinguirse los diferentes orígenes de los residuos recogidos.

3. Objeto y ámbito de aplicación

La presente norma técnica se ha elaborado para la normalización de los ecoparques de nueva construcción y para los ya existentes, por lo que resulta de aplicación para todos los ecoparques de la Comunitat Valenciana.

Las instalaciones preexistentes deberán adaptarse a sus determinaciones en el plazo máximo de dos años. Excepcionalmente se podrá autorizar la ampliación de dicho plazo, a fin de no interrumpir el servicio de recogida selectiva de residuos urbanos, siempre y cuando no se dañe el medio ambiente ni se ponga en peligro la salud de las personas.

4. Características de las instalaciones

4.1. Planificación urbanística

El ecoparque debe ser considerado un equipamiento público de infraestructura-servicio urbano (IS) perteneciente a la red primaria y, a tal efecto, los instrumentos de planificación urbanística establecerán las reservas de suelo con destino dotacional necesarias para su implantación.

4.2. Criterios de ubicación

4.2.1. Con respecto a la calificación del suelo

El ecoparque se ubicará preferentemente en suelo urbano, y si ello no fuera posible en suelo no urbanizable común.

En los casos de ubicación en suelo no urbanizable común, se tendrán en cuenta los siguientes criterios:

– Con respecto a la proximidad de terreno forestal, se guardará la distancia que establezca la normativa vigente en materia de ordenación territorial y forestal. En la actualidad dicha distancia es de 500 metros con el terreno forestal³, salvo que se justifique la imposibilidad de respetar dicha distancia, en cuyo caso se podrá reducir la separación al terreno forestal preparando y manteniendo una zona de discontinuidad, nunca inferior a 25 metros de anchura, separando la zona edificada de la forestal, permanentemente libre de vegetación baja y arbustiva, y en su caso, con el estrato arbóreo fuertemente aclarado y podado hasta dos tercios de la altura total de cada pie, así como un camino perimetral de 5 metros de anchura⁴. Dicha zona de discontinuidad se diseñará conforme a la metodología establecida por el Plan de Silvicultura Preventiva de la Comunitat Valenciana. Todo ello para prevenir situaciones de riesgo de incendio de la masa forestal.

– Se tendrá en cuenta la existencia de pozos de abastecimiento, fuentes y otros recursos hídricos para evitar riesgos de contaminación, debiendo cumplirse, en su caso, las distancias mínimas establecidas en la normativa vigente. Con carácter general y según la normativa actual, se establece un perímetro de protección de 300 metros, contados desde

3. Decret 98/1995, de 16 de maig, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, Forestal de la Comunitat Valenciana.

4. Decret 36/2007, de 13 d'abril, del Consell, pel qual es modifica el Decret 67/2006, de 19 de maig, del Consell, pel qual es va aprovar el Reglament d'Ordenació i Gestió Territorial i Urbanística.

3. Decreto 98/1995, de 16 de mayo, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, forestal de la Comunitat Valenciana

4. Decreto 36/2007, de 13 de abril, del Consell, por el que se modifica el Decreto 67/2006, de 19 de mayo del Consell, por el que se aprobó el Reglamento de Ordenación y Gestión Territorial y Urbanística.

límit exterior del punt de captació, llevat que existisca un perímetre fixat per l'òrgan competent o que estudis detallats justifiquen una distància diferent de la indicada⁵.

4.2.2. Respecte a l'accessibilitat

L'ecoparc haurà d'ubicar-se en zones de fàcil accés per als usuaris d'acord amb els criteris següents:

- S'ubicaran preferentment en el nucli urbà o urbanitzable i, si això no és possible, s'estimarà un trajecte màxim d'uns 15 minuts des d'estos. La distància recorreguda en este temps ha d'estar directament relacionada amb les condicions de trànsit de la zona i, per tant, depèn de la densitat de població i de la xarxa viària. Es poden aprofitar localitzacions pròximes a les zones industrials o d'oci del municipi, nodes de comunicació viària o zones de pas.

- La instal·lació haurà d'estar ben comunicada per carretera i en la mesura que siga possible es preveuran rutes de vianants, parada de transport públic i carril bici.

- Els accessos hauran de disposar d'una il·luminació correcta, especialment les rutes de vianants.

- Els accessos hauran de ser dissenyats i senyalitzats convenientment per a evitar situacions perilloses.

4.3. Tipus d'ecoparcs

En atenció al nombre d'usuaris potencials a què es dirigeix la instal·lació, s'establixen cinc models d'ecoparc: tipus A, tipus B, tipus C, tipus D i ecoparc mòbil.

Taula 1. Tipus d'ecoparcs

ECOPARC	POBLACIÓ POTENCIAL	DISPOSICIÓ	SUPERFÍCIE (m ²)	NOMBRE DE CONTENIDORS	GRANDÀRIA DELS CONTENIDORS
TIPUS A	Fins a 1.000	1 cota	300-500	4-6	9 m ³
TIPUS B	1.001 – 5.000	1 cota	500-1.000	6-8	9/18 m ³
TIPUS C	5.001– 10.000	2 cotes	1.500-3.000	8-10	18/26 m ³
TIPUS D	Més de 10.001	2 cotes	2.500-5.000	10-15	18/26 m ³
Mòbil	Segons necessitats	---	(Camió)	---	Segons gestors

* * * * *

ECOPARQUE	POBLACIÓN POTENCIAL	DISPOSICIÓN	SUPERFICIE (M ²)	NÚMERO CONTENEDORES	TAMAÑO CONTENEDORES
TIPO A	Hasta 1.000	1 cota	300-500	4-6	9 m ³
TIPO B	1.001 – 5.000	1 cota	500-1.000	6-8	9/18 m ³
TIPO C	5.001– 10.000	2 cotas	1.500-3.000	8-10	18/26 m ³
TIPO D	Más de 10.001	2 cotas	2.500-5.000	10-15	18/26 m ³
Móvil	Según necesidades	---	(Camión)	---	Según gestores

4.3.1. Ecoparc tipus A

És la instal·lació més senzilla, en la qual tots els seus elements s'organitzen al voltant d'una esplanada central. Disposarà d'una oficina de recepció, de 4 a 6 contenidors de 9 m³, d'un espai cobert, amb sistema d'arregleja de possibles vessaments, per a l'emmagatzematge dels residus perillosos, i un altre distint per a residus d'aparells elèctrics i electrònics. La superfície aproximada per a esta instal·lació és de 300 a 500 m².

4.3.2. Ecoparc tipus B

És una instal·lació xicoteta dissenyada a una sola cota organitzada entorn d'una esplanada central en els marges de la qual es col·loquen els elements necessaris descrits en l'apartat anterior, però amb contenidors de 9/18 m³ de capacitat. La superfície estimada per a esta instal·lació és de 500 a 1.000 m².

4.3.3. Ecoparc tipus C

És una instal·lació de grandària mitjana dissenyada en dos cotes per a facilitar l'aportació dels residus en els contenidors. El vial de circulació es troba en la cota superior i els distintes contenidors de 18/26 m³ i la resta dels elements en el nivell inferior. En funció del volum de residus que es depositen, la instal·lació pot estar dotada d'una bàscula i/o una

el límite exterior del punto de captación, salvo que exista un perímetro fijado por el órgano competente o que estudios pormenorizados justifiquen una distancia distinta a la indicada⁵.

4.2.2. Con respecto a la accesibilidad

El ecoparque deberá ubicarse en zonas de fácil acceso para los usuarios, de acuerdo con los siguientes criterios:

- Se ubicarán preferentemente en el casco urbano o urbanizable y si ello no fuera posible, se estimará un trayecto máximo de unos 15 minutos desde estos. La distancia recorrida en este tiempo ha de estar directamente relacionada con las condiciones de tránsito de la zona y, por tanto, depende de la densidad de población y de la red viaria. Se pueden aprovechar localizaciones cercanas a las zonas industriales o de ocio del municipio, nudos de comunicación viaria o zonas de paso.

- La instalación deberá estar bien comunicada por carretera y en la medida de lo posible se preverán rutas peatonales, parada de transporte público y carril bici.

- Los accesos deberán disponer de una iluminación correcta, especialmente las rutas peatonales.

- Los accesos deberán ser diseñados y señalizados convenientemente para evitar situaciones peligrosas.

4.3. Tipos de ecoparques

En atención al número de usuarios potenciales a los que se dirige la instalación, se establecen cinco modelos de ecoparque: tipo A, tipo B, tipo C, tipo D y ecoparque móvil.

Tabla 1. Tipos de ecoparques

4.3.1. Ecoparque tipo A

Es la instalación más sencilla, en la que todos sus elementos se organizan alrededor de una explanada central. Dispondrá de una oficina de recepción, de 4 a 6 contenedores de 9 m³, de un espacio cubierto, con sistema de recogida de posibles derrames, para el almacenamiento de los residuos peligrosos y otro distinto para residuos de aparatos eléctricos y electrónicos. La superficie aproximada para esta instalación es de 300 – 500 m².

4.3.2. Ecoparque tipo B

Es una instalación pequeña diseñada a una sola cota organizada en torno a una explanada central en cuyos márgenes se colocan los elementos necesarios descritos en el apartado anterior, pero con contenedores de 9/18 m³ de capacidad. La superficie estimada para esta instalación es de 500 – 1000 m².

4.3.3. Ecoparque tipo C

Es una instalación de tamaño mediano diseñada en dos cotas para facilitar la aportación de los residuos en los contenedores. El vial de circulación se encuentra en la cota superior y los distintos contenedores de 18/26 m³ y el resto de los elementos en el nivel inferior. En función del volumen de residuos que se depositen, la instalación puede estar dotada

5. Llei 4/2004, de 30 de juny, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge.

5. Ley 4/2004, de 30 de junio, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje.

màquina compactadora. La superfície necessària per a esta instal·lació és de 1.500 a 2.000 m².

4.3.4. Ecoparc tipus D

És el model més gran d'ecoparc. S'articula d'una manera semblant a l'anterior, si bé els contenidors tindran 18/26 m³ de capacitat i es disposarà d'un accés específic per als camions de transport dels residus (càrrega i descàrrega), diferenciat del dels vehicles dels usuaris. La superfície estimada per a este model és de 2.500 a 5.000 m².

4.3.5. Ecoparc mòbil

Es tracta d'un vehicle de recollida selectiva de residus que actua en diferents zones de la població amb una periodicitat i un recorregut preestablit. El vehicle estarà equipat amb un contenidor amb distints compartiments per a la recollida selectiva dels residus. Este servici haurà de ser usat preferentment per a arrebregar residus voluminosos i residus perilluosos en zones urbanes denses i en zones rurals de baixa densitat de població.

L'entitat titular de l'ecoparc mòbil haurà de difondre adequadament els horaris i punts d'arrebrega per a fomentar la participació ciutadana.

Els ecoparcs mòbils es consideren un complement als ecoparcs fixos, per la qual cosa no eximixen de les necessitats mínimes dels fixos (tipus A, B, C i D).

4.4. Ecoparcs necessaris

El criteri seguit per a estimar el nombre d'ecoparcs necessaris a la Comunitat Valenciana, tenint en compte la població de dret del municipi i/o comarca i la seua dispersió geogràfica, ha sigut el següent:

En zones rurals amb baixa densitat de població, l'ecoparc s'ubica en el municipi de més població de cada pla zonal amb una àrea d'influència de 5 quilòmetres per a donar servici als municipis veïns. En funció del nombre d'habitants als quals done servici es determinarà el nombre i tipus d'ecoparcs que s'han de construir. Este procediment s'aplicarà progressivament fins que tots els nuclis urbans municipals queden inclosos en una àrea d'influència i tinguen assignats almenys un ecoparc. Associat a este ecoparc i en funció de les característiques de la zona, es podrà complementar el servici amb un ecoparc mòbil.

Procedint d'esta manera en la totalitat del territori de la Comunitat Valenciana, s'obté la distribució d'ecoparcs fixos següent, per Pla zonal:

Taula 2 . Estimació del nombre d'ecoparcs per àrea de gestió.

Àrea de gestió	Nomenclatura anterior	Tipus A	Tipus B	Tipus C	Tipus D
C1	I	15	12	5	5
C2	II, IV, V	20	8	2	7
C3/V1	AG2 III, VIII	6	5	2	4
C3/V1	AG2 III, VIII		3	1	1
V2	AG1 III, VIII		1		13
V3	VI, VII, IX	16	26	1	9
V4	AG1 X, XI, XII	1	9	11	10
V5	AG2 X, XI, XII	13	33	6	5
A1	XV	3	4	4	13
A2	XIV	1	7	1	7
A3	XIII	1	4	5	4
A4	XVI				4
A5	XVIII	1	4	1	6
A6	XVII		2	1	9

4.5. Projectes de construcció

L'ecoparc es dissenyarà d'acord amb criteris de funcionalitat i accessibilitat, preveient mesures per a facilitar les operacions de depòsit de residus i de retirada dels contenidors, sense oblidar criteris paisajístics i mediambientals que n'afavorisquen la integració en l'entorn.

4.5.1. Senyalització

de una bàscula y/o una màquina compactadora. La superfície necessària para esta instal·lació es de 1500 – 2000 m².

4.3.4. Ecoparque tipo D

Es el modelo más grande de ecoparque. Se articula de un modo similar al anterior, si bien los contenedores tendrán 18/26 m³ de capacidad y se dispondrá de un acceso específico para los camiones de transporte de los residuos (carga y descarga), diferenciado del de los vehículos de los usuarios. La superficie estimada para este modelo es de 2500 – 5000 m².

4.3.5. Ecoparque móvil

Se trata de un vehículo de recogida selectiva de residuos que actúa en diferentes zonas de la población con una periodicidad y un recorrido preestablecido. El vehículo vendrá equipado con un contenedor con distintos compartimentos para la recogida selectiva de los residuos. Este servicio deberá ser usado preferentemente para recoger residuos voluminosos y residuos peligrosos en zonas urbanas densas y en zonas rurales de baja densidad de población.

La entidad titular del ecoparque móvil deberá difundir adecuadamente los horarios y puntos de recogida para fomentar la participación ciudadana.

Los ecoparques móviles se consideran un complemento a los ecoparques fijos, por lo que no eximen de las necesidades mínimas de los fijos (tipo A, B, C y D).

4.4. Ecoparques necesarios

El criterio seguido para estimar el número de ecoparques necesarios en la Comunitat Valenciana, teniendo en cuenta la població de derecho del municipio y/o comarca y su dispersió geogràfica ha sido el siguiente:

En zonas rurales con baja densidad de población, el ecoparque se ubica en el municipio de mayor población de cada plan zonal con un área de influencia de 5 kilómetros para dar servicio a los municipios vecinos. En función del número de habitantes a los que de servicio se determinará el número y tipo de ecoparque/s a construir. Este procedimiento se aplicará progresivamente hasta que todos los cascos urbanos municipales queden incluidos en un área de influencia y tengan asignados al menos un ecoparque. Asociado a este ecoparque y en función de las características de la zona, se podrá complementar el servicio con ecoparque móvil.

Procediendo de esta manera en la totalidad del territorio de la Comunitat Valenciana, se obtiene la siguiente distribución de ecoparques fijos, por plan zonal:

Tabla 2 . Estimación del número de ecoparques por área de gestión.

Àrea de gestió	Nomenclatura anterior	Tipo A	Tipo B	Tipo C	Tipo D
C1	I	15	12	5	5
C2	II, IV, V	20	8	2	7
C3/V1	AG2 III, VIII	6	5	2	4
C3/V1	AG2 III, VIII		3	1	1
V2	AG1 III, VIII		1		13
V3	VI, VII, IX	16	26	1	9
V4	AG1 X, XI, XII	1	9	11	10
V5	AG2 X, XI, XII	13	33	6	5
A1	XV	3	4	4	13
A2	XIV	1	7	1	7
A3	XIII	1	4	5	4
A4	XVI				4
A5	XVIII	1	4	1	6
A6	XVII		2	1	9

4.5. Proyectos de construcción

El ecoparque se diseñará conforme a criterios de funcionalidad y accesibilidad, previendo medidas para facilitar las operaciones de depósito de residuos y de retirada de los contenedores, sin olvidar criterios paisajísticos y medioambientales que favorezcan su integración en el entorno.

4.5.1. Señalización

La ubicació de l'Ecoparc haurà d'estar suficientment senyalitzada en tot el terme municipal i, com a mínim, en tots els accessos al nucli urbà del seu municipi d'ubicació.

A l'entrada de la instal·lació es disposaran, en llocs ben visibles, un o més cartells informatius que continguen com a mínim la informació següent:

- Nom de la instal·lació.
- Horari d'obertura.
- Residus admesos.
- Limitacions quantitatives i qualitatives d'aportació.
- Taxes administratives que siguen procedents.
- Entitat responsable de l'explotació de la instal·lació.
- Dades de contacte (telèfon, fax, pàgina web, correu electrònic, etc.).

Així mateix, la instal·lació disposarà de la senyalització interna necessària per a facilitar la circulació dels usuaris i la identificació dels residus que es poden depositar en cada un dels contenidors. En el cas dels ecoparcs tipus C i D podria ser recomanable disposar en l'entrada d'un plànol guia en el qual consten les diferents zones de contenidors.

4.5.2. Infraestructura i equipaments

- La instal·lació disposarà d'un tancament perimetral que impedisca l'accés fora dels horaris d'obertura, així com de portes d'entrada i eixida diferenciades per a vehicles i vianants.

- Tot el sòl de la instal·lació estarà pavimentat i impermeabilitzat per mitjà d'asfalt i formigó (a excepció de les zones enjardinades).

- La pavimentació haurà de ser diferenciada en funció de l'àrea que es considere. Així tenim que:

- L'àrea de recorregut d'usuaris disposarà d'un paviment bituminós.

- L'àrea de maniobra dels camions disposarà d'un paviment de formigó.

- S'instal·laran els contenidors necessaris en nombre i capacitat, segons el tipus d'ecoparc i de característiques adequades al tipus de residu que s'ha de depositar.

- Els vials interiors de circulació tindran una amplària mínima de 4 metres amb la finalitat de fer un ús àgil i adequat de la instal·lació.

- S'adoptaran les mesures necessàries per a facilitar les operacions de depòsit dels residus en els contenidors.

- Es preveurà la facilitat de la descàrrega dels residus dins de les caixes o contenidors, bé siga limitant-ne l'alçària o per mitjà de plataformes o molls de càrrega.

- S'ha de preveure una àrea de maniobra per als camions que s'ocupen del transport dels contenidors, procurant que no dificulte l'accés als particulars.

- Tots els models d'instal·lació disposaran dels elements comuns següents:

1. Una oficina de recepció i, almenys, un lavabo.

2. Un espai cobert i ventilat per a emmagatzemar els residus peril·losos, amb sòl de material impermeable i cubetes de seguretat per a l'emmagatzematge dels residus líquids.

3. Un espai específic per a l'emmagatzematge temporal dels residus d'aparells elèctrics i electrònics amb paviment impermeable i amb instal·lació d'arreglada de vessaments i, si és procedent, cobert i amb decantadors i netejadors-desgreixadors.⁶

- Es dotarà la instal·lació d'una xarxa d'aigua per a la neteja i el reg de les zones verdes. Si es considera oportú, podrà instal·lar-se un depòsit d'arreglada d'aigua de pluja i posteriorment utilitzar-la com a aigua de reg.

- Es dotarà la instal·lació de l'equipament necessari contra incendis.

- La instal·lació es dissenyarà amb sistema de drenatge per al desagüe d'aigües pluvials.

- S'han d'instal·lar els punts de llum exteriors a una alçària màxima de 3,5 metres i, en tot cas, disposaran d'una pantalla superior que dirigeixca el feix de llum cap avall, a fi de minimitzar la contaminació lumínica.

La ubicación del ecoparque deberá estar suficientemente señalizada en todo el término municipal y, como mínimo, en todos los accesos al casco urbano de su municipio de ubicación.

A la entrada de la instalación se dispondrán, en lugares bien visibles, uno o varios carteles informativos que contengan como mínimo la siguiente información:

- Nombre de la instalación.
- Horario de apertura.
- Residuos admitidos.
- Limitaciones cuantitativas y cualitativas de aportación.
- Tasas administrativas que procedan.
- Entidad responsable de la explotación de la instalación.
- Datos de contacto (teléfono, fax, página web, correo electrónico, etc.).

Asimismo, la instalación dispondrá de la señalización interna necesaria para facilitar la circulación de los usuarios y la identificación de los residuos que se pueden depositar en cada uno de los contenedores. En el caso de los ecoparques tipo C y D podría ser recomendable disponer en la entrada de un plano guía en el que consten las diferentes zonas de contenedores.

4.5.2. Infraestructura y equipamientos

- La instalación dispondrá de un cerramiento perimetral que impida el acceso fuera de los horarios de apertura, así como de puertas de entrada y salida diferenciadas para vehículos y peatones.

- Todo el suelo de la instalación estará pavimentado e impermeabilizado mediante asfalto y hormigón (a excepción de las zonas ajardinadas).

- La pavimentación deberá ser diferenciada en función del área a considerar. Así tenemos que:

El área de recorrido de usuarios contará con un pavimento bituminoso.

El área de maniobra de los camiones contará con un pavimento de hormigón.

- Se instalarán los contenedores necesarios en número y capacidad, según el tipo de ecoparque y de características adecuadas al tipo de residuo a depositar.

- Los viales interiores de circulación tendrán una anchura mínima de 4 metros con la finalidad de hacer un uso ágil y adecuado de la instalación.

- Se adoptarán las medidas necesarias para facilitar las operaciones de depósito de los residuos en los contenedores.

- Se preverá la facilidad de la descarga de los residuos dentro de las cajas o contenedores, bien sea limitando su altura o mediante plataformas o muelles de carga.

- Debe preverse un área de maniobra para los camiones que se ocupen del transporte de los contenedores, procurando que no dificulte el acceso a los particulares.

- Todos los modelos de instalación dispondrán de los siguientes elementos comunes:

1. Una oficina de recepción y, al menos, un lavabo.

2. Un espacio cubierto y ventilado para almacenar los residuos peligrosos, con suelo de material impermeable y cubetas de seguridad para el almacenamiento de los residuos líquidos.

3. Un espacio específico para el almacenamiento temporal de los residuos de aparatos eléctricos y electrónicos con pavimento impermeable y con instalación de recogida de derrames y, si procede cubierto y con decantadores y limpiadores-desengrasadores.⁶

- Se dotará a la instalación de una red de agua para la limpieza y el riego de las zonas verdes. Si se considerara oportuno, podría instalarse un depósito de recogida de agua de lluvia y posteriormente utilizarla como agua de riego.

- Se dotará a la instalación del equipamiento necesario contra incendios.

- La instalación se diseñará con sistema de drenaje para el desagüe de aguas pluviales.

- Se instalarán los puntos de luz exteriores a una altura máxima de 3,5 metros y en todo caso dispondrán de una pantalla superior que dirija el haz de luz hacia abajo, con el fin de minimizar la contaminación lumínica.

6. Annex IV del Reial Decret 208/2005, de 25 de febrer, sobre aparells elèctrics i electrònics i la gestió dels seus residus (BOE núm. 49, de 26.02.05).

6. Anexo IV del Real Decreto 208/2005, d 25 de febrero, sobre aparatos eléctricos y electrónicos y la gestión de sus residuos (BOE nº49 de 26/02/05)

– En l'interior de la instal·lació es preveuran zones enjardinades amb espècies vegetals autòctones.

– La instal·lació serà accessible per a tots els usuaris, especialment per a les persones amb mobilitat reduïda, per a les quals han de respectar-se els criteris establits en la normativa sectorial que siga aplicable. Amb esta finalitat, el projecte tècnic de la instal·lació incorporarà un estudi de mobilitat en què s'analitze el compliment de tots els criteris establits en la normativa sectorial i les solucions oferides per a facilitar l'accés al públic en general.⁷

4.6. Residus admissibles

En qualsevol dels tipus d'ecoparc s'admetran els residus urbans o municipals que s'indiquen a continuació, segons la codificació establida en la Llista Europea de Residus:⁸

CAPÍTOL 15 RESIDUS D'ENVASOS (incloent-hi els residus d'envasos de la recollida selectiva municipal); ABSORBENTS, DRAPS DE NETEJA.

- 150101 Envasos de paper i cartó
- 150102 Envasos de plàstic
- 150103 Envasos de fusta
- 150104 Envasos metàl·lics
- 150105 Envasos compostos
- 150106 Envasos mesclats
- 150107 Envasos de vidre
- 150109 Envasos tèxtils
- 150110* Envasos que contenen restes de substàncies perilloses o hi estan contaminats
- 150111* Envasos metàl·lics, inclosos els recipients de pressió buits, que contenen una matriu sòlida i porosa perillosa
- 150202* Absorbents, materials de filtració (inclosos els filtres d'oli no especificats en una altra categoria), draps de neteja i roba protectora contaminada per substàncies perilloses.
- 150203 Absorbents, materials de filtració, draps de neteja i roba protectora diferent dels especificats en el codi 15 02 02

CAPÍTOL 20 RESIDUS MUNICIPALS (residus domèstics i residus assimilables procedents dels comerços, indústries i institucions), incloent-hi les fraccions arreglades selectivament.

- 200101 Paper i cartó
- 200102 Vidre
- 200110 Roba
- 200111 Teixits
- 200113* Dissolvents
- 200114* Àcids
- 200115* Àlcalis
- 200117* Productes fotoquímics
- 200119* Plaguicides
- 200121* Tubs fluorescents i altres residus que contenen mercuri

- 200123* Equips rebutjats que contenen clorofluorocarboni
- 200125 Olis i greixos comestibles
- 200126* Olis i greixos diferents dels especificats en el codi 20 01 25
- 200127* Pintures, tintes, adhesius i resines que contenen substàncies perilloses
- 200128 Pintures, tintes, adhesius i resines diferents dels especificats en el codi 200127
- 200129* Detergents que contenen substàncies perilloses
- 200130 Detergents diferents dels especificats en el codi 200129

7. Llei 1/1998, de 5 de maig, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació (DOGV núm. 3237, de 7 de maig de 1998) i Decret 39/2004, de 5 de març, del Consell de la Generalitat, pel qual es desplega la Llei 1/1998, de 5 de maig (DOGV núm. 4709, de 10 de març de 2004). Reial Decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació (BOE núm. 74, de 28 de març de 2006).

8. Codi de la Llista Europea de Residus, inclosa en l'Orde MAM/304/2002, de 8 de febrer (BOE núm. 43, de 19 de febrer de 2002).

– En el interior de la instalación se preverán zonas ajardinadas con especies vegetales autóctonas.

– La instalación será accesible para todos los usuarios, especialmente para las personas con movilidad reducida debiendo respetarse los criterios establecidos en la normativa sectorial que resulte de aplicación. A tal fin, el proyecto técnico de la instalación incorporará un estudio de movilidad en el que se analice el cumplimiento de todos los criterios establecidos en la normativa sectorial y las soluciones ofrecidas para facilitar el acceso al público en general.⁷

4.6. Residuos admisibles

En cualquiera de los tipos de ecoparque, se admitirán los residuos urbanos o municipales que se relacionan a continuación, según la codificación establecida en la Lista Europea de Residuos:⁸

CAPITULO 15 RESIDUOS DE ENVASES (incluidos los residuos de envases de la recogida selectiva municipal); ABSORBENTES, TRAPOS DE LIMPIEZA.

- 150101 Envasos de papel y cartón
- 150102 Envasos de plástico
- 150103 Envasos de madera
- 150104 Envasos metálicos
- 150105 Envasos compuestos
- 150106 Envasos mezclados
- 150107 Envasos de vidrio
- 150109 Envasos textiles
- 150110* Envasos que contienen restos de sustancias peligrosas o están contaminados por ellas
- 150111* Envasos metálicos, incluidos los recipientes a presión vacíos, que contienen una matriz sólida y porosa peligrosa
- 150202* Absorbentes, materiales de filtración (incluidos los filtros de aceite no especificados en otra categoría), trapos de limpieza y ropas protectoras contaminadas por sustancias peligrosas.
- 150203 Absorbentes, materiales de filtración, trapos de limpieza y ropas protectoras distintos de los especificados en el código 15 02 02

CAPITULO 20 RESIDUOS MUNICIPALES (residuos domésticos y residuos asimilables procedentes de los comercios, industrias e instituciones), incluidas las fracciones recogidas selectivamente.

- 200101 Papel y cartón
- 200102 Vidrio
- 200110 Ropa
- 200111 Tejidos
- 200113* Disolventes
- 200114* Ácidos
- 200115* Alkalis
- 200117* Productos fotoquímicos
- 200119* Plaguicidas
- 200121* Tubos fluorescentes y otros residuos que contienen mercurio

- 200123* Equipos desechados que contienen clorofluorocarburos
- 200125 Aceites y grasas comestibles
- 200126* Aceites y grasas distintos de los especificados en el código 20 01 25
- 200127* Pinturas, tintas, adhesivos y resinas que contienen sustancias peligrosas
- 200128 Pinturas, tintas, adhesivos y resinas distintos de los especificados en el código 200127
- 200129* Detergentes que contienen sustancias peligrosas
- 200130 Detergentes distintos de los especificados en el código 200129

7. Ley 1/1998, de 5 de mayo, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación (DOGV n° 3237 de 7 de mayo de 1.998) y Decreto 39/2004, de 5 de marzo del Consell de la Generalitat, por el que se desarrolla la Ley 1/1998, de 5 de mayo (DOGV n° 4709 de 10 de marzo de 2.004). Real Decreto 314/2006, de 17 de marzo, por el que se aprueba el Código Técnico de la Edificación (BOE n° 74 de 28 de marzo de 2.006).

8. Código de la Lista Europea de Residuos, incluida en la Orden MAM/304/2002, de 8 de febrero (BOE n° 43 de 19 de febrero de 2002)

200133* Bateries i acumuladors especificats en els codis 16 06 01, 16 06 02 o 16 06 03 i bateries i acumuladors sense classificar que contenen eixes bateries

200134 Bateries i acumuladors diferents dels especificats en el codi 20 01 33

200135* Equips elèctrics i electrònics rebutjats, diferents dels especificats en els codis 20 01 21 i 20 01 23, que contenen components perillosos

200136 Equips elèctrics i electrònics rebutjats diferents dels especificats en els codis 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35

200137* Fusta que conté substàncies perilloses

200138 Fusta diferent de l'especificada en el codi 20 01 37

200139 Plàstics

200140 Metalls

200201 Residus biodegradables de parcs i jardins

200202 Terra i pedres

200307 Residus voluminos

ALTRES RESIDUS ADMISSIBLES

170107 Mesclades de formigó, rajoles, teules i materials ceràmics diferents de les especificades en el codi 170106

170904 Residus mesclats de la construcció i demolició diferents dels especificats en els codis 170901, 170902 i 170903.

170903* Altres residus de construcció i demolició (incloent-hi els residus mesclats) que contenen substàncies perilloses.

(Únicament fa referència als residus i runes procedents d'obres menors de la construcció i reparació domiciliària)

080399 Altres residus de la distribució i utilització de tintes d'impressió (Inclou cartutxos de tòner i d'impressió usats)

090107 Pel·lícules i paper fotogràfic que contenen plata o compostos de plata.

(Inclou les radiografies d'origen domiciliari)

160103 Pneumàtics fora d'ús

(Únicament fa referència als pneumàtics exclosos de l'àmbit d'aplicació del Decret 2/2003, de 7 de gener, del Consell de la Generalitat, i els procedents de domicilis particulars)

4.7. Residus admissibles en funció del seu origen

Serán admissibles en l'ecoparc els residus urbans o municipals. Es consideren com a tals, d'acord amb l'article 4.e) de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, els generats en els domicilis particulars, comerços, oficines i servicis, així com tots aquells que no tinguen la qualificació de perillosos i que per la seua naturalesa o composició puguen assimilar-se als produïts en els anteriors llocs o activitats.

A estos efectos, en la medida que se generen en domicilios, comercios, oficinas i/o servicios, los residuos derivados de actividades de mantenimiento⁹ a terceros efectuadas en los esmentats llocs tindran la consideració de residus urbans o municipals, i el titular de l'activitat de manteniment podrà depositar-los en l'ecoparc, sempre que adjunte el document fehaent que acredite l'operació de manteniment efectuada.

Quan la procedència del residu siga diferent de la de domicilis particulars, l'ajuntament podrà establir limitacions de les quantitats que cal depositar i/o la periodicitat en la realització de les entregues a l'ecoparc, sense perjudici de la facultat d'obligar-los a gestionar-los per sí mateixos o a entregar-los a gestors autoritzats de conformitat amb l'article 60 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana.

5. Residus no admissibles

En cap cas seran admissibles en l'ecoparc els residus següents:

- a) Residus procedents de la recollida selectiva de matèria orgànica.
- b) Residus sanitaris.
- c) Residus radioactius.

9. Per exemple: manteniment d'instal·lacions elèctriques, d'aire condicionat, llanterneria, pintura i altres reparacions domiciliàries.

200133* Baterías y acumuladores especificados en los códigos 16 06 01, 16 06 02 o 16 06 03 y baterías y acumuladores sin clasificar que contienen esas baterías

200134 Baterías y acumuladores distintos de los especificados en el código 20 01 33

200135* Equipos eléctricos y electrónicos desechados, distintos de los especificados en los códigos 20 01 21 y 20 01 23, que contienen componentes peligrosos

200136 Equipos eléctricos y electrónicos desechados distintos de los especificados en los códigos 20 01 21, 20 01 23 y 20 01 35

200137* Madera que contiene sustancias peligrosas

200138 Madera distinta de la especificada en el código 20 01 37

200139 Plásticos

200140 Metales

200201 Residuos biodegradables de parques y jardines

200202 Tierra y piedras

200307 Residuos voluminos

OTROS RESIDUOS ADMISIBLES

170107 Mezclas de hormigón, ladrillos, tejas y materiales cerámicos distintas de las especificadas en el código 170106

170904 Residuos mezclados de la construcción y demolición distintos de los especificados en los códigos 170901, 170902 y 170903.

170903* Otros residuos de construcción y demolición (incluidos los residuos mezclados) que contienen sustancias peligrosas.

(Únicamente hace referencia a los residuos y escombros procedentes de obras menores de la construcción y reparación domiciliaria)

080399 Otros residuos de la distribución y utilización de tintas de impresión

(Incluye cartuchos de tóner y de impresión usados)

090107 Películas y papel fotográfico que contienen plata o compuestos de plata.

(Incluye las radiografías de origen domiciliario)

160103 Neumáticos fuera de uso

(Únicamente hace referencia a los neumáticos excluidos del ámbito de aplicación del Decreto 2/2003, de 7 de enero del Consell de la Generalitat y los procedentes de domicilios particulares)

4.7. Residuos admisibles en función de su origen

Serán admisibles en el ecoparque los residuos urbanos o municipales, considerándose como tales, de acuerdo con el artículo 4 e) de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, los generados en los domicilios particulares, comercios, oficinas y servicios, así como todos aquellos que no tengan la calificación de peligrosos y que por su naturaleza o composición puedan asimilarse a los producidos en los anteriores lugares o actividades.

A estos efectos, en la medida en que se generen en domicilios, comercios, oficinas y/o servicios, los residuos derivados de actividades de mantenimiento⁹ a terceros efectuadas en dichos lugares tendrán la consideración de residuos urbanos o municipales, pudiendo el titular de la actividad de mantenimiento depositarlos en el ecoparque, siempre que se acompañe documento fehaciente que acredite la operación de mantenimiento efectuada.

Cuando la procedencia del residuo sea distinta a la de domicilios particulares, el Ayuntamiento podrá establecer limitaciones de cantidades a depositar y/o periodicidad en la realización de las entregas al ecoparque, sin perjuicio de la facultad de obligarles a gestionarlos por sí mismos o a entregarlos a gestores autorizados de conformidad con el artículo 60 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana.

5. Residuos no admisibles

En ningún caso serán admisibles en el ecoparque los siguientes residuos:

- a) Residuos procedentes de la recogida selectiva de materia orgánica.
- b) Residuos sanitarios.
- c) Residuos radioactivos.

9. Por ejemplo; mantenimiento de instalaciones eléctricas, de aire acondicionado, fontanería, pintura, y otras reparaciones domiciliarias.

- d) Residus generats per les activitats mineres o extractives.
- e) Vehicles fora d'ús.
- f) Materials explosius (de pirotècnia, coixins de seguretat, etc.).
- g) Residus mesclats.

6. Normes d'ús i gestió de l'Ecoparc

Tots els ecoparcs han de disposar d'un reglament intern d'ús i gestió, en el qual s'arreglen com a mínim les especificacions següents:

6.1. El personal de la instal·lació

Tota instal·lació disposarà d'una persona responsable durant l'horari d'obertura al públic que s'encarregarà del control del seu funcionament, informará als usuaris i vigilarà que estos en facen un bon ús, mantindrà un registre diari d'entrades i eixides, organitzarà amb els gestors autoritzats l'arregle dels residus i comunicarà a l'entitat gestora les incidències que observe.

Tot el personal de la instal·lació haurà de disposar dels coneixements previs necessaris sobre el seu funcionament, la composició i el tipus dels residus admissibles.

L'entitat gestora de la instal·lació proporcionarà als seus treballadors la formació adequada sobre prevenció de riscos laborals.

6.2. Horari

La instal·lació disposarà d'un horari d'obertura al públic adaptat a les necessitats dels usuaris potencials, amb la finalitat de facilitar-ne la utilització.

Es recomana que la instal·lació estiga oberta al públic durant algun dia del cap de setmana i durant la setmana en horaris compatibles amb l'horari laboral per a facilitar l'afluència d'usuaris.

Així mateix, es recomana que l'horari d'obertura coincidisca amb les hores de sol per a minimitzar el consum energètic, sempre que la resta de condicionants ho permeten.

6.3. Funcionament

El responsable de la instal·lació supervisarà la quantitat i la composició de tots els residus que es depositen, amb la finalitat de comprovar que es tracta de residus admissibles. En cas de dubte sobre la procedència o naturalesa del residu, podrà rebutjar-lo, i ho farà constar en el llibre d'incidències.

Els residus perillosos hauran de ser depositats en els contenidors pertinents, segons les indicacions específiques del personal de la instal·lació. Així mateix, es vetlarà perquè els usuaris depositen la resta de residus en els contenidors adequats. En cap cas es permetrà la retirada de residus per part d'usuaris.

El personal de la instal·lació controlarà periòdicament l'estat dels contenidors i avisarà els gestors autoritzats corresponents per a la retirada dels residus amb la periodicitat necessària, abans de comprometre la capacitat de l'ecoparc. En cap cas la freqüència de retirada serà superior als 6 mesos per als residus perillosos.

Es controlarà l'ús eficient de l'energia i l'estalvi hídric en els usos sanitaris, en la neteja de les instal·lacions i en el reg de les zones verdes.

6.4. Gestió dels residus depositats¹⁰

La gestió dels residus depositats inclourà les operacions següents: recepció, classificació, emmagatzematge i entrega a gestor autoritzat.

En les operacions de gestió posteriors a la recepció del residu es prioritzarà la reutilització a la valorització; i esta a l'eliminació per mitjà de depòsit en abocador i sempre amb criteris de proximitat a l'ecoparc.

El transport i la gestió dels residus es realitzaran sempre amb gestors autoritzats per la conselleria competent en matèria de medi ambient per als residus de què es tracte.¹¹ Les empreses que realitzen la gestió de residus perillosos utilitzaran els documents de control i seguiment establits en la legislació vigent.

10. Llei 10/2000, de Residus de la Comunitat Valenciana; Reial Decret 833/1998, pel qual s'aprova el reglament de residus tòxics i perillosos -modificat pel Reial Decret 952/1997 i d'altra normativa sectorial d'aplicació..

11. La llista d'empreses inscrites en el Registre de Gestors Autoritzats de Residus de la Comunitat Valenciana pot consultar-se en la pàgina web de la conselleria competent en medi ambient: www.cma.gva.es

- d) Residuos generados por las actividades mineras o extractivas.
- e) Vehículos fuera de uso.
- f) Materiales explosivos (de pirotecnia, air bags, etc).
- g) Residuos mezclados.

6. Normas de uso y gestión del ecoparque

Todos los ecoparques deben disponer de un reglamento interno de uso y gestión, en el que se recojan como mínimo las siguientes especificaciones:

6.1. El personal de la instalación

Toda instalación dispondrá de una persona responsable durante el horario de apertura al público que se encargará del control de su funcionamiento, informará a los usuarios y vigilará que éstos hagan un buen uso de la misma, mantendrá un registro diario de entradas y salidas, organizará con los gestores autorizados la recogida de los residuos, y comunicará a la entidad gestora de las incidencias que observe.

Todo el personal de la instalación deberá disponer de los conocimientos previos necesarios sobre el funcionamiento de la misma la composición y tipo de los residuos admisibles.

La entidad gestora de la instalación proporcionará a sus trabajadores la formación adecuada sobre prevención de riesgos laborales.

6.2. Horario

La instalación dispondrá de un horario de apertura al público adaptado a las necesidades de los usuarios potenciales, con la finalidad de facilitar su utilización.

Se recomienda que la instalación permanezca abierta al público durante algún día del fin de semana y durante la semana en horarios compatibles con el horario laboral para facilitar la afluencia de usuarios.

Asimismo se recomienda que el horario de apertura coincida con las horas de sol para minimizar el consumo energético, siempre y cuando el resto de condicionantes lo permitan.

6.3. Funcionamiento

El responsable de la instalación supervisarà la cantidad y composición de todos los residuos que se pretendan depositar, con la finalidad de comprobar que se trata de residuos admisibles. En caso de duda sobre la procedencia o naturaleza del residuo, podrá rechazarlo, haciéndolo constar en el libro de incidencias.

Los residuos peligrosos deberán ser depositados en los contenedores pertinentes, según las indicaciones específicas del personal de la instalación. Asimismo, se velará para que los usuarios depositen el resto de residuos en los contenedores adecuados. En ningún caso se permitirá la retirada de residuos por parte de usuarios.

El personal de la instalación controlará periódicamente el estado de los contenedores y avisará a los gestores autorizados correspondientes para la retirada de los residuos con la periodicidad necesaria, antes de comprometer la capacidad del ecoparque. En ningún caso la frecuencia de retirada será superior a los 6 meses para los residuos peligrosos.

Se controlará el uso eficiente de la energía y el ahorro hídrico en los usos sanitarios, en la limpieza de las instalaciones y en el riego de las zonas verdes.

6.4. Gestión de los residuos depositados¹⁰

La gestión de los residuos depositados incluirá las siguientes operaciones: recepción, clasificación, almacenamiento y entrega a gestor autorizado.

En las operaciones de gestión posteriores a la recepción del residuo se priorizará la reutilización a la valorización; y ésta a la eliminación mediante depósito en vertedero y siempre con criterios de proximidad al ecoparque.

El transporte y la gestión de los residuos se realizarán siempre con gestores autorizados por la Conselleria competente en materia de medio ambiente para los residuos de que se trate¹¹. Las empresas que realicen la gestión de residuos peligrosos utilizarán los documentos de control y seguimiento establecidos en la legislación vigente.

10. Ley 10/2000, de Residuos de la Comunidad Valenciana; Real Decreto 833/1998 por el que se aprueba el reglamento de residuos tóxicos y peligrosos -modificado por el Real Decreto 952/1997 y demás normativa sectorial de aplicación.

11. La lista de empresas inscritas en el Registro de Gestores Autorizados de Residuos de la Comunidad Valenciana puede consultarse en la página web de la Conselleria competente en medio ambiente: www.cma.gva.es

El responsable de la instal·lació portarà un registre diari en què es consignen les entrades i eixides de residus, especificant el tipus, quantitat, origen i destinació, així com el número del document de control i el seguiment de residus perillosos, quan siga necessària la seua utilització.

Abans de l'1 de març de cada any s'omplirà una memòria anual amb el resum de les activitats realitzades l'any anterior, que serà presentada davant de la direcció general competent en matèria de residus. En l'annex es detalla el model de memòria que s'haurà d'omplir.

6.5. Consideracions en la manipulació dels residus

Com a norma general, serà l'entitat explotadora de l'ecoparc la que garantirà l'adequada gestió dels residus d'acord amb la legislació vigent.

La manipulació dels residus depositats en la instal·lació es realitzarà tenint en compte les característiques especials de cada un. En cap cas es mesclaran entre si residus de diferent composició i s'adoptaran les mesures necessàries per a evitar vessaments de substàncies potencialment contaminants.

6.5.1. Residus perillosos

– Els residus perillosos s'emmagatzemaran en una zona especialment dissenyada per a això: estarà pavimentada, ensostrada i ventilada, amb sistemes que permeten la retenció i l'arreplega d'abocaments accidentals.

– En el cas de residus líquids, disposaran de safates o cubetes que garantisquen el confinament i la posterior arreplega dels possibles vessaments. Així mateix, disposaran de l'adequada quantitat d'absorbent no inflamable per a resoldre els possibles vessaments accidentals durant la manipulació dels residus líquids.

– Els residus perillosos es depositaran convenientment segregats per tipus, envasats, identificats i etiquetats d'acord amb el que indica l'article 14 del Reial Decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos.

– Es respectaran les classificacions i el tipus de contenidor per a emmagatzematge dels residus perillosos, segons els criteris dels gestors a qui es destinen.

– Les bateries s'han de col·locar de manera que no es puga abocar el líquid que contenen i sobre safates que arrepleguen els possibles abocaments accidentals.

– Per als olis usats d'automoció, s'han de prendre les precaucions necessàries per a evitar abocaments, sobretot en el traspàs de recipients. S'avisarà als usuaris dels riscos i la prohibició de mesclar olis de naturalesa diferent (els de motor amb els alimentaris, per exemple).

– Per als residus de dissolvents, pintures o vernissos, el responsable de la instal·lació avisarà als usuaris de la prohibició de mesclar estos residus amb altres de diferents característiques i recomanarà que es depositen tancats i en el seu envàs original, a fi de facilitar-ne la identificació i així poder garantir-ne la correcta gestió.

– Pel mateix motiu s'hauran de separar les piles botó de la resta de piles, i s'han de depositar en contenidors clarament diferenciats.

6.5.2. Residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE)

– Hi ha una normativa específica¹² que regula la gestió dels RAEE, que obliga les entitats locals de més de 5.000 habitants a la recollida selectiva d'estos residus procedents de les llars.

– Pel fet que alguns aparells elèctrics i electrònics poden presentar en la seua constitució components perillosos, es recomana que s'emmagatzemen en zones cobertes i sobre superfícies impermeables, dotats de sistemes per a l'arreplega de possibles vessaments.

– En el cas de RAEE que contenen gasos fluorocarbonats (CFC, HCFC i HFC o hidrocarburs gasosos, HC): frigorífics, congeladors, equips d'aire condicionat, etc., ha d'evitar-se la ruptura del circuit de refrigeració de l'aparell (que és exterior i té forma de reixeta) per a evitar la fuga del gas confinat i l'oli.

– En el cas de RAEE que contenen tubs de rajos catòdics (TRC) com ara televisors, monitors, etc. és important evitar la ruptura dels tubs de rajos catòdics perquè contenen components perillosos, com ara plom i sulfurs de cadmi i zinc. Es recomana la utilització de gàbies específiques per a pantalles.

El responsable de la instal·lació llevarà un registre diari en el que se consignen las entradas y salidas de residuos, especificando el tipo, cantidad, origen y destino, así como el nº del documento de control y seguimiento de residuos peligrosos, cuando sea necesaria su utilización.

Antes del 1 de marzo de cada año se cumplimentará una memoria anual, con el resumen de las actividades realizadas en el año anterior, que será presentada ante la dirección general competente en materia de residuos. En el anexo se detalla el modelo de memoria que se deberá cumplimentar.

6.5. Consideraciones en la manipulación de los residuos

Como norma general, será la entidad explotadora del ecoparque la que garantizará la adecuada gestión de los residuos de acuerdo con la legislación vigente.

La manipulación de los residuos depositados en la instalación se realizará teniendo en cuenta las características especiales de cada uno. En ningún caso se mezclarán entre sí residuos de diferente composición y se adoptarán las medidas precisas para evitar derrames de sustancias potencialmente contaminantes.

6.5.1. Residuos peligrosos

– Los residuos peligrosos se almacenarán en una zona especialmente diseñada para ello: estará pavimentada, techada y ventilada, con sistemas que permitan la retención y recogida de vertidos accidentales.

– En el caso de residuos líquidos dispondrán de bandejas o cubetos que garanticen el confinamiento y posterior recogida de los posibles derrames. Asimismo se contará con la adecuada cantidad de absorbente no inflamable para solventar los posibles derrames accidentales durante la manipulación de los residuos líquidos.

– Los residuos peligrosos se depositarán convenientemente segregados por tipo, envasados, identificados y etiquetados conforme a lo indicado en el artículo 14 del Real Decreto 833/1988, de 20 de julio, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley 20/1986, básica de Residuos tóxicos y peligrosos.

– Se respetarán las clasificaciones y el tipo de contenedor para almacenamiento de los residuos peligrosos, según los criterios de los gestores a los que se destinen.

– Las baterías se han de colocar de forma que no se pueda verter el líquido que contienen y sobre bandejas que recojan los posibles vertidos accidentales.

– Para los aceites usados de automoción se tomarán las precauciones necesarias para evitar vertidos, sobretodo en el traspaso de recipientes. Se avisará a los usuarios de los riesgos y la prohibición de mezclar aceites de naturalezas diferentes (los de motor con los alimentarios por ejemplo).

– Para los residuos de disolventes, pinturas o barnices, el responsable de la instalación avisará a los usuarios de la prohibición de mezclar estos residuos con otros de diferentes características y recomendará que se depositen cerrados y en su envase original, con el fin de facilitar su identificación y así poder garantizar su correcta gestión.

– Por el mismo motivo se deberán separar las pilas botón del resto de pilas, depositándose en contenedores claramente diferenciados.

6.5.2. Residuos de Aparatos Eléctricos y Electrónicos (RAEEs)

– Existe una normativa específica¹² que regula la gestión de los RAEEs, que obliga a las entidades locales de más de 5.000 habitantes a la recogida selectiva de estos residuos procedentes de los hogares.

– Debido a que algunos aparatos eléctricos y electrónicos pueden presentar en su constitución componentes peligrosos, se recomienda su almacenamiento en zonas cubiertas y sobre superficies impermeables, dotados de sistemas para la recogida de posibles derrames.

– En el caso de RAEEs conteniendo gases fluorocarbonados (CFC, HCFC y HFC ó hidrocarburos gaseosos, HC): Frigoríficos, congeladores, equipos de aire acondicionado, etc., debe evitarse la rotura del circuito de refrigeración del aparato (que es exterior y tiene forma de rejilla) para evitar el escape del gas confinado y el aceite.

– En el caso de RAEEs conteniendo tubos de rayos catódicos (TRCs) como televisores, monitores, etc. es importante evitar la rotura de los tubos de rayos catódicos, porque contienen componentes peligrosos, como plomo y sulfuros de cadmio y zinc. Se recomienda la utilización de jaulas específicas para pantallas.

12. Reial Decret 208/2005, de 25 de febrer, sobre aparells elèctrics i electrònics i la gestió dels seus residus.

12. Real Decreto 208/2005, de 25 de febrero, sobre aparatos eléctricos y electrónicos y la gestión de sus residuos.

– Els llums fluorescents, els llums de baix consum, les lluminàries compactes amb llums fluorescents o de baix consum, els mòbils i els equips de telecomunicacions hauran d'emmagatzemar-se en contenidors específics per a cada tipus de residu.

6.5.3. Pneumàtics

– Per a la recepció i emmagatzematge de pneumàtics usats caldrà ajustar-se al que disposa la normativa vigent en la matèria. En l'actualitat caldrà ajustar-se al que disposa el Decret 2/2003, de 7 de gener, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de la Producció, Possessió i Gestió dels Pneumàtics Fora d'Ús a la Comunitat Valenciana.

– En l'ecoparc només es podran acceptar pneumàtics provinents dels domicilis particulars i en cap cas els generats com a conseqüència d'activitats econòmiques.

– S'entendrà per pneumàtic únicament la coberta de cautxú, i s'haurà de depositar la llanta metàl·lica en el contenidor destinat als residus metàl·lics.

– L'emmagatzematge dels pneumàtics es realitzarà tenint en compte les normes de seguretat establides en la normativa de protecció d'incendis vigent, amb la finalitat d'evitar el risc d'incendi i la seua propagació.

6.6. Neteja i manteniment de les instal·lacions

Les instal·lacions han de presentar en tot moment un adequat estat de neteja i manteniment. Les operacions de neteja inclouran les instal·lacions i la maquinària amb els seus equips, els accessos des de l'exterior i l'entorn més immediat.

Les instal·lacions i la seua maquinària han d'estar en perfecte estat de manteniment amb la finalitat de minimitzar la generació d'olors, fums i sorolls que puguen comportar molèsties per als usuaris i els limítrofs. Així mateix, s'han d'adoptar les mesures oportunes per a evitar que les aigües pluvials s'acumulen en l'interior dels contenidors o puguen afectar els residus depositats.

Les instal·lacions han d'estar degudament equipades amb les mesures contra incendis exigides per la normativa en vigor, i està absolutament prohibit fumar en les zones d'emmagatzematge de productes inflamables.

6.7. Taxes administratives per prestació del servei

Per als residus procedents d'oficines, comerços i servicis es podrà meritar la taxa administrativa corresponent en funció de l'activitat d'origen, de les unitats o magnituds depositades i del residu de què es tracte. Estes taxes les establirà l'entitat local titular de la instal·lació a través de l'ordenança fiscal corresponent.

La informació relativa a les taxes que s'han de pagar, així com de l'ordenança fiscal que les aprova, haurà de figurar en un lloc visible a l'entrada de l'ecoparc.

6.8. Activitats de sensibilització i educació ambiental

Les entitats locals podran realitzar actuacions de sensibilització i difusió ambiental per a donar a conèixer als ciutadans l'existència i els beneficis de l'ecoparc. S'organitzaran periòdicament col·loquis i jornades divulgatives en els col·legis i instituts, així com amb les associacions de veïns i de comerciants de la localitat. Es col·locaran cartells per la població i es farà ús dels mitjans de comunicació locals amb esta finalitat.

Les instal·lacions de l'ecoparc es podran utilitzar per a activitats educatives relacionades amb la temàtica ambiental. Per a això es dissenyarà un programa d'activitats educatives que resulte atractiu per a tots els estrats de població. Serà convenient establir col·laboracions periòdiques amb els col·legis, instituts i diverses associacions socials municipals.

6.9. Control de la gestió de l'ecoparc

El personal de la instal·lació portarà un registre informatitzat en el qual es farà constar:

– L'ús de les instal·lacions per part dels usuaris. El responsable de la instal·lació omplirà per a cada dia una fitxa d'entrada en què conste la data, la composició dels residus depositats i la quantitat de cada un d'estos.

– Els incidents i les reclamacions que s'hagen produït. El responsable de la instal·lació documentarà estes circumstàncies en una fitxa explicativa, sense perjudi que òmpliga els fulls de reclamacions exigides per la normativa reguladora de consum.

– La gestió dels residus depositats. El responsable de la instal·lació omplirà una fitxa d'eixida en cada una de les entregues de residus als gestors autoritzats en la qual constarà la data, tipus i quantitat de residus

– Las lámparas fluorescentes, las lámparas de bajo consumo, las luminarias compactas con lámparas fluorescentes o de bajo consumo, los móviles y los equipos de telecomunicaciones deberán almacenarse en contenedores específicos para cada tipo de residuo.

6.5.3. Neumáticos

– Para la recepción y almacenamiento de neumáticos usados se estará a lo dispuesto en la normativa vigente en la materia. En la actualidad se estará a lo dispuesto en el Decreto 2/2003, de 7 de enero, del Consell, por el que se aprueba el Reglamento de la Producción, Posesión y Gestión de los Neumático Fuera de Uso en la Comunitat Valenciana.

– En el ecoparque sólo se podrán aceptar neumáticos provenientes de los domicilios particulares y en ningún caso los generados como consecuencia de actividades económicas.

– Se entenderá por neumático únicamente la cubierta de caucho, debiéndose depositar la llanta metálica en el contenedor destinado a los residuos metálicos.

– El almacenamiento de los neumáticos se realizará teniendo en cuenta las normas de seguridad establecidas en la normativa de protección de incendios vigente, con la finalidad de evitar el riesgo de incendio y su propagación.

6.6. Limpieza y mantenimiento de las instalaciones

Las instalaciones deben presentar en todo momento un adecuado estado de limpieza y mantenimiento. Las operaciones de limpieza incluirán las propias instalaciones y la maquinaria con sus equipos, los accesos desde el exterior y el entorno más inmediato.

Las instalaciones y su maquinaria han de estar en perfecto estado de mantenimiento con la finalidad de minimizar la generación de olores, humos y ruidos que puedan suponer molestias para los usuarios y los colindantes. Asimismo, se adoptarán las medidas oportunas para evitar que las aguas pluviales se acumulen en el interior de los contenedores o puedan afectar a los residuos depositados.

Las instalaciones estarán debidamente equipadas con las medidas contra incendios exigidas por la normativa en vigor. Y estará absolutamente prohibido fumar en las zonas de almacenamiento de productos inflamables.

6.7. Tasas administrativas por prestación del servicio

Para los residuos procedentes de oficinas, comercios y servicios se podrá devengar la tasa administrativa correspondiente en función de la actividad de origen, de las unidades o magnitudes depositadas y del residuo de que se trate. Dichas tasas serán establecidas por la entidad local titular de la instalación a través de la ordenanza fiscal correspondiente.

La información relativa a las tasas que deben ser abonadas, así como de la ordenanza fiscal que las aprueba deberá figurar en lugar visible a la entrada del ecoparque.

6.8. Actividades de sensibilización y educación ambiental

Las entidades locales podrán realizar actuaciones de sensibilización y difusión ambiental para dar a conocer a los ciudadanos la existencia y los beneficios del ecoparque. Se organizarán periódicamente coloquios y jornadas divulgativas en los colegios e institutos, así como con las asociaciones de vecinos y de comerciantes de la localidad. Se colocarán carteles por la población y se hará uso de los medios de comunicación locales con dicho fin.

Las instalaciones del ecoparque se podrán utilizar para actividades educativas relacionadas con la temática ambiental. Para ello se diseñará un programa de actividades educativas que resulte atractivo para todos los estratos de población. Será conveniente establecer colaboraciones periódicas con los colegios, institutos y diversas asociaciones sociales municipales.

6.9. Control de la gestión del ecoparque

El personal de la instalación llevará un registro informatizado en el que se hará constar:

– El uso de las instalaciones por parte de los usuarios. El responsable de la instalación rellenará para cada día una ficha de entrada en la que conste la fecha; la composición de los residuos depositados y la cantidad de cada uno de ellos.

– Los incidentes y reclamaciones que se hayan producido. El responsable de la instalación documentará estas circunstancias en una ficha explicativa, sin perjuicio de que se cumplimente las hojas de reclamaciones exigidas por la normativa reguladora de consumo.

– La gestión de los residuos depositados. El responsable de la instalación cumplimentará una ficha de salida en cada una de las entregas de residuos a los gestores autorizados en la que constará la fecha; tipo y

entregats, dades de l'empresa transportista i del vehicle utilitzat, així com de l'empresa gestora, i la gestió que s'aplicarà a cada residu.

– Les labors de neteja i manteniment de la instal·lació i de la maquinària. El personal encarregat haurà d'omplir una fitxa de neteja i manteniment en què indicarà les dades del treballador, el dia i la labor realitzada.

7. ANNEXOS
MEMÒRIA ANUAL DE GESTIÓ DE RESIDUS URBANS EN
ELS ECOPARCS

MEMÒRIA ANUAL DE GESTORS DE RESIDUS URBANS
--

ECOPARC

MUNICIPI:

ANY	NIF	NÚMERO DE GESTOR DE RESIDUS/CV

Titular de la instal·lació: (ajuntament, consorci...)
Persona de contacte:
Telèfon de contacte:

Titular de l'activitat (adjudicatari, empresa explotadora...) de l'explotació:
Persona de contacte:
Telèfon de contacte:

cantidad de residuos entregados; datos de la empresa transportista y del vehículo utilizado, así como de la empresa gestora; y modo de gestión que se va a aplicar a cada residuo.

– Las labores de limpieza y mantenimiento de la instalación y de la maquinaria. El personal encargado deberá cumplimentar una ficha de limpieza y mantenimiento en la que se indicará los datos del trabajador, el día y la labor realizada.

7. ANEXOS
MEMORIA ANUAL DE GESTIÓN DE RESIDUOS URBANOS
EN LOS ECOPARQUES

MEMORIA ANUAL DE GESTORES DE RESIDUOS URBANOS

ECOPARQUE

MUNICIPIO:

AÑO	NIF	Nº GESTOR DE RESIDUOS/CV

Titular de la instalación: (Ayuntamiento, Consorcio...)
Persona de contacto:
Teléfono de contacto:

Titular de la actividad (adjudicatario, empresa explotadora...) de la explotación:
Persona de contacto:
Teléfono de contacto:

RESIDUS D'ORIGEN URBÀ

TAULA ENTRADES

Codi LER		DESCRIPCIÓ	Tones	Altres unitats de mesura	
				Quantitat i unitat de mesura	Factor de conversió a tones
080399		Cartutxos de tòner i d'impressió usats			
090107		Radiografies:			
150101		Envasos: Paper i cartó (iglu blau):			
150102		Plàstics:			
150103		Fusta:			
150104		Metalls:			
150105		Brics:			
150106		Mesclats (iglu groc):			
150107		Vidre (iglu verd):			
150109		Tèxtils:			
150110*		Envasos de plàstic amb substàncies perilloses:			
150111*		Envasos metàl·lics amb substàncies perilloses:			
150202*		Absorbents: Absorbents: Filtres usats d'automoció:			
160103		Pneumàtics:			
170107		Mescles de formigó, rajoles...			
170903*		RCD mesclats amb RP			
170904		RCD mesclats			

TAULA ENTRADES

Altres unitats de mesura			
Codi LER	DESCRIPCIÓ	Tones	Quantitat i unitat de mesura
			Factor de conversió a tones
200101	Paper i cartó:		
200102	Vídre:		
200110/200111	Roba usada:		
200113*	Dissolvents:		
200114*	Àcids:		
200115*	Àlcalis:		
200117*	Productes fotoquímics:		
200119*	Plaguicides:		
200121*	Piles que contenen mercuri:		
	Fluorescents:		
200123*	Frigorífics i equips amb CFC:		
200125	Olis usats de cuina		
200126*	Olis usats de motors:		
200127*/200128	Pintura al dissolvent:		
200129*	Detergents que contenen substàncies perilloses:		
200130	Detergents diferents dels especificats en el codi 200129		
200133*	Bateries i acumuladors:		
200134	Piles alcalines:		

TAULA ENTRADES

Codi LER		DESCRIPCIÓ	Tones	Quantitat i unitat de mesura	Factor de conversió a tones
200135*	Equips elèctrics i pantalles electrònics amb RP	monitors i pantalles altres:			
200136	Equips elèctrics i electrònics sense RP				
200137*	Fusta que conté substàncies perilloses				
2001038	Fusta				
200139	Plàstics				
200140	Metalls:	ferro:			
		acer:			
		alumini:			
		altres:			
200201	Poda de jardineria:				
200202	Terra i pedres				
200307	Voluminosos	mobles:			
		matalafs:			
		altres:			
TOTAL ECOPEL					

TAULA D'EIXIDES A GESTORS AUTORITZATS: (cal omplir la taula següent per a cada tipus de residu emmagatzemat)

Codi LER:						
Descripció:						
Raó social	NIF	Número del gestor	NIMA	Municipi	Província	Quantitat (tones)
					TOTAL GESTIONAT (t)	

ALTRES ASPECTES QUE S'HAN DE DECLARAR:

(Indiqueu aquells residus gestionats que no s'hagen declarat en la taula anterior, així com qualsevol incidència ocorreguda durant l'exploració)

RESIDUOS DE ORIGEN URBANO

TABLA ENTRADAS

Código LER	DESCRIPCIÓN	Toneladas	Otras unidades de medida	
			Cantidad y unidad de medida	Factor conversión a toneladas de
080399	Cartuchos de tóner e impresión usados			
090107	Radiografías:			
150101	Envases: Papel cartón (iglu azul):			
150102	Plásticos:			
150103	Madera:			
150104	Metales:			
150105	Brick:			
150106	Mezclados (iglu amarillo):			
150107	Vidrio (iglu verde):			
150109	Textiles:			
150110*	Envases de plástico con sustancias peligrosas:			
150111*	Envases metálicos con sustancias peligrosas:			
150202*	Absorbentes:			
	Absorbentes: Filtros usados de automoción:			
160103	Neumáticos:			
170107	Mezclas de hormigón, ladrillos...			
170903*	RCDs mezclados con RPs			
170904	RCDs mezclados			
200101	Papel y cartón:			
200102	Vidrio:			

TABLA ENTRADAS		Otras unidades de medida	
		Cantidad y unidad de medida	Factor conversión a toneladas
Código LER	DESCRIPCIÓN	Toneladas	
200110/200111	Ropa usada:		
200113*	Disolventes:		
200114*	Ácidos:		
200115*	Álcalis:		
200117*	Productos fotoquímicos:		
200119*	Plaguicidas:		
200121*	Pilas que contienen mercurio:		
	Fluorescentes:		
200123*	Frigoríficos y equipos con CFCs:		
200125	Aceites usados de cocina		
200126*	Aceites usados de motores:		
200127*/200128	Pintura al disolvente:		
200129*	Detergentes que contienen sustancias peligrosas:		
200130	Detergentes distintos de los especificados en el código 200129		
200133*	Baterías y acumuladores:		
200134	Pilas alcalinas:		
200135*	Equipos eléctricos y electrónicos con RP		Monitores y pantallas
			Otros:
200136	Equipos eléctricos y electrónicos sin RP		
200137*	Madera que contiene sustancias peligrosas		
2001038	Madera		

TABLA ENTRADAS			
Código LER	DESCRIPCIÓN	Toneladas	Otras unidades de medida
		Cantidad y unidad de medida	Factor conversión a toneladas de
200139	Plásticos		
200140	Metales:	Hierro:	
		Acero:	
		Aluminio:	
		Otros:	
200201	Poda de jardinería:		
200202	Tierra y piedras		
200307	Voluminosos	Muebles:	
		Colchones:	
		Otros:	
TOTAL ECOPARQUE			

TABLA SALIDAS A GESTORES AUTORIZADOS: (Se deberá cumplimentar la siguiente tabla por cada tipo de residuo almacenado)

Código LER:						
Descripción:						
Razón social	NIF	N° Gestor	NIMA	Municipio	Provincia	Cantidad (toneladas)
					TOTAL	
					GESTIONADO (t)	

OTROS ASPECTOS A DECLARAR:

(Indicar aquellos residuos gestionados que no se hayan declarado en la tabla anterior, así como cualquier incidencia ocurrida durante la explotación)

ANNEX 1.2

Model d'ordenança reguladora de l'ús i funcionament de l'ecoparc

Índex

Capítol I. Disposicions generals
Article 1. Objecte
Article 2. Àmbit territorial
Article 3. Usuaris
Capítol II. Dels residus
Article 4. Residus admissibles en funció del seu origen
Article 5. Residus admissibles en funció de la seua naturalesa i composició
Article 6. Residus no admissibles
Capítol III. Drets i deures dels usuaris
Article 7. Drets dels usuaris
Article 8. Deures dels usuaris
Capítol IV. Descripció i funcionament de l'ecoparc
Article 9. Descripció
Article 10. Titularitat i gestió de l'ecoparc
Article 11. Horari
Article 12. Taxes administratives per prestació del servici
Article 13. Recepció dels residus
Capítol V. Del règim d'infraccions i sancions
Article 14. Potestat sancionadora
Article 15. Infraccions
Article 16. Sancions
Article 17. Obligació de reparar el dany causat
Article 18. Procediment i competència sancionadora
Disposició final

CAPÍTOL I
DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

Esta ordenança té per objecte l'establiment de les condicions generals d'ús de l'ecoparc, amb la finalitat d'aconseguir-ne el funcionament correcte com a centre de recollida selectiva de residus urbans o municipals i assimilables, destinat a la recepció i emmagatzematge temporal d'estos per a la posterior entrega a gestor autoritzat perquè siguen aprofitats o eliminats.¹³

Article 2. Àmbit territorial

L'ecoparc donarà servici al consorci/entitat local, integrat pels municipis...

Article 3. Usuaris

1. Podran utilitzar les instal·lacions de l'ecoparc els particulars, així com les persones físiques o jurídiques titulars de comerços, oficines i/o servicis en l'àmbit territorial definit en l'article anterior.

2. Així mateix, podran ser usuaris les empreses respecte als residus i en les condicions que s'establixen en l'article següent.

CAPÍTOL II
DELS RESIDUS

Article 4. Residus admissibles en funció del seu origen

Són admissibles en l'ecoparc els residus urbans o municipals, i es consideren com a tals, d'acord amb l'article 4.e) de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de Residus de la Comunitat Valenciana, els generats en els domicilis particulars, comerços, oficines i servicis, així com tots aquells que no tinguen la qualificació de perillosos i que per la seua naturalesa o composició puguen assimilar-se als produïts en els anteriors llocs o activitats.

¹³. Article 25.2.f) y l) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local.

ANEXO 1.2

*Modelo de ordenanza reguladora del uso y funcionamiento del
ecoparque*

Índice

Capítulo I. Disposiciones generales
Artículo 1. Objeto
Artículo 2. Ámbito territorial
Artículo 3. Usuarios
Capítulo II. De los residuos
Artículo 4. Residuos admisibles en función de su origen
Artículo 5. Residuos admisibles en función de su naturaleza y composición
Artículo 6. Residuos no admisibles
Capítulo III. Derechos y deberes de los usuarios
Artículo 7. Derechos de los usuarios
Artículo 8. Deberes de los usuarios
Capítulo IV. Descripción y funcionamiento del ecoparque
Artículo 9. Descripción
Artículo 10. Titularidad y Gestión del ecoparque
Artículo 11. Horario
Artículo 12. Tasas administrativas por prestación del servicio
Artículo 13. Recepción de los residuos
Capítulo V. Del régimen de infracciones y sanciones
Artículo 14. Potestad sancionadora
Artículo 15. Infracciones
Artículo 16. Sanciones
Artículo 17. Obligación de reparar el daño causado
Artículo 18. Procedimiento y competencia sancionadora
Disposición final

CAPÍTULO I
DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1. Objeto

La presente ordenanza tiene por objeto el establecimiento de las condiciones generales de uso del ecoparque, con la finalidad de conseguir su correcto funcionamiento como centro de recogida selectiva de residuos urbanos o municipales y asimilables destinado a la recepción y almacenamiento temporal de los mismos, para su posterior entrega a gestor autorizado para su aprovechamiento o eliminación final.¹³

Artículo 2. Ámbito territorial

El ecoparque dará servicio al consorcio/entidad local, integrado por los municipios de

Artículo 3. Usuarios

1. Podrán utilizar las instalaciones del ecoparque los particulares, así como las personas físicas o jurídicas titulares de comercios, oficinas y/o servicios en el ámbito territorial definido en el artículo anterior.

2. Asimismo, podrán ser usuarios las empresas respecto a los residuos y en las condiciones que se establecen en el artículo siguiente.

CAPÍTULO II
DE LOS RESIDUOS

Artículo 4. Residuos admisibles en función de su origen

Son admisibles en el ecoparque los residuos urbanos o municipales, considerándose como tales, de acuerdo con el artículo 4 e) de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de Residuos de la Comunitat Valenciana, los generados en los domicilios particulares, comercios, oficinas y servicios, así como todos aquellos que no tengan la calificación de peligrosos y que por su naturaleza o composición puedan asimilarse a los producidos en los anteriores lugares o actividades.

¹³. Artículo 25.2.f) y l) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, de Bases del Régimen Local.

A estos efectos, en la medida que se generen en domicilios, comercios, oficinas y/o servicios, los residuos que provengan directamente de actividades de mantenimiento a terceros¹⁴ efectuadas en dichos lugares tendrán la consideración de residuos urbanos o municipales, pudiendo el titular de la actividad de mantenimiento depositarlos en el ecoparque, siempre que se acompañe documento fehaciente que acredite la operación de mantenimiento efectuada.

El Ayuntamiento podrá establecer limitaciones de cantidades de residuos a depositar y/o la periodicidad en la realización de las entregas al ecoparque.

Article 5. Residus admissibles en funció de la seua naturalesa i composició

Els residus admissibles en l'ecoparc, així com, en el cas de procedència no domiciliària, les quantitats màximes (diàries, mensuals, etc.) que es poden depositar quant a pes, volum i unitats màximes seran els següents:

a) Residus no perillosos:

CODI LER	RESIDU	PES (màxim)	VOLUM (màxim)	U. (màxim)
09 01 07	Pel·lícules i paper fotogràfic que contenen plata o compostos de plata (inclou radiografies d'origen domiciliari)			
15 01 01	Envasos de paper i cartó			
15 01 02	Envasos de plàstic			
15 01 03	Envasos de fusta			
15 01 04	Envasos metàl·lics			
15 01 05	Envasos compostos			
15 01 06	Envasos mesclats			
15 01 07	Envasos de vidre			
15 01 09	Envasos tèxtils			
15 02 03	Absorbents, materials de filtració, draps de neteja i roba protectora			
16 01 03	Pneumàtics fora d'ús (de procedència domiciliària)			
17 01 07	Mescles de formigó, rajoles, teules i materials ceràmics			
17 09 04	Residus mesclats de la construcció i demolició			
20 01 01	Paper i cartó			
20 01 02	Vidre			
20 01 10	Roba i teixits			
20 01 11				
20 01 25	Olis i greixos comestibles, per exemple, olis vegetals usats)			
20 01 28	Pintures, tintes, adhesius i resines que no contenen substàncies perilloses			
20 01 30	Detergents que no contenen substàncies perilloses			
20 01 34	Bateries i acumuladors classificats com no perillosos			
20 01 36	Equips elèctrics i electrònics que no continguen substàncies perilloses			
20 01 38	Fustes que no continguen substàncies perilloses			
20 01 39	Plàstic film			
	PET			
	PEAD			
	PVC			
20 01 40	Metalls (fèrrics i no fèrrics)			
20 02 01	Residus biodegradables de jardineria			
20 02 02	Terra i pedres			
20 03 07	Voluminosos: mobles, matalafs, etc.			

14. Por ejemplo; mantenimiento de instalaciones electricas o fontanería, pintura, reparación y/o sustitución de aparatos electricos y electrónicos, etc.

A estos efectos, en la medida que se generen en domicilios, comercios, oficinas y/o servicios, los residuos que provengan directamente de actividades de mantenimiento a terceros¹⁴ efectuadas en dichos lugares tendrán la consideración de residuos urbanos o municipales, pudiendo el titular de la actividad de mantenimiento depositarlos en el ecoparque, siempre que se acompañe documento fehaciente que acredite la operación de mantenimiento efectuada.

El Ayuntamiento podrá establecer limitaciones de cantidades de residuos a depositar y/o la periodicidad en la realización de las entregas al ecoparque.

Artículo 5. Residuos admisibles en función de su naturaleza y composición.

Los residuos admisibles en el ecoparque, así como, en el caso de procedencia no domiciliaria, las cantidades máximas (diarias, mensuales, etc.) a depositar en cuanto a peso, volumen y unidades máximas serán los siguientes:

a) Residuos no peligrosos:

CÓDIGO LER	RESIDUO	PESO (Max.)	VOL. (Máx.)	UDS. (Máx.)
09 01 07	Películas y papel fotográfico que contienen plata o compuestos de plata (incluye radiografías de origen domiciliario)			
15 01 01	Envasos de papel y cartón			
15 01 02	Envasos de plástico			
15 01 03	Envasos de madera			
15 01 04	Envasos metálicos			
15 01 05	Envasos compuestos			
15 01 06	Envasos mezclados			
15 01 07	Envasos de vidrio			
15 01 09	Envasos textiles			
15 02 03	Absorbentes, materiales de filtración, trapos de limpieza y ropas protectoras			
16 01 03	Neumáticos fuera de uso (de procedencia domiciliaria)			
17 01 07	Mezclas de hormigón, ladrillos, tejas y materiales cerámicos			
17 09 04	Residuos mezclados de la construcción y demolición			
20 01 01	Papel y cartón			
20 01 02	Vidrio			
20 01 10	Ropa y tejidos			
20 01 11				
20 01 25	Aceites y grasas comestibles por ejemplo, aceites vegetales usados)			
20 01 28	Pinturas, tintas, adhesivos y resinas que no contienen sustancias peligrosas			
20 01 30	Detergentes que no contienen sustancias peligrosas			
20 01 34	Baterías y acumuladores clasificados como no peligrosos			
20 01 36	Equipos eléctricos y electrónicos que no contengan sustancias peligrosas			
20 01 38	Maderas que no contengan sustancias peligrosas			
20 01 39	Plástico film			
	PET			
	PEAD			
	PVC			
20 01 40	Metales (ferricos y no ferricos)			
20 02 01	Residuos biodegradables de jardineria			
20 02 02	Tierra y piedras			
20 03 07	Voluminosos: muebles, colchones, etc.			

14. Por ejemplo; mantenimiento de instalaciones electricas o fontanería, pintura, reparación y/o sustitución de aparatos electricos y electrónicos, etc..

b) Residus perillosos

CODI LER	RESIDU	PES (màxim)	Vol. (màxim)	U. (màxim)
15 01 10*	Envasos que contenen restes de substàncies perilloses o hi estan contaminats			
15 01 11*	Envasos metàl·lics, inclosos els recipients de pressió buits, que contenen una matriu sòlida i porosa perillosa (per exemple, aerosols)			
15 02 02*	Absorbents, materials de filtració (incloent-hi els filtres d'oli no especificats en una altra categoria), draps de neteja i roba protectora contaminats per substàncies perilloses			
17 09 03*	Altres residus de construcció i demolició (incloent-hi els residus mesclats) que contenen substàncies perilloses			
20 01 13*	Dissolvents			
20 01 14*	Àcids			
20 01 15*	Àlcalis			
20 01 17*	Productes fotoquímics			
20 01 19*	Plaguicides			
20 01 21*	Tubs fluorescents i altres residus que contenen (per exemple termòmetres de mercuri)			
20 01 23*	Equips rebutjats que contenen clorofluorocarbonis			
20 01 26*	Olis i greixos diferents dels especificats en el codi LER 20 01 25 (per exemple, olis de motor)			
20 01 27*	Pintures, tintes, adhesius i resines que contenen substàncies perilloses			
20 01 29*	Detergents que contenen substàncies perilloses			
20 01 33*	Bateries i acumuladors especificats en els codis 16 06 01, 16 06 02 o 16 06 03 i bateries i acumuladors sense classificar que contenen eixes bateries			
20 01 35*	Equips elèctrics i electrònics rebutjats que contenen components perillosos			
20 01 37*	Fustes que contenen substàncies perilloses			

Article 6. Residus no admissibles

No seran admissibles en l'ecoparc els residus no inclosos en l'article anterior i, en particular, els següents:

- a) Residus orgànics domiciliaris.
- b) Residus sanitaris.
- c) Residus radioactius.
- d) Residus generats per les activitats mineres o extractives.
- e) Pneumàtics d'origen no particular.
- f) Materials explosius.

En cap cas s'admetran residus mesclats.

**CAPÍTOL III
DRETS I DEURES DELS USUARIS**

Article 7. Drets dels usuaris

Els usuaris de l'ecoparc tenen els drets següents:

1. Depositar en les instal·lacions els residus admissibles de manera separada, sempre que no superen les quantitats màximes establides en esta ordenança per a cada tipus de residu.
2. Ser assessorats degudament pel personal de la instal·lació respecte de qualsevol dubte que se'ls plantege.

b) Residuos peligrosos.

CÓDIGO LER	RESIDUO	PESO (Max.)	VOL. (Máx.)	UDS. (Máx.)
15 01 10*	Envasos que contienen restos de sustancias peligrosas o están contaminados por ellas			
15 01 11*	Envasos metálicos, incluidos los recipientes a presión vacíos, que contienen una matriz sólida y porosa peligrosa (por ej. aerosoles)			
15 02 02*	Absorbentes, materiales de filtración (incluidos los filtros de aceite no especificados en otra categoría), trapos de limpieza y ropas protectoras contaminadas por sustancias peligrosas			
17 09 03*	Otros residuos de construcción y demolición (incluidos los residuos mezclados) que contienen sustancias peligrosas			
20 01 13*	Disolventes			
20 01 14*	Ácidos			
20 01 15*	Álcalis			
20 01 17*	Productos fotoquímicos			
20 01 19*	Plaguicidas			
20 01 21*	Tubos fluorescentes y otros residuos que contienen (por ejemplo termómetros de mercurio)			
20 01 23*	Equipos desechados que contienen clorofluorocarbonos			
20 01 26*	Aceites y grasas distintos a los especificados en el código LER 20 01 25 (por ejemplo aceites de motor)			
20 01 27*	Pinturas, tintas, adhesivos y resinas que contienen sustancias peligrosas			
20 01 29*	Detergentes que contienen sustancias peligrosas			
20 01 33*	Baterías y acumuladores especificados en los códigos 16 06 01, 16 06 02 ó 16 06 03 y baterías y acumuladores sin clasificar que contienen esas baterías			
20 01 35*	Equipos eléctricos y electrónicos desechados que contienen componentes peligrosos			
20 01 37*	Maderas que contienen sustancias peligrosas			

Artículo 6. Residuos no admisibles

No serán admisibles en el ecoparque los residuos no incluidos en el artículo anterior y, en particular, los siguientes:

- a) Residuos orgánicos domiciliarios.
- b) Residuos sanitarios.
- c) Residuos radioactivos.
- d) Residuos generados por las actividades mineras o extractivas.
- e) Neumáticos de origen no particular.
- f) Materiales explosivos.

En ningún caso se admitirán residuos mezclados.

**CAPÍTULO III
DERECHOS Y DEBERES DE LOS USUARIOS**

Artículo 7. Derechos de los usuarios

Los usuarios del ecoparque ostentarán los siguientes derechos:

1. Depositar en las instalaciones los residuos admisibles de manera separada, siempre que no superen las cantidades máximas establecidas en esta ordenanza para cada tipo de residuo.
2. Ser asesorados debidamente por el personal de la instalación respecto de cualquier duda que se les plantee.

3. Ser informats del funcionament de la instal·lació, dels materials que poden depositar personalment i dels que han d'entregar al personal de l'ecoparc.

4. Conèixer la destinació final dels residus que depositen en les instal·lacions.

5. Formular els suggeriments i les reclamacions que estimen conuenients i rebre'n resposta expressa en el termini màxim de dos mesos.

Article 8. Deures dels usuaris

Els usuaris de les instal·lacions tenen les obligacions següents:

1. Únicament podran depositar els residus admissibles, en les quantitats màximes determinades per a cada un d'estos i sempre degudament separats.

2. Informar el personal de l'ecoparc de la tipologia i la quantitat de residus que volen depositar.

3. Identificar-se, a instàncies del personal de les instal·lacions, als efectes d'acreditar la seua residència i registrar la tipologia i la quantitat de residus depositats.

4. Depositar els residus que els corresponga en els contenidors adequats i pels seus propis mitjans.

5. No depositar residus fora de l'horari d'obertura, ni en llocs diferents dels assenyalats per a depositar-los.

6. No apropiarse dels residus depositats per altres usuaris en les instal·lacions.

CAPÍTOL IV

Descripció i funcionament de l'ecoparc

Article 9. Descripció

La instal·lació és del tipus, segons la tipologia prevista en la Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament dels Ecoparcs aprovada per¹⁵

Article 10. Titularitat i gestió de l'ecoparc

La titularitat de la instal·lació és de..... (consorci /entitat local)

La gestió de la instal·lació la realitzarà

Per a la gestió de les instal·lacions es tindrà en compte el que indica la Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament dels Ecoparcs.

Article 11. Horari

L'horari d'obertura de la instal·lació serà el següent:

La recollida selectiva a través de la instal·lació mòbil s'efectuarà amb el calendari següent:

Article 12. Taxes administratives per prestació del servei

Per al cas de residus admissibles diferents dels de procedència domiciliària, es meritara en tot cas la taxa administrativa corresponent en funció de les unitats o magnituds depositades del residu de què es tracte.¹⁶

Article 13. Recepció dels residus

1. Abans de rebre els residus, els usuaris han d'informar el personal de l'ecoparc de quins són els residus que volen depositar i la quantitat, amb la finalitat que es comprove si són admissibles.

2. Los residus seran rebutjats en els supòsits següents:

a) Quan siguen aportats per persones no autoritzats segons l'article 2 d'esta ordenança o que no s'identifiquen suficientment.

b) Quan no s'aporten degudament separats.

c) Quan no es troben entre els residus admissibles o no pugen identificar-se com a tals.

d) Quan s'aporten en quantitats o volums superiors als màxims permesos.

3. Ser informados del funcionamiento de la instalación, de los materiales que pueden depositar personalmente y de los que deben entregar al personal del ecoparque.

4. Conocer el destino final de los residuos que depositen en las instalaciones.

5. Formular las sugerencias y reclamaciones que estime convenientes y recibir respuesta expresa de las mismas en el plazo máximo de dos meses.

Artículo 8. Deberes de los usuarios

Los usuarios de las instalaciones tendrán las siguientes obligaciones:

1. Únicamente podrán depositar los residuos admisibles, en las cantidades máximas determinadas para cada uno de ellos y siempre debidamente separados.

2. Informar al personal del ecoparque de la tipología y cantidad de residuos que pretenden depositar.

3. Identificarse a instancias del personal de las instalaciones a los efectos de acreditar su residencia y registrar la tipología y cantidad de residuos depositados.

4. Depositar los residuos que les corresponda en los contenedores adecuados y por sus propios medios.

5. No depositar residuos fuera el horario de apertura, ni en lugares distintos de los señalados para su depósito.

6. No apropiarse de los residuos depositados por otros usuarios en las instalaciones.

CAPÍTULO IV

Descripción y funcionamiento del ecoparque

Artículo 9. Descripción

La instalación es del tipo, según la tipologia prevista en la Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament de los ecoparques aprovada por¹⁵

Artículo 10. Titularidad y gestión del ecoparque

La titularidad de la instalación es de..... (consorcio /entidad local)

La gestión de la instalación se realizará por

Para la gestión de las instalaciones se tendrá en cuenta lo indicado en la Norma Tècnica Reguladora de la Implantació i Funcionament de los ecoparques.

Artículo 11. Horario

El horario de apertura de la instalación será el siguiente:

La recogida selectiva a través de la instalación móvil se efectuará con el siguiente calendario:

Artículo 12. Tasas administrativas por prestación del servicio

Para el caso de residuos admisibles distintos a los de procedencia domiciliaria, se devengará en todo caso la tasa administrativa correspondiente en función de las unidades o magnitudes depositadas del residuo de que se trate.¹⁶

Artículo 13. Recepción de los residuos

1. Antes de recepcionar los residuos, los usuarios han de informar al personal del ecoparque de cuáles son los residuos que pretenden depositar y su cantidad, con la finalidad de que por aquél se compruebe si los mismos son admisibles.

2. Los residuos serán rechazados en los siguientes supuestos:

a) Cuando sean aportados por personas no autorizados según el artículo 2 de esta ordenanza o que no se identifiquen suficientemente.

b) Cuando no se aporten debidamente separados.

c) Cuando no se encuentren entre los residuos admisibles o no puedan identificarse como tales.

d) Cuando se aporten en cantidades o volúmenes superiores a los máximos permitidos.

15. Norma aprovada per (DOGV núm....., de data

16. Articles 20 a 27 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (BOE núm. 59, de 9 de març de 2004).

15. Norma aprobada por (DOGV nº de fecha

16. Artículos 20 a 27 del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales (BOE nº 59 de 9 de marzo de 2.004).

e) Si el personal de l'ecoparc dubta sobre la procedència o naturalesa del residu, podrà exercir el dret d'admissió.

f) En qualsevol cas, el personal de l'ecoparc informará l'usuari del motiu de la no-acceptació dels residus.

3. Si es tracta de residus admissibles, després de l'oportuna inspecció visual d'esta circumstància pel personal al servici de l'ecoparc, s'indicarà a l'usuari en quins contenidors ha de depositar-los o, si és el cas, el mateix personal arplegarà els que haja de depositar directament.

CAPÍTOL V DEL RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

Article 14. Potestat sancionadora

1. L'exercici de la potestat sancionadora correspon a este consorci/entitat local.

2. La inobservança o vulneració de les prescripcions contingudes en esta ordenança constituïx infracció administrativa i serà sancionada d'acord amb el que estableixen els articles següents sense perjudi, si és el cas, de les corresponents responsabilitats civils i penals en què s'incorre.

Article 15. Infraccions

1. Les infraccions tipificades en esta norma es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Se consideren infraccions molt greus:

a) Depositar residus no admissibles en l'ecoparc.

b) Depositar residus perillosos sense la deguda separació.

c) Depositar fora de l'horari d'obertura establert o en llocs diferents dels assenyalats per al seu depòsit, dins o als voltants de les instal·lacions qualsevol tipus de residu.

d) Depositar residus en l'interior de les instal·lacions sense haver-se identificat a petició expressa del personal de la instal·lació o falsejant la documentació identificativa.

3. Es consideren infraccions greus:

a) Depositar residus en quantitats superiors a les permeses.

b) Depositar residus no perillosos sense la deguda separació.

c) Depositar fora de l'horari d'obertura establert o en llocs diferents dels assenyalats per al seu depòsit, dins o als voltants de les instal·lacions qualsevol tipus de residu.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) No informar correctament el personal de l'ecoparc del contingut i la quantitat de residus que es volen depositar.

b) Depositar fora de l'horari d'obertura establert o en llocs diferents dels assenyalats per al seu depòsit, dins o als voltants de les instal·lacions, residus no perillosos en quantitats inferiors a la mitat del límit permès per esta ordenança per al residu de què es tracte.

5. Als efectes d'esta ordenança, es considera voltants de l'ecoparc l'àmbit comprés en un radi de 100 metres mesurat des del límit exterior de les instal·lacions.

Article 16. Sancions

1. Les infraccions tipificades en esta ordenança podran donar lloc a la imposició de les sancions econòmiques següents:

- Les infraccions molt greus se sancionaran amb una multa de 901 € a 1.500 €.
- Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 451 € a 900 €.
- Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa que serà fins a 450 €.

2. Si es tracta de residus perillosos els imports mínims i màxims previstos en l'apartat anterior s'incrementaran en un 50%.

Article 17. Obligació de reparar el dany causat

1. Sense perjudi de la sanció administrativa que s'imposa, els infractors estan obligats a la reposició o restauració de les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, en la forma i les condicions establides per l'òrgan sancionador.

2. La prescripció d'infraccions i sancions no afectarà l'obligació de restaurar les coses a l'estat primitiu, ni a la d'indemnitzar pels danys i perjudis causats.

e) Si el personal del ecoparque dudara sobre la procedència o naturalesa del residuo, podrá ejercer el derecho de admisión.

e) En cualquier caso, el personal del ecoparque informará al usuario del motivo de la no aceptación de los residuos.

3. Si se trata de residuos admisibles, tras la oportuna inspección visual de dicha circunstancia por el personal al servicio del ecoparque, se indicará al usuario en qué contenedores debe depositarlos o, en su caso, se le recogerán los que deban depositarse directamente por dicho personal.

CAPÍTULO V Del régimen de infracciones y sanciones

Artículo 14. Potestad sancionadora

1. El ejercicio de la potestad sancionadora corresponde a este consorcio/entidad local.

2. La inobservancia o vulneración de las prescripciones contenidas en esta ordenanza constituye infracción administrativa y será sancionada conforme a lo establecido en los siguientes artículos sin perjuicio, en su caso, de las correspondientes responsabilidades civiles y penales en las que se pudiera incurrir.

Artículo 15. Infracciones

1. Las infracciones tipificadas en la presente norma se clasifican en muy graves, graves y leves.

2. Se consideran infracciones muy graves:

a) Depositar residuos no admisibles en el ecoparque.

b) Depositar residuos peligrosos sin la debida separación.

c) Depositar fuera del horario de apertura establecido o en lugares distintos de los señalados para su depósito, dentro o en las inmediaciones de las instalaciones cualquier tipo de residuo.

d) Depositar residuos en el interior de las instalaciones sin haberse identificado a petición expresa del personal de la instalación o falseando la documentación identificativa.

3. Se consideran infracciones graves:

a) Depositar residuos en cantidades superiores a las permitidas.

b) Depositar residuos no peligrosos sin la debida separación.

c) Depositar fuera del horario de apertura establecido o en lugares distintos de los señalados para su depósito, dentro o en las inmediaciones de las instalaciones cualquier tipo de residuo.

4. Se consideran infracciones leves:

a) No informar correctamente al personal del ecoparque del contenido y la cantidad de residuos a depositar.

b) Depositar fuera del horario de apertura establecido o en lugares distintos de los señalados para su depósito, dentro o en las inmediaciones de las instalaciones, residuos no peligrosos en cantidades inferiores a la mitad del límite permitido por esta ordenanza para el residuo de que se trate.

5. A los efectos de la presente ordenanza, se considera inmediaciones del ecoparque el ámbito comprendido en un radio de 100 metros medido desde el límite exterior de las instalaciones.

Artículo 16. Sanciones

1. Las infracciones tipificadas en la presente ordenanza podrán dar lugar a la imposición de las siguientes sanciones económicas:

- Las infracciones muy graves se sancionarán con multa de 901 € a 1.500 €.
- Las infracciones graves se sancionarán con multa de 451 € a 900 €.
- Las infracciones leves se sancionarán con multa de hasta 450 €.

2. Si se tratara de residuos peligrosos los importes mínimos y máximos previstos en el apartado anterior se incrementarán en un 50%.

Artículo 17. Obligación de reparar el daño causado

1. Sin perjuicio de la sanción administrativa que se imponga, los infractores estarán obligados a la reposición o restauración de las cosas al ser y estado anteriores a la infracción cometida, en la forma y condiciones establecidas por el órgano sancionador.

2. La prescripción de infracciones y sanciones no afectará a la obligación de restaurar las cosas a su ser y estado primitivo, ni a la de indemnizar por los daños y perjuicios causados.

Article 18. Procediment i competència sancionadora

1. El procediment per a la imposició de les sancions serà l'establert en el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual es va aprovar el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestad Sancionadora, dictat en aplicació del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. La competència per a la imposició de les sancions establides en esta ordenança correspondrà a l'alcalde.

DISPOSICIÓ FINAL

Esta ordenança entrarà en vigor als quinze dies de la íntegra publicació en el *Butlletí Oficial de la Província*.

Artículo 18. Procedimiento y competencia sancionadora

1. El procedimiento para la imposición de las sanciones será el establecido en el Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprobó el Reglamento del Procedimiento para el ejercicio de la Potestad Sancionadora, dictado en aplicación del título IX de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. La competencia para la imposición de las sanciones establecidas en esta ordenanza correspondrá al alcalde.

DISPOSICIÓN FINAL

Esta ordenanza entrarà en vigor a los quince días de su íntegra publicación en el *Boletín Oficial de la Provincia*.